

நியூ செஞ்சரியின்

2 நுகள் நூலகம்

மாத இதழ்

New Centurian Ungal Noolagam (Tamil English - Bilingual Monthly)

மலர் : 16
Vol : 16

இதழ் : 08
Issue : 08

www.ncbhpublisher.in

நவம்பர் 2024
November 2024

விலை }
Price } ₹ 45/-

ஆண்டு சந்தா }
Annual Subscription } ₹ 540/-

05.10.2024 அன்று சென்னை கலைவாணர் அரங்கில் திருச்சி சிவா எம்.பி அவர்களின் 5 நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. இந்நிகழ்வில் மாண்புமிகு தமிழக முதல் அமைச்சர் மு.க.ஸ்டாலின் அவர்கள் என்சிபிஎச் மேலாண்மை இயக்குநர் க.சந்தானம் அவர்களை பாராட்டி கௌரவித்தார்.

11.10.2024 அன்று சென்னை எழும்பூர் அரசு அருங்காட்சியகக் கலையரங்கில் இரா. செல்வம் ஜ.ஏ.எஸ் அவர்களின் 'ஹார்வர்டு நாட்கள்' எனும் நூல் வெளியீட்டு விழா நடைபெற்றது. இதில் மாண்புமிகு நீதியரசர் அரங்க. மகாதேவன், தலைமைச் செயலாளர் என். முருகானந்தம் ஜ.ஏ.எஸ், கே. அசோக் வர்தன் ஷெட்டி ஜ.ஏ.எஸ் (ஓய்வு), 'புதிய தலைமுறை' தொலைக்காட்சி ஆசிரியர் சமஸ், நூலாசிரியர் இரா. செல்வம் ஜ.ஏ.எஸ், ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இருக்கை உறுப்பினர் டாக்டர் எம். ஆறுமுகம் மற்றும் என்சிபிஎச் மேலாண்மை இயக்குநர் க. சந்தானம் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர்.

கற்றது கைம்மண்ணளவு
கல்லாதது உலகளவு

நியூ செஞ்சுரியின்

2 நூல்கள் நூலகம்

மாத இதழ்

திருவள்ளூர்வராண்டு 2055

மலர் - 16 இதழ் - 07 - நவம்பர் 2024

ஆசிரியர்

த.ஸ்டாலின் குணசேகரன்

பொறுப்பாசிரியர்

சண்முகம் சரவணன்

ஆசிரியர் குழு

பேராசிரியர் ஆ.சிவசுப்பிரமணியன்

முனைவர் ச.சுபாஷ் சந்திரபோஸ்

முனைவர் ந.முத்துமோகன்

முனைவர் மு.இராமசுவாமி

முனைவர் நா.இராமச்சந்திரன்

முனைவர் பா.ஆனந்தகுமார்

முனைவர் ஞா.ஸ்ரீபதி

ப.குராஜன்

முனைவர் இரா.அறவேந்தன்

முனைவர் இரா.காமராசு

முனைவர் உ.அலிபாவா

இதழ் வடிவமைப்பு

கா. குணசேகரன்

நியூ செஞ்சுரி வாசகர் சங்கம்

பதிவு எண் : 21/2005/11/2/2005

16 (142). ஜானி ஜான்கான் ரோடு.

இராயப்பேட்டை. சென்னை - 600 014

ungalnoolagam@gmail.com

இணைய தள முகவரி: www.ncbhpublisher.in

தனி இதழ் ₹ 45.00. ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00

மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00

ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00

அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தா தொகையை

New Century Reader's Sangam

Central Bank of India

Ambattur Branch, Chennai - 600 050

A/c.No. 1035249018

IFSC Code : CBIN0282161

என்ற வங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

உங்கள் நூலகம் பற்றிய விமர்சனக் கடிதங்கள்,
உங்கள் நூலகத்திற்கான படைப்புகள், கட்டுரைகள்,
நூல் விமர்சனங்கள், மதிப்புரைக்கான நூல்கள்
ஆகியவற்றைக் கீழ்க்கண்ட முகவரிக்கு அனுப்பமாறு வேண்டுகிறோம்.

பொறுப்பாசிரியர்

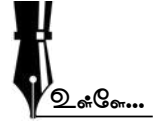
உங்கள் நூலகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், (பி) விட.,

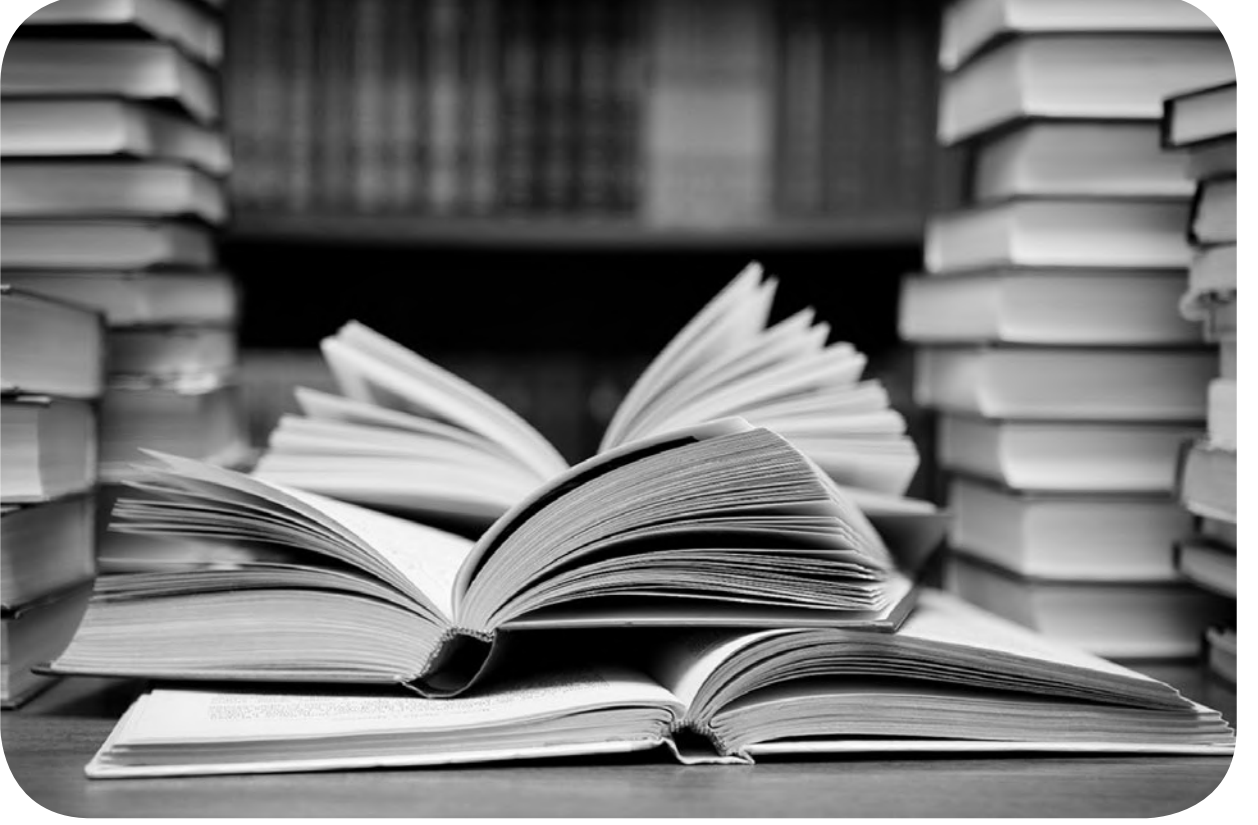
41-பி. சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்.

அம்பத்தூர். சென்னை - 600 050.

தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

1	தகுதியும் தரமும் மிக்க நூல்கள் ஆசிரியர் குழு.....	04
2	தரங்கம்பாடியில் போர்ச்சுக்கீஸ் பைபிளை அச்சிடல் 1719-1765 எஸ். ஜெயசீல ஸ்டீபன்.....	06
3	தமிழ்நாட்டில் கல்வி நிலை 1567 - 1887: புதிய தரவுகள் மே.து. ராசுகுமார்.....	11
4	கா.அப்துல் கபூர் (1924 - 2002) அ.கா.பெருமாள்.....	16
5	மார்க்சியப் பெருங்கடலில் சங்கமிக்க... ஓடை.பொ.துரைஅரசன்.....	20
6	குறவர் இனக்குழுவினர் குறித்து நிலவும் தவறான புரிதல்கள்: ஒரு பார்வை முனைவர் சி. மகேசுவரன்.....	24
7	கவிதையைக் கைவாளாகக் கைக் கொண்ட கவிஞர்! கே.ஜீவபாரதி.....	28
8	2024இல் லெனினை வாசித்தல் மா.சிவகுமார்.....	32
9	நம்முடைய கிளைகள் பரந்து விரியாவிட்டால் வேர் அழுகி தாவரம் மடிந்து போகும். இ.தங்கமணி.....	39
10	மரபின் பாவனைகளைச் சிதைத்தல் சுப்பிரமணி இரமேஷ்.....	44
11	தமிழ்ஒளி வரலாற்றை வாழ்விக்கும் கவிதைவெளி வீரபாண்டியன்.....	49
12	மதுரை மாநகரின் மறுபக்கம் கல்பனா ரத்தன்.....	53
13	எது நம்வாழ்வின் மெய்ப்பொருள்? உதயை மு.வீரையன்.....	56
14	கடல்கள் தாலாட்டும் தென்குமரி சி.ஆர்.ரவீந்திரன்.....	59
15	எல்லாச் சொல்லும் நிலம் குறித்தனவே முனைவர் ம.கருணாநிதி.....	63
16	உடலினை உறுதி செய்யும் நாட்டுப்புற விளையாட்டுகள் கி.செந்தில்சுமார் & முனைவர் எ.பால்சாமி.....	66
17	Politics of Silencing Women Writers: A Study on the Writings of K. Saraswathi Amma Joshi Katherin C J & Dr. Priya Jose K.....	70

தகுதியும் தரமும் மிக்க நூல்கள்

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியை ஒரு மாநிலத்தின் முன்னேற்றத்தை அளப்பதற்கு பல அளவுகோல்கள் உள்ளன. தொழில் மேம்பாடு, கல்வி வளர்ச்சி, விவசாயத்தில் மறுமலர்ச்சி, தனிநபர் வருமானம், வேலை வாய்ப்பு என்று பல அம்சங்களால் தேசிய வளர்ச்சி கணக்கிடப்படுகிறது.

அவற்றோடு ஒரு முக்கிய கணக்கெடுப்பு அவசியப்படுகிறது. ஒரு ஆண்டில் ஒரு நாட்டில் எத்தனை நூல்கள் புதிதாகப் பதிப்பிக்கப்படுகின்றன என்பதைக் கணக்கெடுக்க வேண்டும்.

இது தொடர்பாக வெவ்வேறு ஆண்டுகளில் வெவ்வேறு நாடுகளில் வெளியான புதிய நூல்களின் எண்ணிக்கை பற்றி இணையத்தில் வெவ்வேறு காலகட்டத்தில் புள்ளி விபரங்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றை அதிகாரப்பூர்வமாக அந்தந்த நாடுகளின் அரசுகள் முறையாக வெளியிடவில்லையாயினும் ஆர்வமுள்ள தனியார் அமைப்புகளும் பதிப்புலகு ஆய்வாளர்களும் ஆங்காங்கு வெளியிட்டுள்ளன.

அப்படியான கணக்கெடுப்பில் அமெரிக்காவில் 2013 ஆம் ஆண்டு பதிப்பிக்கப்பட்ட புதிய நூல்களின் எண்ணிக்கை 2,75,232, ஜெர்மனியில் 2022 ஆம் ஆண்டு 71,524, பிரான்சில் 2018இல் 1,06,779, சீனாவில் 2013 இல் 2,08,418 - இங்கிலாந்தில் 2018ல் 1,88,007, ஜப்பானில் 2019 இல் 1,39,038 என்று புள்ளிவிபரங்கள் வெளியாகியுள்ளன.

இந்தியாவில் 2013 கணக்குப்படி 90,000 புதிய நூல்கள் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளதாக இணையத்தில் வெளியாகியுள்ளது. இவை பற்றியான ஆழமான துல்லியமான ஆய்வு தேவைப்பட்டாலும் இணையத்தில் வெளியாகியுள்ள புள்ளி விபரங்களின் நம்பகத்தன்மை குறித்த கேள்விகள் ஒரு பக்கம் இருந்தாலும் அடிப்படை ஆய்வுகளை மேற்கொள்வதற்கான தொடக்கத் தரவுகளாக இவற்றை எடுத்துக் கொள்ளலாம். இவற்றுள் புதிய நூல்கள் மட்டுமல்லாது மறுமதிப்பு நூல்களின் எண்ணிக்கையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதாகவும் இவை தொடர்பான கட்டுரைகள் தெரிவிக்கின்றன.

இந்தப் பின்புலத்தில் பார்த்தால் தமிழ்நாட்டில் ஆண்டுக்கு சுமார் 4000 புதிய புத்தகங்கள் பதிப்பிக்கப்படலாம் என்று பதிப்பாளர் சங்கத்தினர் தெரிவிக்கின்றனர். இன்னும் இந்த எண்ணிக்கை பற்றியான துல்லியமான கணக்கு யாரிடமும் இல்லை எனினும் குறைவான எண்ணிக்கையில்தான் தமிழ்நாட்டில் புதிதாகப் பதிப்பிக்கப்படும் நூல்கள் வெளிவருகின்றன என்பதை அனைத்துத் தரப்பினரும் ஒப்புக் கொள்கின்றனர்.

அவற்றுள்ளும் மிகவும் தரமான, சமூகத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய, அறிவுச் செல்வத்தை அள்ளித்தரக்கூடிய சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் மாற்றத்திற்குமான நெம்பு கோல்களாக விளங்கக் கூடிய, தனி மனிதர்களை மேம்படுத்துகிற, உலக அறிவை அரிதின் முயன்று ஊட்டுகிற, மக்களின் மனதைப் பண்படுத்துகிற நூல்கள் ஆண்டுதோறும் தமிழ்நாட்டில் எத்தனை பதிப்பிக்கப்படுகின்றன என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் வெளிவருகிற நூல்களுள் நான்கில் ஒன்றுதான் அத்தகைய இலக்கணத்திற்குள் வரும் என்பதில் சந்தேகமில்லை, அவை இன்னும் குறைவான அளவில் இருக்கும் சாத்தியமும் உண்டு. தமிழ்நாட்டில் வெளிவரும் புதிய நூல்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகரிக்க வேண்டும். அவற்றுள்ளும் தரமும் தகுதியும் மிக்க நூல்களின் எண்ணிக்கை மேம்பட மேம்படத்தான் அவற்றை வாசிக்கிற வாசகர்களின் எண்ணிக்கை உயர உயரத்தான் சமூக முன்னேற்றமும் மாற்றமும் சாத்தியப்படும்.

புத்தக வாசிப்பே சமூக மாற்றத்தை உருவாக்கிவிடாது என்ற போதிலும் புத்தக வாசிப்பு இல்லாமல் சமூக மாற்றம் இல்லை என்பதையும் வரலாறு நமக்குக் கற்பித்துள்ளது.

ஆசிரியர் குழு

தரங்கம்பாடியில் போர்ச்சுக்கீஸ் பைபிளை அச்சிடல் 1719-1765

எஸ். ஜெயசீல ஸ்டீபன்

புதிய ஏற்பாட்டின் போர்ச்சுக்கீஸ் மொழி முதல் பதிப்பு 1681ஆம் ஆண்டில் அச்சுக்கு வந்தது. இது தமிழ்க் கடற்கரைப் பகுதியில் இருந்த ஐரோப்பியர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. பதிவேடுகளின்படி பார்த்தால், போர்ச்சுக்கீஸ் மொழி அறிந்த ஐரோப்பியர், உள்ளூர் மக்கள் ஆகியோரின் கைகளில் தவழவிடப்பட்டது.¹ தமிழ்க் கடற்கரைப் பகுதி மக்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரே ஐரோப்பிய மொழியாக போர்ச்சுக்கீஸ் விளங்கியது. மதப்பரப்புரையாளரான சீகன்பால்கு தன்னுடைய 25-09-1706 நாளிட்ட கடிதத்தில் சில நாட்களுக்கு முன் தான் கிறித்துவத்தின் 36 கொள்கைகள் பற்றிய சிறிய அறிவுறுத்தல், உண்மையான மனந்திரும்புதலுக்கான ஒரு பிரார்த்தனை ஆகியவற்றைப் போர்ச்சுக்கீசியத்தில் மொழிபெயர்த்ததாக குறிப்பிட்டுள்ளார்.²

பட்டாவியாவில் (ஐகார்த்தா) இருந்த நற்செய்தி தேவாலயத்தில் சேர்ந்திருந்த (மேனாள் உரோமன் கத்தோலிக்க மதகுரு) ஜோவா பெரரா அன்னேஸ் டி அல்மெய்டா என்பவர் போர்ச்சுக்கீசியத்தில் மொழிபெயர்த்திருந்த புதிய ஏற்பாட்டின் படிக்கல் தரங்கம்பாடியில் இருந்த லூத்தரன் மதப்பரப்புரையாளர்களுக்குக் கிடைத்தன. அவருடைய நூலான புதிய ஏற்பாடு முதலில் பட்டாவியாவில் அச்சிடப்பட்டது.³

பின்னர் அந்நூல் 1712ஆம் ஆண்டில் ஆம்ஸ்டெர்டாம் நகரில் அச்சடிக்கப்பட்டது.⁴ தரங்கம்பாடியில் இருந்த மதப்பரப்புரையாளர்கள் தங்களுடைய பயன்பாட்டுக்காக 214 படிக்களைப் பெற்றுக்கொண்டனர். கிறித்துவக் கொள்கைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்காக போர்ச்சுகீஸ் பேசும் மக்கள்தொகையை அதிகரிக்கும் முயற்சியில் அவர்கள் இந்த பைபிளைப் பயன்படுத்தினர்.⁵

லூத்தரன் மதப்பரப்புரையாளர்கள் ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக்கிழமையும் மார்ட்டின் லூதர் எழுதியிருந்த புரோட்டஸ்டன்ட் நம்பிக்கைகள் பற்றி தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமாக இருமுறை தரங்கம்பாடியில் பிரசங்கம் செய்தார்கள். அதற்கு அவர்கள் டச்சுக்காரர்கள் பட்டாவியாவில் அச்சிட்டிருந்த ஞானோபதேச நூலைப் பயன்படுத்தினர். தரங்கம்பாடியில் இருந்த தமிழ் - போர்ச்சுகீசியர்களை இறைப்பணி செய்ய வேலைக்கு அமர்த்த வேண்டும் என்று கோபன்கேகனில் இருந்த மதத்தளக் கல்லூரி வலியுறுத்தியது. டேனிஷ் குடியேற்றத்தில் போர்ச்சுகீஸ் மொழியில் பிரசங்கம் செய்வதையும் எழுப்பப்படும் வினாக்களுக்கு விடையளிப்பதையும் மேற்கொள்வது முக்கியமான பங்காகக் கருதப்பட்டது.⁶ குழந்தைகளுக்கு போர்ச்சுகீஸ் மொழியைக் கற்பிக்குமாறும், புதிய ஏற்பாட்டின் உள்ளடக்கங்களை போர்ச்சுகீஸ் மொழியில் வெளிப்படுத்துமாறும் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டது. மதம் தொடர்பான அறிவுறுத்தல்களைப் போர்ச்சுகீஸ் மொழியில் வழங்குமாறும், போர்ச்சுகீஸ் கலப்பின தமிழர்களுக்கு தேவாலயப் பணிகளைச் செய்வதற்கான அச்சிட்ட புத்தகங்களை வழங்குமாறும் மதப்பரப்புரையாளர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர்.⁷

போர்ச்சுகீஸ் மொழியில் நூல்களை அச்சிடல், 1712-1744

டேனிஷ் மதத்தளத்தின் உலகியல் மற்றும் ஆன்மீக நன்மை கருதியே தரங்கம்பாடியில் அச்சுக் கூடம் நிறுவப்பட்டது. போர்ச்சுகீஸ் அச்செழுத்துகள் பெறப்பட்டு பயன்படுத்தப்பட்டன. அச்சகம் தோன்றிய பின் இந்துக்களுக்குத் தேவையான அளவில் அச்சிட்ட நூல்கள் வழங்கப்பட்டன. கடவுள், கிறித்தவ நம்பிக்கை குறித்த கட்டுரைகள், கிறித்துவத்தின் கடமைகள், இறைவனின் புனிதமான பெயரைப் போற்றுவதற்கான புதிய அறிகுறிகள், புதிய தனி உதாரணமான இறைவனின் இரக்கம், புகழைப் பெறுவதற்காக வலியையும் செயலையும் பொறுத்தல், எல்லாருக்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்தல் ஆகியன நிறைவுசெய்யப்பட்டதாகவும் சீகன்பால்கு 1715ஆம் ஆண்டில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.⁸

போர்த்துக்கீசிய எழுத்துருக்களுடன் கூடிய அச்சகத்தை வைத்திருந்தது, அவர்களின் அக்கறையை நினைவு கூர்வதாகவும், பின்னர் நூல் வெளியீட்டில், இந்த நினைவு நீடித்ததாகவும் சீகன்பால்கு தன்னுடைய கடிதமொன்றில் குறிப்பிட்டார்.⁹

டேனிஷ் மதத்தளத்தில் பணியாற்ற வந்த ஜோகன் எர்னஸ்ட் குருண்ட்லர் என்ற மதப்பரப்புரையாளர் ஸ்பெனர் என்பவர் எழுதிய பிராங்க்பர்ட் ஞானோபதேசம் என்ற நூலின் சாரத்தைச் சுருக்கமாக போர்த்துக்கீசியத்தில் மொழிபெயர்த்தார்.¹⁰ 1714ஆம் ஆண்டில் இருந்த நூற்பட்டியலில் அச்சிடப்பட்ட மூன்று போர்த்துக்கீசியப் புத்தகங்கள் இருப்பதை நாம் காணலாம்.¹¹ 'கிறித்துவைப் பின்பற்றுதல்' என்ற நூலை தாமஸ் கெம்பிஸ் என்பவர் இலத்தீனில் எழுதியிருந்தார். அந்நூலை லிஸ்பனைச்

சேர்ந்த டியாகோ வாஸ் கரில்கோ என்பவர் போர்த்துக்கீசியத்தில் மொழிபெயர்த்தார். 1724ஆம் ஆண்டில் இந்நூல் மக்களுக்குப் பயன்படுவதற்காக மதப்பரப்புரையாளர்களால் தரங்கம்பாடியில் மீண்டும் அச்சடிக்கப்பட்டது.¹²

'Difference da Christandade' என்ற நூலின் முதல் பதிப்பு தரங்கம்பாடியில் 1726ஆம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டது. இந்நூல் 1728ஆம் ஆண்டில் மறுஅச்சானது.¹³ மிகவும் அரிய புனிதப் பாடல்கள் அடங்கிய நூல் 1744ஆம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டது.¹⁴

பழைய ஏற்பாடு தரங்கம்பாடியில் போர்ச்சுகீஸ் மொழியில் அச்சிடப்படல், 1719, 1721, 1732, 1738, 1740, 1744, 1751, 1757

பட்டாவியாவில் இருந்த நற்செய்தி தேவாலயத்தைச் சேர்ந்திருந்த ஜோவா பெரைரா டி அல்மெய்டா போர்ச்சுகீஸ் மொழியில் மொழிபெயர்த்திருந்த புதிய ஏற்பாடு

புரோட்டஸ்டன்டு மதப்பரப்புரையாளர்களுக்குக் கிடைத்தது.¹⁵ இவரின் மொழிபெயர்ப்பை டச்சுக்காரர்கள் மிகவும் விரும்பினர். இந்நூலை டச்சுக்காரர்கள் நான்மடி அளவில் இருமுறை அச்சிட்டனர். இதைக் கேள்விப்பட்ட ஆங்கிலேயர் மிகப் பெரிய செலவில் எண்மடி அளவில் இந்நூலை 1712ஆம் ஆண்டில் ஆம்ஸ்டர்டாமில் அச்சடிக்க நேரிட்டது. அவர்கள் தரங்கம்பாடியில் இருந்த மதப்பரப்புரையாளர்களுக்கு அந்நூலின் 214 படிக்களை அனுப்பித் தந்தனர். போர்த்துக்கீசிய மொழியில் புத்தகங்களை அச்சிடுவதில், அதிலும் குறிப்பாக பழைய ஏற்பாட்டின் பைபிளை வெளியிடுவதில், அதிலும் சிறப்பாக பழைய ஏற்பாட்டின் பைபிளை வெளியிடுவதில் மதப்பரப்புரையாளர்கள் பேரார்வம் காட்டினர். அது தரங்கம்பாடியில் வாழ்ந்த போர்ச்சுக்கீஸ் பேசிய பேரளவிலான சமுதாய மக்களிடையே பிரார்த்தனைக் கூட்டங்கள் நடத்தப் பெரிதும் தேவைப்பட்டது. அவர்கள் பழைய ஏற்பாட்டை அச்சிட எண்ணி முடிவு செய்தனர். பழைய ஏற்பாட்டின் முதல் ஐந்து நூல்கள் குருண்ட்லரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 1719ஆம் ஆண்டில் தரங்கம்பாடியில் அச்சுக்கு வந்தது.¹⁶ பரவலாக வழங்கலுக்குத் தேவைப்படும் என்ற நம்பிக்கையே இவ்வாறு நிகழ முக்கியக் காரணமாகும். பெஞ்சமின் சுல்ட்ஸ் என்ற மதப்பரப்புரையாளர் மொழிபெயர்த்திருந்த பழைய ஏற்பாட்டினுடைய புனிதப் பாடல்கள் 1721ஆம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டன.¹⁷

ஓசியா, ஜோயல், அமோஸ், ஓபதியா, ஜோனா, மிக்கா, நகூம், ஹபக்குக், ஹக்காய், ஜக்காரியா, மலாக்கி ஆகிய இளந் தீர்க்கதரிசிகளின் நூல்களை உள்ளடக்கிய பழைய ஏற்பாட்டை தரங்கம்பாடி மதப்பரப்புரையாளர்கள் மீண்டும் அச்சிட்டனர். நிக்கோலஸ் தால், கிறிஸ்தோப் தியோடோசியஸ் வால்தர் ஆகியோர் இந்நூலை மொழிபெயர்த்ததோடு, போர்த்துக்கீசிய பதிப்பிலிருந்து இதை மிகக் கவனத்துடன் உருவாக்கினர். இந்நூல் 1732ஆம் ஆண்டில் தரங்கம்பாடி அச்சுத்தில் அச்சிடப்பட்டது.¹⁸

ஜோசுவா முதல் எஸ்தர் வரையான நூல்களுடன் பழைய ஏற்பாடு 1738ஆம் ஆண்டில் தரங்கம்பாடி மதப்பரப்புரையாளர்களால் அச்சிடப்பட்டது. இந்நூல் ஜோவா பெரைரா டி அல்மெய்டா மொழிபெயர்ப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும் தரங்கம்பாடி மதப்பரப்புரையாளர்களால் திருத்தம் செய்தனர்.¹⁹ ஜோவா பெரைரா டி அல்மெய்டா போர்த்துக்கீசியத்தில் மொழிபெயர்த்த பழைய

ஏற்பாட்டின் புனிதப் பாடல்கள் 1740ஆம் ஆண்டில் அச்சுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டன.²⁰

ஜோவா பெரைரா டி அல்மெய்டா போர்த்துக்கீசியத்தில் மொழிபெயர்த்த பழைய ஏற்பாட்டின் உள்ளடக்கங்கள் 1744ஆம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டன. இந்நூலின் முன்னுரை 14-09-1744 என்று நாளிடப்பட்டது.²¹

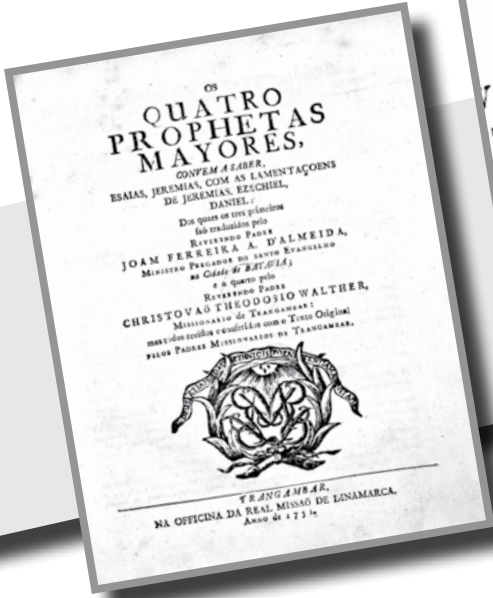
மூத்த தீர்க்கதரிசிகளின் நூல்களை உள்ளடக்கிய பழைய ஏற்பாட்டை கிறிஸ்தோப் தியோடோசியஸ் வால்தர் மொழிபெயர்த்திருந்தார். இந்நூலை தரங்கம்பாடி மதப்பரப்புரையாளர்கள் 1751ஆம் ஆண்டில் அச்சிட்டனர். இந்த மொழிபெயர்ப்புகள் ஜோவா பெரைரா டி அல்மெய்டாவை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும் இந்த முழு நூலும் கிறிஸ்தோப் தியோடோசியஸ் வால்தர் என்ற தரங்கம்பாடி மதப்பரப்புரையாளரால் திருத்தப்பட்டது.²²

மோசசின் ஆதியாகமம், யாத்திராகமம், மற்றும் எண்கள்ஆகமம், உபாகமம் ஆகிய மோசசின் ஐந்து நூல்கள் 1717ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்திருந்தன. அவை 1757இல் மறுபதிப்பு கண்டன.²³ இதன் முன்னுரையில் மதப்பரப்புரையாளர்கள் சில செய்திகளைத் தெரிவித்தனர். இதன் முதல் மொழிபெயர்ப்பு பழைய ஏற்பாட்டின் போர்த்துக்கீசிய பதிப்பில் இருந்து தமிழில் செய்யப்பட்டதாகவும், அது சிறப்பானதாகவும், படிப்போர்க்கும் இன்பம் தருவதாகவும் இருந்ததாக அவர்கள் குறிப்பிட்டனர். எனவே, புதிதாகத் திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, பிழைகளும், அச்சுப்பிழைகளும் சரிசெய்யப்பட்டன. பல்வேறு காரணங்களுக்காக அவர்கள் ஐரோப்பாவில் பின்பற்றப்படும் சரியான முறையைப் பின்பற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது.

தரங்கம்பாடியில் 1760, 1765 ஆகிய ஆண்டுகளில் தரங்கம்பாடியில் போர்ச்சுக்கீஸ் மொழியில் புதிய ஏற்பாடு அச்சிடப்பட்டல்

தரங்கம்பாடி மதப்பரப்புரையாளர்கள் 1760ஆம் ஆண்டில் புதிய ஏற்பாட்டை அச்சிட்டனர். இம்மொழி பெயர்ப்புகள் ஜோவா பெரைரா டி அல்மெய்டாவை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தாலும், இது தரங்கம்பாடி மதப்பரப்புரையாளர்களால் திருத்தப்பட்டது.²⁴

ஜோவா பெரைரா டி அல்மெய்டா போர்த்துக்கீசியத்தில் மொழிபெயர்த்த புதிய ஏற்பாடு தரங்கம்பாடி மதப்பரப்புரையாளர்களால் திருத்தப்பட்டு 1765ஆம் ஆண்டில் தரங்கம்பாடியில் அச்சிடப்பட்டது.²⁵

முடிவுரை

அச்சுக் கோப்பவராகவும், அச்சடிப்பவராகவும் ஜோவா என்ற போர்த்துக்கீசியர் தரங்கம்பாடியில் இருந்தார். 1760ஆம் ஆண்டில் அவர் இறக்கும் வரை போர்த்துக்கீசிய நூல்களை உருவாக்குவதில் உழைத்திருக்கிறார். போர்த்துக்கீசிய கலப்பின தமிழர் சமுதாயத்தின் பிரார்த்தனைக் கூடத்தில் உறுப்பினராய் இருந்தவர்களுக்கு தமிழை நன்கு புரிந்து கொள்ளவும் பேசவும் தெரிந்திருந்தாக மதப்பரப்புரையாளர்களின் குறிப்பேடுகள் குறிப்பிடுகின்றன. எனவே, 1780ஆம் ஆண்டில் தரங்கம்பாடி தேவாலயத்தில் தெய்வீகப் பணிகள் அனைத்தும் தமிழில் நடத்தப்பட்டன.²⁶ தரங்கம்பாடி மக்களின் பயன்பாட்டுக்காக மார்ட்டின் லூதரின் ஞானோபதேசம் 1763ஆம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டது. இதன் இரண்டாம் அச்சாக்கம் 1792ஆம் ஆண்டில் நடந்தது.²⁷ புரோட்டஸ்டன்டு மதப்பரப்புரையாளர்கள் தமிழும் போர்த்துக்கீசியமும் அறிவாற்றலுக்கும் எழுதுவதற்கும் உகந்தமொழி என்றுணர்ந்தனர். போர்த்துக்கீசியம், டேனிஷ் ஆகியவற்றின் கலவை மொழியை போர்த்துக்கீசிய சமுதாயம் புரிந்து கொண்டதை தரங்கம்பாடியில் இருந்த மூன்று டேனியர்கள் உறுதிப்படுத்தி உள்ளனர்.

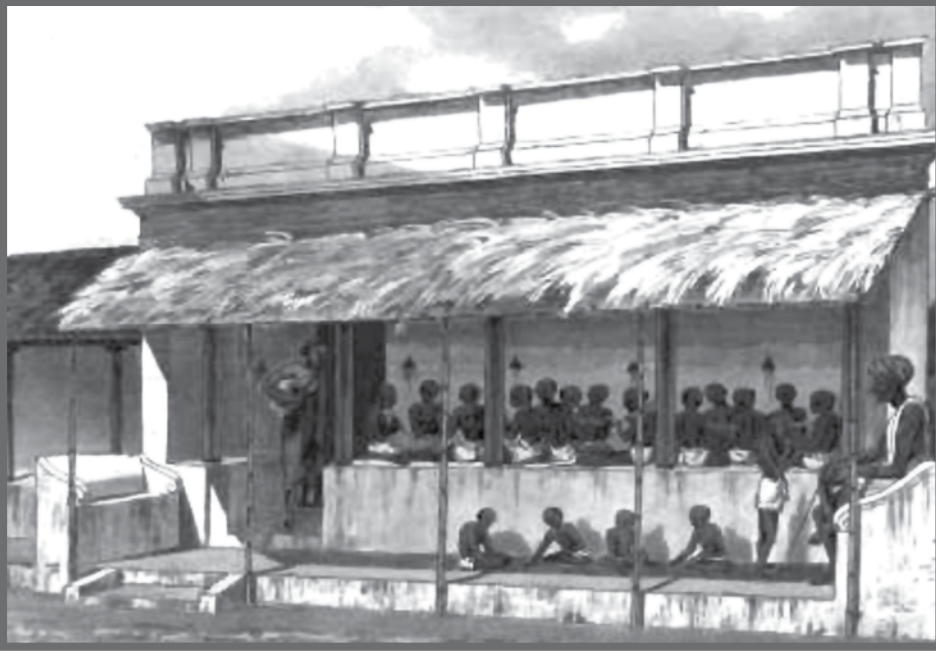
அடிக்குறிப்புகள்

1. J. S. Cummins, *The Travels and Controversies of Friar Domingo Navarrete, 1618-1686*, London, 1910, p. 302.
2. E. Arno Lehmann, *It Began at Tranquebar* (Translated by M.J. Lutz), Madras, 1956, p. 10
3. *Ibid.*, pp. 83-84.

4. O Novo Testamento: Isto he, todos os Sacro Sanctos Livros e Escritos evangelicos e apostolicos do novo concerto de nosso Fiel Senhor Salvador e Redemptor Jesu Christo: Traduzido em Portugues pelo Padre Joam Ferreira d' Almeida, Ministro Pregador do Sancto Evangelho, Com todas as Licencas Necessarias, em Amsterdam, por Joam Crellius, 1712.
5. E. Arno Lehmann, *It Began at Tranquebar*, pp. 35-36.
6. *Archiv der Franckesche Stiftungen, Halle* (hereafter AFSt), IC 16: 40
7. AFSt, IB2: 6-4.
8. *A Brief Account of the Measures taken in Denmark for the Conversion of the Heathen in the East Indies*, London, 1715, pp. 11-12.
9. *Ibid.*, p. 26.
10. E. Arno Lehmann, *It Began at Tranquebar*, p. 119.
11. S. Jeyaseela Stephen, *Tamil History: The Spread of the Publishing Industry and Technology, 1578-1873*, New Delhi, 2020, p. 57.
12. *Imitacão de Christo: Dividida em tres livros escritos em Latin pelo veneravel Thomas de Kempis no anno de 1441 traduzidos em Portugues por Diogo Vaz Carrilho, Natural de Lisboa, Tranquebar, Oficina da Real Missao de Dinamarca, 1724.*
13. *Sachsische Landesbibliothek, Dresden* (hereafter SLBD), *Diferença da christandade em que claramente se manifesta a grande desconformidade entre a verdadeira e antiga doutrina de Deus e a falsa e novo doutrina dos homens traduzida de castelhano em Portuguez pelo P. Joam Ferreira A. D' Almeida, ministro pregador do S. Evangelho na*

- India Oriental, Conforme a Impressao de Batavia de 1660, Segunda Impressao, Trāngambar, na officinal de Real Missao de Dinamarca anno de 1728.
14. Psalmodia Evangelica, ou livro de cantigas espirituaes, tiradas de varios textos e muytos lugares da escritura sagrada, da theologia positiva e moral, e de outros livros asceticos, Trāngambar, Officina da Real Missao de Dinamarca, 1744.
 15. British Library, London (hereafter BL), Microfilm, Eighteenth Century Collections, Range 11168, Novo Testamento traduzido em Portuguez pelo padre Joam Perrieria d' Almeida.
 16. AFSt, C 55, Os cinco livros de Moyses, chamados I. Genesis, II. Exodo, III. Levitico, IV. Numeros, V. Deuteronomio. Com privilegio real, Tranquebar, Em India Oriental na Costa de Coromandel, na officina real Missao de Dinamarca, Anno de 1719.
 17. O Livro dos Psalmos de David com toda diligencia traduzido de texto original na lingua Portuguesa, conferido com as outras translacoens e em muitos passos declarado pelo padre Benjamin Schultze, missionario del rey de Dinamarca e minstro palavara de Deus, Trāngambar em India Oriental na costa de Coromandel, na estampa da Real Missao, no anno de 1721.
 18. AFSt, Halle, C 54; Biblioteca do Exército, Lisboa (hereafter BEL), Cota: 11232-19-4. Os Doze prophetas menores, convem a saber, Hoseas, Jowl, Amos, Obadias, Jonas, Micheas, nahum, Habacuc, Sophonias. Haggeo, Zacharias, Malachias, Com toda diligencia traduzidos na Lingoa Portugueza pelos padres Missionarios de Trāngambar, Trāngambar, na officina da real missao de Dinamarca, Anno de 1732.
 19. Bibliothek der Franckesche Stiftungen (hereafter BFSt), Halle, 66 C 12; Biblioteca do Exército, Lisboa, Cota: 11229-19-4. Os livros historicos do velho testamento, convem a saber, o livro de Josue, o livro dos Juizes, o livro de Ruth, o primeior livro de Samuel, o Segundo livro de Samuel, o primeior livro des reys, o Segundo livro dos reys, o primeior livro das chronicas, o Segundo livro das chronicas, o livro de Esdras, o livro de Nehemias, o livro de Esther,: Traduzidos na lingua Portugueza pelo Reverendo Padre Joam Ferreira A. D'Almedia, ministro Pregador do santo Evangelho na Cidade de Batavia; revistos e conferidos com o Texto original pelos padres Missionarios de Trāngambar, Trāngambar, na officina da real missao de Dinamarca, Anno de 1738. There is also a copy of the book at British Library, London.
 20. AFSt, 63 F 26, O Livro dos Psalmos de David traduzido na lingua Portuguesa, pelo reverend padre Joam Ferreira A. D'Almeida minstro pregador do santo evangelho na cidade Batavia; revisto e conferido com on texto original pelos padres missionaries de Trāngambar, Trāngambar, na officina da real Missao de Dinamarca, anno de 1740.
 21. BEL, Cota: 11230-19-4. Os Livros dogamticos do velho testament, convem a saber, O livro de Job, os Psalmos de David, os proverbios de Salao, os ecclesiastes de Salamao, os cantares de Salamao, traduziods na lingoa portuguesa pelo reverend Padre Joam Ferreira a. D' Almeida, ministro pregador do santo Evangelho na cidade de Batavia; revistos e conferidos com o texto original pelos padres missionaries de Trāngambar, Trāngambar, na officinal da real Missao de Dinamarca anno de 1744.
 22. BFSt, 66 C 12; Biblioteca do Exército, Lisboa, Cota: 11231-19-4. Os quatro prophetas mayors, convem a saber, Esaías, jeremias, com as lamentacoens de Jeremias, Ezechiel, Daniel: Dos quaes os tres primeiors sao traduzidos pelo reverendo Padre Joam Ferreira A.d' Almedia, Ministro Pregador do santo Evangelho na cidade de Batavia; e quarto pelo Reverendo Padre Christovao Theodosio Walther, Missionario de Trāngambar: mas todos revistos e conferidos com o Texto original pelos padres Missionarios de Trāngambar, Trāngambar, na officina da real missao de Dinamarca, Anno de 1751.
 23. BFSt, 66 C 12 (1). Os Cinco Livros de Moyses, convem a saber, I. Genesis, II, Exodo, III. Levitico, IV. Numeros, V. Dueteronomio: traduzidos na lingua Portugueza Pelo Reverendo Padre Joam Ferreira A. D'Almeida, ministro Pregador do santo Evaneghlo na Cidade de Batavia; Revistos e conferiods com o texto Original Pelos Padres Missionarios de Trāngambar, Trāngambar, na officina da real missao de Dinamarca, Anno de 1757.
 24. Primeria parte do novo testamento de nosso Senhor, e salador Jesus Christo, que contem os quarto Evangelistas convem a saber: S. Matheus, S. Marcos, S. Lucas, S. Joao, Traduziods em lingua Portugueza pelo Reverendo Pdre Joao Ferreira A. de Almeida Ministro pregador do Santo Evangelho na cidade de Batavia, Revistos e conferidos com on texto original pelos padres Missionarios de Trāngambar, na officina da real missao de Dinamarca, Anno de 1760.
 25. BEL, Cota: 11233-19-4. O Novo Testamento: isto he todos os sacrosantos livros e escritos evangelicos e apostolicos do novo concerto de Nosso Senhor e Redemptor Jesu Christo / trad. Padre d'Almeida; rev. Missionarios de Trāngambar, Trāngambar, na officina da Real Missao da Dinamarca, 1765.
 26. Georg Christian Knapp, et.al ed. Neuere Geschichte der Evangelischen Missions-Anstaltenzu Bekehrung der Heiden in Ostindien, Waisenhaus, Halle 1770-8/95, 1848, vol. III, p. 38.
 27. Det Kongelige Bibliotek, Kobenhavn, (hereafter KB), 3-470, O catechism menor para o uso da escola Portugueza,, Segunds Impressao, Trāngambar, na officina da Real Missao de Dinamarca, anno de 1792.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர், வரலாறு
மற்றும் பண்பாட்டு ஆய்வாளர்.

தமிழ்நாட்டில் கல்வி நிலை 1567 - 1887: புதிய தரவுகள்

மே.து. ராசுகுமார்

தமிழ்நாட்டில் நிலவிய கல்வி நிலை குறித்துப் பல ஆய்வுகளும் நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன என்பது உண்மைதான். ஆயினும், விரிவான விவரங்கள் முழுமையாக வெளிவந்துள்ளனவா என்பது இன்னும் பெரும் வினாவாகவே நீடித்து வருகிறது.

பண்டைத் தமிழகத்தில் கல்வி விரிவாக மக்களிடம் பரவி இருந்தது என்பதற்கான சான்றுகள் பெருமளவில் கிடைத்துள்ளன. வெவ்வேறு பகுதிகளில், வேறுபட்ட இடங்களில் நடைபெற்ற பல அகழ்வாய்வுகளில் அகப்பட்டுள்ள நூற்றுக்கணக்கான பாணை ஓடுகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள எழுத்துக்கள், தமிழ்நாட்டில் பரவலாக மக்கள் எழுத்தறிவு பெற்றிருந்தனர் என்பதற்கான அடிப்படைச் சான்றுகளாக அமைகின்றன என்பதைப் பல ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டி உள்ளனர்.

இதனையடுத்து, பழந்தமிழ்ப் பாடல்களிலும் அடுத்தடுத்து எழுந்த இலக்கியங்களிலும் கல்வியின் மேன்மை சிறப்பிக்கப்படுகிறது. 'கற்றல் நன்றே' என வலியுறுத்தும் புறநானூறும், எண்ணையும் எழுத்தையும் போற்றும் திருக்குறளும் இன்னும் நாலடியார் உள்ளிட்டுப் பின்னர் தோன்றிய பெரும்பாலான இலக்கியங்கள், ஏதாவதொரு வகையில் கல்வியின் பெருமையை எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றன.

இருப்பினும், கல்வி முறை, பாடத்திட்டங்கள், கற்பிக்கப்பட்ட பாடங்கள், ஆசிரியர்கள், பயின்ற மாணவர்கள், பள்ளிகளை நடத்தியோர், அவற்றுக்கான உதவியை நல்கியோர், கற்பிக்கப்பட்ட இடம், யாருக்கான கல்வி, எத்தகைய கல்வி என்பன போன்ற பல விவரங்கள் இன்னும் முழுமையாக ஆய்வு செய்யப்படவில்லை என்றே தோன்றுகிறது.

இவற்றுடன், இத்தகைய கல்வியில் அன்றைய சமூகம் பெற்ற ஆக்கம், அன்றைய சமூக உற்பத்திக்கும் வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்துக்கும் நல்வாழ்வுக்கும் அந்தக் கல்வியின் பங்களிப்பு, வெவ்வேறு சமூகப் பிரிவுகள் நுட்பப் பயிற்சி பெற்ற வகை ஆகியனவும் தெரியவில்லை. குறிப்பிட்ட காலத்தில் மக்கள் திரள் பெற்றிருந்த அறிவு, நுட்பம் போன்ற செல்வங்களை அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கையளிக்கக்கூடியவாறு கல்வி முறை அமைந்திருந்ததா என்பதும் ஆய்வு செய்யப்படவில்லை.

கற்றல் குறித்தும் அதன் தாக்கங்கள் குறித்தும் பண்டைய தமிழ் மக்கள் தெளிவான புரிதல்களைக் கொண்டிருந்தனர் என்பதைப் புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது.

உற்றுழி உதவியும் உறுபொருள் கொடுத்தும்
பிறறைநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே
பிறப்போர் அன்ன உடன்வயிற்றுள்ளும்
சிறப்பின் பாலால் தாயும்மனம் திரியும்
ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்
மூத்தோன் வருக என்னாது அவருள்
அறிவுடை யோன்ஆறு அரசும் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பால் உள்ளும்
கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்
மேல்பால் ஒருவனும் அவன்கண் படுமே (புறநா. 183)

என்ற பாடல், கற்றல் எனப்படும் எண்ணும் எழுத்துமாகிய கல்விக்குப் புதிய நுட்பங்களை அறிதல் என்னும் மேம்பட்ட பொருளினதைத் தருகிறது. ஓர் இனக்குழு, தனக்குத் தெரியாத அறிதல்களை எங்கிருந்தாலும், எப்படியாயினும், வாழிட வேறுபாடின்றிக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பது வலியுறுத்தப்படுகிறது. இத்தகைய கல்வி, தாயிலிருந்து மன்னர் வரை அனைவராலும் போற்றப்படும் என்பதும் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. கற்றலில் மனித இனம் எதிர்பார்க்கக்கூடிய அனைத்தையும் இந்த ஒரு பாடல் விளக்கிவிடுகிறது எனலாம். பின்னர் வந்த இலக்கியங்களில் இவ்வளவு நுண்ணிய விவரங்கள் கூறப்படவில்லை என்றாலும், கல்வியின் மேன்மைகள் குறிக்கப்படுகின்றன.

ஆயினும், இடைக் காலத்தில் நிலவிய கல்வி குறித்த விவரங்கள், ஒரு சில கலவெட்டுக்கள்

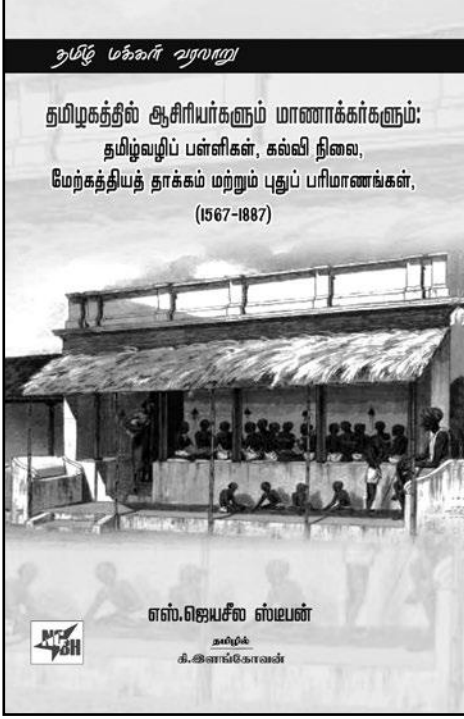
குறிக்கின்ற வேதங்கள் உள்ளிட்ட பார்ப்பனர் பள்ளிகளோடு நின்றுவிட்டன. அன்றைய உடைமையினரின் அறிதல்கள், நில அளவைகள், வேளாண் உற்பத்திக் கட்டமைப்புகள், கோயில் கட்டிட வளர்ச்சி உள்ளிட்ட நுட்பங்கள் எவ்வாறு கற்றுக்கொள்ளப்பட்டன என்பன போன்ற விவரங்கள் இன்னும் முழுமையாக வெளிப்படவில்லை.

இந்த வகையில், அறிஞர் எஸ். ஜெயசீல ஸ்டீபன் அவர்கள் எழுதிய 'தமிழகத்தில் ஆசிரியர்களும் மாணாக்கர்களும் : தமிழ்வழிப் பள்ளிகள், கல்வி நிலை, மேற்கத்தியத் தாக்கம் மற்றும் புதுப் பரிமாணங்கள் (1567 - 1887)' என்னும் நூல் குறிப்பிட்ட காலப் பகுதியில் ஏற்பட்டிருந்த கல்வி நிலைமைகளை விரிவான விவரங்களுடன் பதிவு செய்திருக்கிறது.

இதனை ஒரு நூல் என்று கூறி முடித்து விடுவதைவிட, ஆவணங்களின் முழுமையான தொகுப்புகளுடன் கூடிய விரிவான ஆய்வு நூல் என்று வரையறுப்பதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

நூலாசிரியரே குறிப்பிட்டுக் கூறுவதைப் போல, தமிழ்நாட்டில் அய்ரோப்பிய வருகையினை அடுத்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வளர்ந்த கல்வியின் போக்குகளும் அவை அன்றைய மக்கள் திரளில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்களும் இது வரை முழுமையாகக் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பது உண்மைதான். இதனை நிறைவு செய்யும் வகையில் இந்த நூல் அமைந்திருக்கிறது.

தமிழ்நாடு, புதுச்சேரி உள்ளிட்டு, இந்திய ஒன்றியத்தின் இன்ன பிற ஆவணக் காப்பகங்களிலிருந்து மட்டுமின்றி, இங்கிலாந்து, பிரான்சு, டென்மார்க், போர்ச்சுகல், செர்மனி, இத்தாலி போன்ற பல்வேறு நாடுகளில் இருக்கும் ஆவணத் தரவுகள் விரிவாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன. தமிழுடன், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, போர்ச்சுகீசு, செர்மன் ஆகிய மொழிச் சான்றுகள் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அரசு ஆவணங்கள், கிருத்துவப் பரப்பாளர்கள் எழுதிய மடல்கள், அறிக்கைகள், தனியார் குறிப்புகள் என்ற அளவிலும் எதையும் இந்த நூலாசிரியர் விட்டுவைக்கவில்லை. ஆங்கிலச் சமயப் பரப்பாளர்களின் கல்வி, சமயப் பரப்பு முயற்சிகள் பல ஆய்வாளர்களால் விரித்துக் கூறப்பட்டிருப்பினும், பிரெஞ்சு, போர்ச்சுகீசிய, டச்சு, செர்மன் சமயப் பரப்பாளர்களின் பங்களிப்புகள் வெளிவராமல் இருந்தன. அவற்றையும் இந்த நூல் முழுமை செய்திருக்கிறது.

தமிழகத்தில் ஆசிரியர்களும் மாணாக்கர்களும்: தமிழுவழிப் பள்ளிகள், கல்வி நிலை, மேற்கத்தியத் தாக்கம் மற்றும் புதுப் பரிமாணங்கள், (1567-1887) எஸ்.ஜெயசீல ஸ்டீபன் | வெளியீடு: என்சிபிஎச், சென்னை. விலை: ரூ. 270

ஒரு நிறுவனம், பல அறிஞர்களைக் கொண்டு செய்யவேண்டிய அரிய பணிகளைத் தனியொருவராக நின்று ஜெயசீல ஸ்டீபன் அவர்கள் தொகுத்தும் பகுத்தும் தந்திருப்பது போற்றத்தக்க முயற்சியாகும்.

மேலோட்டமாகக் கூறிச் செல்லாமல் கல்வி கற்பித்த ஆண்டு, இடம், கற்றல் விவரங்கள், மகளிர் உள்ளிட்ட மாணவர்கள் எண்ணிக்கை, ஆசிரியர், துணை நின்றோர், சமூகப் பிரிவுகளின் பங்கேற்பு, கிருத்துவ அமைப்புகளின் எதிர்பார்ப்புகள், ஆங்கில, பிரெஞ்சு, போர்ச்சுகல், டச்சுக்காரர் போன்ற ஆட்சியாளர்களின் முயற்சிகள் என விவரங்கள் அடுக்கக்கூடிய அள்ளித் தரப்பட்டுள்ளன. தரவுகளோடு நின்றுவிடாமல், அன்றைய நிலையில் கல்வி ஏற்படுத்திய புதிய மாறுதல்கள், எதிர்கொண்ட எதிர்ப்புகள், ஏற்றுக்கொண்ட எதிர்பார்ப்புகள் என நூல் விரிகிறது.

'முன்னுரை: காலனிய மற்றும் வரலாற்றுச் சூழலில் தமிழகத்தில் கல்வி' என்ற முதல் இயலில், தமிழகத்தில் நிலவிய கல்வி தொடர்பான முயற்சிகளும் நூலின் நோக்கங்களும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது இயல், கி.பி. 500 முதல் 1500 வரையிலான தமிழகக்

கல்வி முறைகள் தமிழர் பண்பாட்டுடன் எப்படி இணைந்திருந்தன என்பது சற்று விரிவாகவே சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. குறிப்பாக, பார்ப்பனக் கல்வி வேதப் பள்ளிகளாகத் தொடர்ந்தன. பார்ப்பனரில்லாத பள்ளிகளாக அன்று நடைமுறையில் இருந்த திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் குறித்து விரிவாகவே கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திண்ணைப் பள்ளிகளின் அடிப்படை நோக்கங்களில் ஒன்று கூட்டல். கழித்தல், பெருக்கல், வகுத்தல் உள்ளிட்ட எண்களின் அறிவைப் பெருக்குவதாகும். சோழப் பேரரசர் முதலாம் ராசராசன் காலத்தில், ஒன்றின் பகுதிகள்கூட நுட்பமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததை ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். மேலும், இளைஞர்கள் கடவுள் நம்பிக்கை, அறம் தொடர்பான இலக்கியங்களையும் பாடல்களையும் படித்தனர். இந்த நிலையின் தொடர்ச்சி, அண்மைக் காலம் வரை ஊர்ப்புறங்களில் இருந்து வந்ததை அறியலாம்.

அடுத்து வரும் 11 இயல்களில், அய்யோப்பியரின் கல்வி முயற்சிகள் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆண்டு, நாள், இடம் சமயம், ஆட்சியாளர், மாணவர், ஆசிரியர், படித்த பாடங்கள் ஆகியன விவரங்களுடன் வரிசைப்படுத்தப்படுகின்றன. கத்தோலிக்கம், புராட்டஸ்டண்ட், லூத்தரன் போன்ற சமயப் பரப்பாளர்கள் மேற்கொண்ட முயற்சிகள்தாம் கல்வி கற்பித்தலின் தொடக்கமாக அமைந்திருந்தன. இதனைப் போன்றே ஆங்கில, பிரெஞ்சு, போர்ச்சுகீசிய, டச்சு நாட்டினர் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த தமிழ்ப் பகுதிகளில் நிகழ்ந்த கல்வி முயற்சிகளும் அவற்றுள் உள்ளடங்கியிருக்கின்றன. 14ஆவது இயலில் முடிவுரையாக நூலின் நடுவக் கருத்துக்கள் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன.

சென்னை, தரங்கம்பாடி. புதுச்சேரி, கடலூர், நாகப்பட்டினம், நாகர்கோயில் போன்ற கடற்கரைப் பகுதிகளில்தாம் இத்தகைய முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. திருநெல்வேலி, பாளையங்கோட்டை, தஞ்சாவூர், வேலூர் போன்ற பிற பகுதிகளுக்கும் கல்வி முயற்சிகள் அடுத்தடுத்து விரிவடைந்தன.

இவர்கள் அனைவருடைய அடிப்படையான நோக்கம் தமிழர்களைத் தங்கள் சமயப் பிரிவுகளுக்குச் சமய மாற்றம் செய்வதுதான். அதற்காக அவர்களுக்கு முதலில் வேண்டப்பட்டது தொடர்பு மொழி ஒன்று. சமயப் பரப்பாளர்களாகத் தமிழகப் பகுதிகளுக்கு வந்து உள்ளூர் மொழியினைக் கற்றுக்கொண்டு, சமயப் பரப்பும் சமய மாற்றமும் செய்வது அப்போது அவ்வளவு எளிதாக இருக்கவில்லை. மொழியினைக் கற்றுக்கொள்ளும்

நீண்ட கால அளவுடன், பரப்பாளர்களின் எண்ணிக்கையும் அப்போது குறைவாகவே இருந்தது. இதனால்தான், தொடக்கக் கல்வியில் தொடங்கித் தமிழ் வழிக் கல்வியுடன் சமயப் பாடங்களையும் புகுத்தித் தங்கள் மொழியினைக் கற்றுக் கொடுக்கும் பணியினை அவர்கள் மேற்கொண்டனர். மேலும், கிருத்துவத்துக்கு மாறிய இல்லத்தினரின் குழந்தைகளுக்கும் சமயக் கல்வியின் ஊடாகத் தமிழ்க் கல்வி தரவேண்டிய நிலை இருந்தது. இத்துடன், பெரியோரைச் சமய மாற்றம் செய்வதைவிட இளைஞர்களைக் கவர்வது எளிதாக இருந்தது. எடுத்துக்காட்டாக, 1709ஆம் ஆண்டில் தரங்கம்பாடி லுத்தரன் பிரிவினர் நடத்திய பள்ளியின் கால அட்டவணையில் காலை 6 மணி முதல் 11 மணி வரை சமயம் தொடர்பான கல்வியே வழங்கப்பட்டது தெரிகிறது. அத்துடன், பகல் 1 மணியிலிருந்து 4 மணி வரை போர்ச்சுகீசிய மொழிப் பயிற்சியும் தரப்பட்டிருக்கிறது (பக்கம் 155). 1878ஆம் ஆண்டின் பள்ளிப் பாட முறையில், சமயம் தொடர்பாக 5 மணிக் காலமும் ஆங்கிலத்திற்கு 7 மணியும் தமிழுக்கு 5 மணியும் நேர கால அளவும் ஒதுக்கப்பட்டதை அறியலாம் (பக். 97).

அன்றைய அளவில் வேறொரு வேண்டலும் அவர்களை நெருக்கியது என்று கூற வேண்டும். அய்ரோப்பியர் பெருமளவில் வணிகம், மேலாண்மை, சமயப் பரப்பு, படைகளில் பங்கெடுப்பு போன்ற பணிகளுக்காகத் தமிழகத்தில் வந்து குவிந்திருந்தனர். இவர்களுடைய இல்லக் குழந்தைகளுக்கு அய்ரோப்பியக் கல்வியளிக்கும் கடமையும் ஏற்பட்டுவிட்டது. சமயப் பரப்பாளர் நடத்திய பள்ளிகளில் இருந்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் இதனை உறுதிப்படுத்தும். புதுச்சேரியில் இருந்த ஒரு கல்லூரியில் 1879ஆம் ஆண்டு பின்வரும் வகையிலான மாணவர்கள் படித்தனர் என்பதை நூலாசிரியர் குறிக்கிறார்: இந்தியக் கிருத்துவர் 48, பிற கிருத்துவர் 79, பறையர் கிருத்துவர் 8, இந்துக்கள் 6. கூட்டளவான 141இல் 79 மாணவர் அய்ரோப்பியராக இருந்துள்ளனர்.

கிருத்துவப் பிரிவினர் தங்களது சமயத்துக்கு மக்களை மாற்றுவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டபோது எதிர்ப்புகளும் எழாமல் இல்லை. நாகப்பட்டினத்தில் கிருத்துவர் நடத்திய பள்ளியினை 11-09-1846 அன்று தீயிட்டு எரித்திருக்கிறார்கள். இது கிருத்துவச் சமய மாற்றத்துக்கான எதிர்ப்பா அல்லது கீழ்த்தட்டு மக்களைத் தங்கள் பிடிக்குள் கொண்டிருந்த உடமைப் பிரிவினரின் எதிர்ப்பா என்பது தெரியவில்லை.

சமய மாற்றத்துக்கான முயற்சியாகப் பள்ளிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பினும் அன்றைய சமூகத்தில் பல மாறுதல்கள் உருவாவதற்கும் இந்தக் கல்வி பயன்பட்டிருக்கிறது என்பதை மறுத்துவிட முடியாது. குறிப்பாகக் கீழ்த்தட்டு மக்களது கல்விக்குச் சமய நிறுவனங்கள் சிறப்பிடம் தந்தன. சமயம் மாறியோர் பெரிதும் கீழ்த்தட்டு மக்களாகவே இருந்தனர். அவர்களில் பறையர் இனத்தைச் சார்ந்த பலர் ஆசிரியர்களாகவும் அலுவலகப் பணியாளராகவும் கிருத்துவப் பாதிர்களாகவும் ஏற்றம் பெற்றனர். பாட நூல்கள் உள்ளிட்டு, அய்ரோப்பிய மொழிகளில் இருந்த அறிவியல், இலக்கியப் படைப்புகள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. தொடக்க நிலைப் பாட நூல்கள் அய்ரோப்பிய ஆட்சிப் பகுதிகளில் நிறுவப்பட்ட அச்சகங்களில் அச்சிடப்பட்டன.

1846 ஆம் ஆண்டில் அன்றைய திருநெல்வேலி மாவட்டம் சாத்தான்குளம் மற்றும் அதன் சுற்றுப்புற 17 கிராமங்களின் கணக்கெடுப்பில் ஆறில் ஒரு பகுதிப் பெண்கள் இளம் விதவைகளாக இருந்தது தெரிய வந்தது. இவர்களுக்கு வாழ்வமைத்துத் தரும் வகையில் சிறப்புப் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டுத் தொழிற் பயிற்சியும் தரப்பட்டது. அத்தகைய 233 இளம் பெண்களில் 90 பேர் பயிற்சி பெற்றனர். சிலர் ஆசிரியர்களாக மாறினர். பலர் தையல், நெசவு போன்ற பயிற்சியும் பெற்றனர்.

தொடக்கத்தில் பார்ப்பனர் இத்தகைய கல்வியினை எதிர்த்தாலும், அடுத்து அவர்கள் அந்தப் பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் கற்றுக்கொண்டு அரசு அலுவலர்களாக மாறியதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1879ஆம் ஆண்டில் புதுச்சேரிப் பகுதியில் மட்டும் இருந்த பள்ளிகளில், 1554 சிறுவர்களும், 1245 சிறுமியர்களும் இருந்தனர். இவர்களில் 321 பேர் பறையர் இனத்தைச் சார்ந்தோர். சிறுவர்களுக்கு இணையாகச் சிறுமியரும் அன்று கல்வி பெற்றனர் என்பது சிறப்பான முன்னேற்றமாகும். அத்துடன், புதுச்சேரியில் இலவசக் கல்வித் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்தது. 1898இல் கட்டாயக் கல்வியும் கொண்டுவரப்பட்டது. பல சாதியினரை உள்ளடக்கிய பொது பள்ளிகளும் தொடங்கப்பட்டன. பிரெஞ்சு நாட்டில் இருந்த அதே கல்வி முறை இங்கும் ஏற்படுத்தப்பட்டது. 1846இல் லத்தீன், பிரெஞ்சு, தமிழ் அகராதிகளும் அச்சிடப்பட்டன.

அச்ச நூல்களும் எழுது பொருள்களும் இல்லாத தொடக்கக் காலத்தில் தமிழருடைய மரபு சார்ந்த கல்வி முறைகளைக் கிருத்துவப் பிரிவுகள் உள்வாங்கிக்கொண்டன. மணலில் எழுதிப்

பழகுவது, மனனம் செய்து பாடங்களைக் கற்பது என்பவையும் இதில் அடங்கும்.

இந்த நூல் ஐரோப்பியர் வருகையை அடுத்துக் கிருத்துவச் சமயப் பிரிவினரும் வணிகத்துக்கு வந்திறங்கிய வெவ்வேறு அய்ரோப்பிய நாட்டினரும் எடுத்துக்கொண்ட கல்வி முயற்சிகளை விவரிப்பதோடு நின்றுவிடவில்லை. இவற்றுக்கு மேலாக இந்தக் கல்வி ஏற்படுத்திய தாக்கங்களையும் அவற்றால் ஏற்பட்ட புதிய நிலைமைகளையும் விவரமாகத் தந்துள்ளது.

தமிழகத்தில் கல்வி புகட்டலும் சமய மாற்றங்களும் பல நூற்றாண்டுகள் நடந்து வந்தாலும், தமிழ் மக்களின் அடிப்படியான சாதிப் பாகுபாடுகளை அவற்றால் அகற்றிவிட முடியவில்லை. அதேபோன்று, பல நூற்றாண்டுகள் தமிழ் மண்ணில் தங்களது சமயப் பணிகளைச் செய்தபோதிலும், தங்களுக்குள்ளேயே இருந்த பிரிவுப் பாகுபாடுகளை - மோதல்களைக் கிருத்துவம் விட்டுவிடவில்லை. சில வேளைகளில் பாடங்களையும் ஆசிரியர்களையும் பகிர்ந்துகொண்டாலும் அவர்களிடையே நிலவிய முரண்கள் முன்னெழுந்துகொண்டே இருந்தன. பிரான்சிடமிருந்த புதுச்சேரிப் பகுதிகள் டச்சு, ஆங்கில ஆளுமைக்குள் அவ்வப்போது வந்தபோதும், சென்னை இடையில் பிரெஞ்சு நாட்டினரின் கைக்குச் சென்றபோதும், நாகையில் போர்ச்சுகக்கீசியரிடமிருந்து டச்சுக்களிடம் சென்றபோதும், அதற்கு முன்னர் அங்கிருந்த கிருத்தவரின் சமயப் பிரிவினர் நடத்திய பள்ளிகள் தாக்கப்பட்டன அல்லது மூடப்பட்டன. மீண்டும் ஆட்சி மாற்றம் வரும் வரை அந்தச் சமயப் பிரிவினரால் பள்ளிகளைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியவில்லை. நாகையில் வாழ்ந்த போர்ச்சுகக்கீசியர் பலர் தரங்கம்பாடிக்கு இடம்பெயர்ந்த நிலையும் கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இருப்பினும், அய்ரோப்பியர் நுழைவுக்குப் பின்னரும் தொடர்ந்துகொண்டிருந்த கற்றல் முறைகளை இந்நூல் உள்ளடக்கியிருக்கவில்லை. கி.பி. 500 - 1500 காலப்பகுதியின் அய்ரோப்பிய முயற்சிகளோடு மட்டும் வரையறை செய்துகொண்டது. ஆங்கில ஆட்சிக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்தாலும் கொங்கு நாட்டுப் பகுதிகளின் செயல்பாடுகள் இந்நூலில் இடம்பெறவில்லை. கிருத்துவச் சமயப் பரப்பலின் ஊடுருவல் பெருமளவில் அங்கு இல்லாததும் காரணியாகலாம்.

தமிழ் நாட்டு மக்கள் சாதிப் பிரிவுகளுக்குள் கட்டுண்டு கிடந்தனர் என்பதே உண்மை. அவர்கள் இந்துக்களாக எப்போதும் இருக்கவில்லை. இந்த நூலில் தமிழ் மக்களை இந்துக்களாகக் குறிப்பிடுவதைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

ஆனாலும், அன்றைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறு நிலைமைகளையும் மாற்றங்களையும் முன்னேற்றங்களையும் மேலும் ஆய்வு செய்யவேண்டும் என்கின்ற ஆவலையும் இந்நூல் ஏற்படுத்துகின்றது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இந்த நூலில் இருக்கின்ற தரவுகளின் அடிப்படையில் மேலும் பல விரிவான ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவேண்டும். அறிவியல் பாடங்களைத் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற முன்னெடுப்பு 1775ஆம் ஆண்டிலேயே தொடங்கி இருந்தாலும், 1835இல் மெக்காலே கல்வித் திட்டம் வரும் வரை அறிவியல், தொழில்நுட்பம் தொடர்பான அடிப்படைகள் தமிழ்நாட்டில் கற்றுக் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆங்கில நாடாளுமன்றம் 1813ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கிய ஒரு லட்சம் ரூபாய் தொகையினை சமஸ்கிருத, அரபு மொழிகளே பங்கிட்டுக்கொண்டன.

கிருத்துவச் சமயப் பிரிவினர் மொழி, சமய அறிவுடன் புவியியல், வரலாறு போன்ற பாடங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டிருந்தாலும், தொழில் புரட்சியினை அடுத்து அய்ரோப்பாவில் மேம்பட்டிருந்த அறிவியல், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி தொடர்பான பாடங்களில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. இருப்பினும் மக்கள் தாங்கள் மரபு வழியாகப் பெற்றோர்வழிப் பெற்ற நுட்ப அறிவினை, உற்பத்திக்கும் வளர்ச்சிக்கும் பயன்படுத்திக்கொண்டுதான் வந்துள்ளனர். இதனைக் கல்வியாகப் பார்க்கும் தெளிவு எழுத்தறிவு பெற்ற பிரிவினருக்கு ஏற்படவில்லை. இந்தத் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி எவ்வாறு இருந்தது, உற்பத்திக் கருவிகள் எவ்வாறு உருவாக்கப்பட்டன, இவற்றைக்கொண்டு உற்பத்தி வளர்ச்சியும் தொழில் வளர்ச்சியும் எவ்வாறு தொடர்ந்துகொண்டிருந்தன என்பன போன்ற ஆய்வுகள் மேலும் கொண்டு வரப்படவேண்டும். எழுத்துக் கல்விக்கு அப்பாலும் ஒரு வகையான கற்றல் இருந்தது என்பது ஏற்கப்படவேண்டும். அதனால் மட்டுமே தமிழ்ச் சமூகத்தின் உற்பத்திக் கட்டமைப்பு நீடித்திருந்தது என்பது மதிக்கப்படவேண்டும். இன்னும் ஏதோவொரு வகையில் நீடிப்பதையும் கணக்கில் கொள்ளவேண்டும்.

இத்தகைய வேறுபட்ட ஆய்வு முயற்சிகளுக்கு இந்த நூல் ஓர் அடித்தளமாக அமையும் என்று நம்பலாம்.

கட்டுரையாளர்: வரலாற்று ஆய்வாளர், கட்டுரையாளர்.

கா.அப்துல் கபூர் (1924 - 2002)

அ.கா.பெருமாள்

கன்னியாகுமரி மாவட்டக்காரர்களில் நாகர்கோவில் அகில இந்திய வானொலி நிகழ்ச்சிகளை காலை 6:00 மணியிலிருந்தே கேட்பவர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள். அ.இ.வானொலி நிலையம் காலையில் இந்து கிறிஸ்தவ பாடல்களைத் தொடர்ந்து பெரும்பாலும் நாகூர் அனிபாவின் பாடல்களை ஒலிக்கச் செய்வார்கள். அதிலும் ஹஸ்பிரப்பி ஜல்லல்லாஹ் என்ற பாடலும் பாத்திமா அன்னை பாத்திமா என்ற பாடலும் அடிக்கடி கேட்கும். கேட்பவர்களில் இஸ்லாமியர் உட்பட பலருக்கும் நம் மாவட்டத்துக் கவிஞர் எழுதிய பாடல்கள் இவை என்பது தெரியாது

நாகூர் அனிபா பாடி பரவலாக அறியப்பட்ட சில பாடல்களை எழுதிய அப்துல் கபூரின் சொந்த ஊர் திருவிதாங்கோடு. அந்த ஊரில் சிலரிடம் நான் பேசிய போது கூட எல்லோரும் அறிந்த அந்தப் பாடல்களை எழுதியவர் கபூர் என்பதை

அறியவில்லை. 90களின் ஆரம்பத்தில் அவரை நான் சந்தித்தபோது இதைச் சொன்னேன். அவர் வாய் விட்டு சிரித்தார். பதில் சொல்லவில்லை.

அப்துல் கபூரை 1990 இல் தக்கலையில் அவரது வீட்டில் சந்தித்தேன். கபூரின் தம்பி பேராசிரியர் முகமது பரூக் எனக்கு நெருக்கமானவர். அவர் சொல்லி நான் கபூரை பார்க்கப் போனேன். முகமது பரூக் அப்போது பாளையங்கோட்டை சதகத்துல்லா அப்பா கல்லூரியில் தமிழ்த் துறைத் தலைவராக இருந்தார். நான் அவரை நாகர்கோவில் பாவலர் நகரில் அவரது மகளின் வீட்டில் சந்தித்தபோது அப்துல் கபூர் பற்றி நிறைய விஷயங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார்.

90களில் ஆரம்பம் என்று நினைக்கிறேன் நாகர்கோவிலில் இருந்து 15 கிலோ மீட்டர் தூரமுள்ள தக்கலை ஊரிலிருந்த அப்துல் கபூரை

பார்க்கச் சென்ற போது எளிதாக அவரது வீட்டை அடையாளம் கண்டுவிட்டேன். திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் தமிழ் துறை தலைவராக இருந்த மீரான் பிள்ளை அத்துல் கபூரின் வீட்டு நூலகத்தைப் பற்றி விரிவாகவே என்னிடம் சொல்லி இருக்கிறார். அபூர்வமாக அவரிடம் இருந்த புத்தகங்களைப் பற்றி முகமது பருக்கும் சொல்லி இருந்தார்.

நான் காலையில் பத்து மணிக்கு கபூரின் வீட்டுக்குப் போனேன். ஒரு மணி நேரம் உரையாடலாம். அதற்கு அனுமதி தருவாரா என்று யோசனை. ஆனால் மாலை 5 மணி வரை பேசிக்கொண்டிருந்தேன். பகல் அவரது வீட்டிலேயே சாப்பிட்டேன், அவரது நூல் நிலையத்தில் ரொம்ப நேரம் செலவழித்தேன். அபூர்வமான புத்தகங்கள், குறிப்பாக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுத தோதான இடம் என்று தோன்றியது. அந்த நூல் நிலையத்தில் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் உள்ளன என்று கபூர் சொன்னார். அவரது மறைவுக்குப் பின் அவருடைய நூற்களை எல்லாம் திண்டுக்கல் நைனார் முகமது நினைவு பள்ளிக்கு வழங்கி விட்டதாக அறிந்தேன்.

கபூர் எனக்கு ஆலிப் புலவரின் மிஃராஜ் மாலை என்ற நூலின் பிரதி ஒன்றைத் தந்தார். அது 1953ல் வெளியிடப்பட்டது. அதற்குரிய மூல ஓலை நாகர்கோவில் கோட்டாற்றில் இருப்பதாகச் சொன்னார். மிஃராஜ் மாலை தமிழில் வந்த முதல் இஸ்லாமிய காப்பியம். அது அரங்கேறிய இடம் இன்றைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் தலைநகரான நாகர்கோவிலின் ஒரு பகுதியான கோட்டாறு என்ற இடத்தில் அங்குள்ள வேம்படி பள்ளியில் (மைதீன் பள்ளி) அந்த நூல் அரங்கேறியது. அது குறித்த பழைய வரலாற்றை விரிவாகவே சொன்னார்.

அவருடன் நான் உரையாடியபோது தகவல்களை அடுக்கிக் கொண்டே போனார். அவர் நிறைய எழுதி இருக்கலாம் என்று தோன்றியது. அவர் கல்லூரியில் பேராசிரியராக மட்டும் இருக்கவில்லை. நிர்வாகப் பொறுப்பில் பல ஆண்டுகள் இருந்திருக்கிறார். அதனால் அவருக்கு எழுத நேரம் இல்லாமல் ஆகிவிட்டது. அது எழுத்துக்குத் தடையாக இருந்திருக்கலாம்.

இலங்கை, தமிழறிஞர் முகமது உவைஷ் எழுதிய இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்ற நூல் பற்றி பேசு வந்த போது கபூர் "இன்னும் அந்த நூலில் விடுபட்டவை உண்டு. அச்சில் வராத இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள் சிலவற்றைச் சேர்த்திருக்கலாம். மு.அருணாசலத்தின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று தொகுதிகளில் அச்சில் வராத

நூல்களைப் பற்றி குறிப்புகள் உண்டு. அதுபோல அச்சில் வராத ஏட்டு வடிவில் உள்ள இஸ்லாமிய இலக்கியங்களையும் உவைஸ் சேர்த்திருக்கலாம். என்றார். நான் "நீங்கள் எழுதலாமே" என்றேன். "காலம் கடந்து விட்டது" என்று சொல்லி சிரித்தார்.

காட்டு பாவா சாஹிப் அத்துல் கபூர் (26 மே 1924 - 11 பெப்ரவரி 2002) கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கல்குளம் வட்டம் திருவிதாங்கோடு ஊரில் அஞ்சு வண்ணம் குடியிருப்பில் பிறந்தவர். அஞ்சு வண்ணம் என்பது மிகப் பழைய அராபிய வணிகக் குழுவின் பெயர். பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் இந்தப் பெயரில் ஒரு வணிகக் குழு இருந்தது என்பதை சான்றுகளுடன் சதாசிவ பண்டாரத்தார் சொல்கிறார். கல்வெட்டுக்களிலும் சான்று உண்டு. அப்படியான பாரம்பரியம் மிக்க குடியிருப்பில் பிறந்தவர்.

கபூரின் தந்தை காட்டு பாவா சாஹிப் தாய் முகமது அம்மாள் இவர்களின் மூத்த மகன் அத்துல் கபூர். இவர் பிறந்த காலகட்டத்தில் திருவிதாங்கூரில் சேது லட்சுமி பாய் என்பவர் பகர அரசியாக இருந்தார் (1925-1931). இந்த அரசின் காலத்தில் கன்னியாகுமரி மாவட்ட பள்ளிகளில் மலையாளமே பாடமொழியாக இருந்தது. அதனால் கபூர் சிறுவயதில் பள்ளியில் மலையாளத்தையும் மார்க்க மொழியான அராபி மொழியையும் படித்தார்.

கபூர் பிறந்த ஊரான திருவிதாங்கோடு பாரம்பரியம் உடையது. ஒரு காலத்தில் வேணாட்டின் தலைநகராக இருந்தது. திருவிதாங்கோடு என்ற பெயர் தான் பிற்காலத்தில் திருவிதாங்கூர் என மருவியது. இங்கே பழைய கோட்டை ஒன்று இருந்தது. இன்றும் கூட மலையாள மொழியின் வாசனை இங்கு வீசத்தான் செய்கிறது.

கபூர் இந்த ஊரில் பள்ளிப்படிப்பை முடித்த பின்பு திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் இன்டர்மீடியட் படித்தார். இவர் படித்த கல்லூரி மிகப் பழைய கல்லூரி (தோற்றம் 1866). இந்தக் கல்லூரியில் தான் மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பேராசிரியராக இருந்தார். இன்டர்மீடியட் வகுப்பு அப்போது மிக உயர்வாக கருதப்பட்டது. இதில் இரண்டு ஆண்டுகள் படிக்க வேண்டும். கபூர் படித்த காலத்தில் கேரளப் பல்கலைக்கழகம் இல்லை. இவர் படித்த கல்லூரி சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் அடங்கிய கல்லூரியாக இருந்தது. தமிழ் பாடத்திட்டம் கூட சென்னை பேராசிரியர்கள் தாம் முடிவு செய்தார்கள்

கபூர் இன்டர்மீடியட்டில் தமிழைப் பாடமாக எடுத்தார். இதில் முதல் வகுப்பில் தேறினார். இவர் இளமையிலேயே அராபி, மலையாளம், தமிழ்,

ஆங்கிலம் ஆகிய நான்கு மொழிகளை அறிவதற்குரிய வாய்ப்பு இருந்தது. கபூர் இன்டர்மீடியட் முடிந்ததும் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழைப் பாடமாக எடுத்து பி.ஏ. ஆனர்ஸ் படித்தார். இந்தப் படிப்பில் ஒருமுறை தோற்றால் பி.ஏ என்ற பட்டத்தை மட்டும் தான் போட முடியும். பி.ஏ. ஆனர்ஸ் படிப்பில் முழு தகுதி பெற்றால் சில ஆண்டுகள் கழித்து எம்.ஏ பட்டம் போட்டுக் கொள்ளலாம்

கபூர் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த காலகட்டத்தில் நாவலர் நெடுஞ்செழியன், அன்பழகன், மதியழகன், பி.சி. அலக்சாண்டர் (தமிழக கவர்னராய் இருந்தவர்) ஆகியோர் படித்தனர்.

தமிழ் அறிஞர்கள் பி.ஸ்ரீ, கா.அப்பாதுரை ஆகியோரைப் போன்று கபூரும் ஒரே இடத்தில் நிலையாக பணி செய்யாதவர். அண்ணாமலை பல்கலையில் படிப்பை முடித்த உடனேயே சென்னையில் ஒரு கல்லூரியில் பணியில் சேர்ந்தார். (இந்தக் கல்லூரி இப்போது காயிதே மில்லத் அரசு பெண்கள் கல்லூரி) இவர் பணிபுரிந்த ஆரம்ப காலத்தில் அறிஞர் அண்ணா அவர்களை கல்லூரியில் பேச அழைத்து சிக்கலில் மாட்டிக் கொண்டார். பணியிலிருந்து விலக வேண்டிய சூழ்நிலை விலகிவிட்டார். இந்தக் கல்லூரியில் கபூரின் மாணவர்களில் ஒருவர் முன்னாள் அமைச்சர் சாதிக் பாட்ஷா.

பின்னர் வாணியம்பாடி இஸ்லாமியக் கல்லூரியில் பணியில் சேர்ந்தார் (1947-1952). இங்கே மாணவர்களுக்காக கவிதை அரங்கை அறிமுகப்படுத்தினார். கவிதை எழுத மாணவர்களை ஊக்கப்படுத்தினார். இந்தக் கல்லூரியில் இவர் பணி செய்த போது திருச்சி ஜமால் முகமது கல்லூரி நிர்வாகத்தினர் அழைப்பிற்கு இணங்க அந்தக் கல்லூரியில் நான்காண்டுகள் பணி செய்தார் (1952 - 1956). அச்சமயத்தில் இவரது அன்புக்குரிய மாணவர்களாக இருந்தவர்கள் சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம். மணவை முஸ்தபா ஆகியோர்.

திருச்சியில் கல்லூரி பேராசிரியராக பணியாற்றிய போது திருச்சி வானொலி நிலையத்தில் இலக்கியம் பற்றி தொடர்ந்து பேசினார். இந்தப் பேச்சு பின்னர் "இலக்கியம் ஈன்ற தமிழ்" என்னும் தலைப்பில் புத்தகமாக வெளிவந்தது. திருச்சி ஜமால் முகமது கல்லூரியில் பணி செய்த காலத்தில் சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் சிறப்பு பேராசிரியராக பாடம் நடத்தி இருக்கிறார்.

மதுரை உத்தமபாளையம் ஹாஜி ராவுத்தர் சௌதிய்யா கல்லூரி நிர்வாகம் கபூரை தங்கள்

கல்லூரிக்கு முதல்வராக வருமாறு அழைத்தது. இவர் அங்கே ஆறு ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார் (1956-1962) தமிழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் கல்லூரி முதல்வராக முடியும் என்று நினைத்துப் பார்க்காத காலகட்டத்தில் கபூர் கல்லூரி முதல்வரானார். இவர் முதல்வரான பிறகுதான் சுப அண்ணாமலை, ஏ.சி. செட்டியார், வ.சுப.மாணிக்கம் போன்ற தமிழ்ப் பேராசிரியர்கள் முதல்வரானார்கள்.

பின்னர் அதிராம பட்டினம் காதர் முகைதீன் கல்லூரியில் ஐந்து ஆண்டுகள் முதல்வர் பணி. இக்காலகட்டத்தில் சென்னை பல்கலை கழகத் துணைவேந்தர் சுந்தரவடிவேலு கபூரை சிறந்த முதல்வர் எனப் பாராட்டி இருக்கிறார்.

1967 க்கு பின்னர் சென்னை சேத்துப்பட்டில் உள்ள பிறை பள்ளியில் முதல்வரானார். இந்தப் பள்ளியில் ஏழு ஆண்டுகள் பணி செய்தார். இக்காலகட்டத்தில் இப்பள்ளி மாணவர்கள் கடவுள் வாழ்த்து பாடுவதற்காக இவர் இயற்றிய ஹஸ்பிரப்பி ஜல்லல்லாஹ் என்ற பாடலை நாகூர் ஹனிபா பின்னர் மேடையில் பாடினார்.

கும்பகோணம் அல் அமீன் உயர்நிலை உறைவிடப்பள்ளியில் நான்காண்டுகள் நிர்வாகப் பணியில் இருந்தார். பெரிய கல்லூரிகளில் பேராசிரியர், முதல்வர் என்னும் பதவிகளில் இருந்தவர். உயர்நிலைப் பள்ளியில் ஆசிரியராக நிர்வாகியாக பொறுப்பில் இருப்பதில் தயக்கம் காட்டவில்லை.

கல்விப் பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்பு திருவனந்தபுரம் திராவிட மொழி இயல் நிறுவனத்தில் நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருந்தார். ஏறத்தாழ 35 ஆண்டுகளாய் கல்விப் பயணத்தை முடித்துவிட்டு சொந்த ஊரான திருவிதாங்கோட்டுக்கு அருகில் உள்ள தக்கலை என்ற ஊரிலே குடியேறினார். தன் இறுதிக் காலம் வரை இங்கேயே வாழ்ந்தார்.

கபூர் கல்விப் பணியாற்றிய காலத்தில் தமிழ்ப் புலவர் குழுவின் உறுப்பினர் அகில இந்திய வானொலி ஆலோசனைக் குழு உறுப்பினர். சென்னை பல்கலைக்கழக செனட் உறுப்பினர். தமிழக அரசு பாடநூல் குழு உறுப்பினர் என்னும் பல பொறுப்புகளில் இருந்திருக்கிறார்.

இவர் கல்விப் பணியாற்றிய காலத்தில் கல்விக்களஞ்சியம், தீன் வழி செம்மல், தமிழ் செம்மல், இறையருள் கவிமணி, நபிவழிச் செம்மல் என்னும் பட்டங்களைப் பெற்றிருக்கிறார். அமெரிக்க பல்கலைக்கழகம் ஒன்று இவருக்கு கவரவ டாக்டர் பட்டம் (டி. விட்) கொடுத்தது இலங்கை, சிங்கப்பூர் பர்மா, மலேசியா போன்ற நாடுகளுக்கு

இஸ்லாம் பற்றியும் தமிழ் இலக்கியம் பற்றியும் உரையாடுவதற்குப் பயணம் செய்திருக்கிறார்.

கபூரின் மனைவி ஜமீலா பீவியின் தந்தை அகமது கான் இந்திய விடுதலைப் போரில் பங்கு கொண்டவர். இவர் மலையாளத்தில் ஒரு நாவல் எழுதி இருக்கிறார். கபீருக்கு ஒரே மகன் ஜமால் முகமது அப்துல் கபூர் தன் 78 ஆம் வயதில் தக்கலையில் மறைந்தார் (11-2 - 2002 வெள்ளிக்கிழமை).

அப்துல் கபூர் கல்வியாளர், இஸ்லாமிய மத சொற்பொழிவாளர், குழந்தைகளின் இலக்கியங்களைப் படைத்தவர், நான்கு மொழிகளை அறிந்தவர். சிறந்த நிர்வாகி என பல முகங்கள் கொண்டவர். மதினா இதழின் கவுரவு ஆசிரியராக இருந்தவர். இதில் நடுநிலையுடன் செயல்பட்டவர் என்பதை அறிஞர் கி.வா.ஜகநாதன் பாராட்டி இருக்கிறார்

நாயகமே என்ற இவரது முதல் நூல் இலங்கை திருக்குரான் இயக்கத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது (1954). இவர் 7 உரைநடை நூல்களையும் 12 கவிதை தொகுப்புகளையும் ஒரு பிரார்த்தனை நூல் சிறுவர் தொகுப்பு என மொத்தமாக 23 நூல்களைப் படைத்துள்ளார். இவர் இதழ்களில் எழுதிய கட்டுரைகள் தொகுக்கப்படவில்லை.

கபூரின் இலக்கியம் ஈன்ற தமிழ் என்ற நூல் அகில இந்திய வானொலியில் பல்வேறு காலங்களில் பேசிய 11 பேச்சுகளின் தொகுப்பு. இந்தத் தொகுப்பில் உள்ள கட்டுரைகளில் தேசிங்கு ராசன் கதை, இராமப்பையன் அம்மாணை, கட்டபொம்மன் கதை போன்றவை முக்கியமானவை. 5000 ஆண்டுகளாக மேலை நாடுகளுக்கும் தமிழகத்திற்கும் உள்ள உறவு பற்றி விவரிக்கும் ஒரு கட்டுரை உண்டு. அறவாழ்வு என்ற நூல் (1977) முழுக்கவும் அற இலக்கியங்கள் பற்றியது.

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் என்ற நூலில் அரபு மொழி, தமிழ் மொழி ஆகிய இரண்டின் தொன்மை பற்றிய செய்திகள் வருகின்றன. அதோடு இந்தியப் பண்பாட்டில் இஸ்லாமிய இசையின் பங்கு இந்திய மொழிகளில் உருது கலப்பால் வளம் பெற்ற மொழிகளின் சிறப்பு முகலாய மன்னர்கள் இலக்கியத்திற்கு அளித்த நன்கொடை குறிப்பாக பாபர் ஷாஜகான் தாரா ஷிகோ ஆகியோரின் கவிதைகள் பற்றிய செய்திகள் இந்நூலில் வருகின்றன.

வாழும் நெறி இஸ்லாம் என்ற நூல் (1985) இஸ்லாம் பற்றிய ஆராய்ச்சி கட்டுரைகளின் தொகுப்பு. முக்கியமாக இஸ்லாமிய இலக்கியவாதிகள் வலியுறுத்தும் இறை நம்பிக்கை,

தொழுகை, ஈகை, நோன்பு, ஹஜ் புனித பயணம் ஆகிய ஐம்பெரும் கடமைகளை இலக்கியம் வழியில் ஆராய்கிறார். இறுதிக்கட்டுரை அரபு மொழியின் தனித்தன்மையை விவரிப்பது இதில் பல உதாரணங்களைச் சொல்லி அரபு மொழியின் சிறப்பை வெளிப்படுத்துகிறார்.

அரபு மொழியில் ஒரு பொருளைக் குறிக்க பல சொற்கள் இருப்பதே அதன் பழமையைக் காட்டும். பருவங்களை குறிக்க தனித்தனியே சொற்கள் உள்ளன. மான் என்னும் விவங்கின் எட்டு பருவங்களுக்குத் தனிச்சொற்கள் உள்ளன. பகல் நேரத்துக்கு தனித்தனி சொற்கள் உள்ளன.

காது கேளாதவர்களின் தன்மையை குறித்து நாலு சொற்கள் உள்ளன.

இந்தத் தொகுப்பில் உள்ள "அறிவுத்துறையில் முஸ்லிம்கள்" என்ற கட்டுரையில் இசுலாமியர்களின் ஆரம்ப கால அறிவியல் நவீன அறிவியல் தொடர்பு பற்றிய பல தகவல்கள் உள்ளன. கிரேக்கர்களின் மருத்துவ அறிவுக்கு அரபியர்களின் பங்களிப்பு அதிகம் என்னும் செய்தி, குருடர்களுக்கும் தொழுநோயாளிகளுக்கும் மருத்துவ விடுதி அமைத்தது என்பன போன்ற பல விஷயங்கள் இக்கட்டுரையில் உள்ளன

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் சிறுவர்களுக்காக இலக்கியம் படைப்பது என்னும் மரபு 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தான் உருவானது. இதற்கு கவிமணி, பாரதி, அழ வள்ளியப்பா என்ற ஒரு நீண்ட வரிசை உண்டு. இதில் அப்துல் கபூருக்கும் இடம் உண்டு. கபூர் கல்லூரியில் மட்டுமல்ல பள்ளியிலும் ஆசிரியராக இருந்தவர். அந்த அனுபவம் எளிய பாடல்களை சிறுவர்களுக்காக எழுத வைத்திருக்கிறது. இவரது அரும்பு என்ற தொகுப்பு (1969) முக்கியமானது. நம்முடைய பழைய பாடல்களைக் குழந்தைகளுக்காக மாற்றி அமைத்த பாடல்கள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன

புறநானூற்றில் உள்ள நல்லது செய்தல் ஆற்றீராயினும் அல்லது செய்தல் ஓம்புமின் என்னும் பாடல் வரியை

நல்லவை செய்யும்
நாட்டம் நல்குவாய்
அல்லவை தவிர்க்கும்
ஆற்றல் அருள்வாய்

என்று கூறுகிறார். மேலும் புதிரோ புதிர், கதை கதையாம் ஆகிய தலைப்பில் உள்ள கவிதைகளும் எளிமையானவை

கட்டுரையாளர்: ஓய்வுபெற்ற பேராசிரியர். நாட்டார் வழக்காற்றியல் மற்றும் சமூகப் பண்பாட்டு ஆய்வாளர்.

மார்க்சியப் பெருங்கடலில் சங்கமிக்க...

ஓடை.பொ.துரைஅரசன்

உயிர்த்துடிப்புள்ள அறிவு ஜீவிகள் எனக் கிராம்ஷி வரையறை செய்துள்ள இலக்கணத்திற்கு வகை மாதிரியாக கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாகத் தமிழக சமூக, அரசியல், தத்துவ, பண்பாட்டுத்தளத்தில் இயங்கி வருபவர் தோழர் பேராசிரியர் எஸ். தோதாத்ரி அவர்கள்,

தோழரின் வரலாற்றை வாழ்க்கைத் தடங்களைத் தோழர் எஸ்.காசி விஸ்வநாதன் அவர்கள் இனிய எளிய தமிழ்நடையில் அணிந்துரை

முன்னுரை இன்னபிற போகச் சுமார் 114 பக்கங்களில் 33 அத்தியாயங்களில் ஒரு அரிய வாழ்க்கைச் சித்திரமாகக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்.

நூலுக்குள் புகுமுன் அணிந்துரையில், “பொதுவாகவே மிகவும் கடினமானவை என்று கருதப்படுகின்ற அரசியல் கோட்பாடுகளும் இலக்கிய வரையறைகளும் தத்துவ உரையாடல்களும் இந்நூலில் சுற்றி வளைக்காத நேரடித் தன்மையோடு முன்வைக்கப்படுகின்றன. நூலின் இத்தன்மை, தொடக்க நிலை வாசகர்களை மட்டுமின்றி ஆய்வாளர்களையும் கூட ஈர்க்கக் கூடியதாக இருக்கிறது இதன் சிறப்பு”

“...பேராசிரியரின் வாழ்க்கையை ஒரு புதினம் போல் எழுதிச் செல்லும் போக்கில் அவரது எழுத்துக்களையும் வாசகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துகின்ற பாணியில் எழுதப்பட்ட நூல் இது...” எனத் தோழர் எஸ்.பாலச்சந்திரனும்,

முன்னுரையில் “மார்க்சியத்தின் போதாமை என்ற சொல்லாடல் மூலம் பல போக்குகள் முன்வைக்கப்பட்டு உலாவிக் கொண்டுள்ளன. அந்தக் குழப்பச் சிந்தனைகளுக்கு இந்த நூல் பதிவு கொடுத்துள்ளது” என இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் கல்வித்துறையில் இயங்கும் தோழர் எம். செல்வராஜ் அவர்களும் குறிப்பிடுவது நாம் கவனத்துடன் படிக்க வேண்டிய நூல் என்பதை உணர்த்துகிறது.

நூலின் “பிறந்தார்! வளர்ந்தார்” எனும் முதல் அத்தியாயம் தொடங்கி “முடிவாக” - என்ற இறுதி அத்தியாயம் வரை செய்திகள் - நிகழ்வுகள் - கருத்துக்கள் ஆகியவற்றுக்குப் பொருத்தமான மேற்கொள்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளது சிறப்பாக உள்ளது.

“அடியார்கள் வாழ, அரங்க நகர் வாழ, சடகோபன் தமிழ் நூல் வாழ”

- என நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தத்தோடு தொடங்கும் மூன்றாம் அத்தியாயத்தில் நாங்குநேரியின் வரலாற்றுப் பெருமிதத்தைச் சமயப்பின்புலத்தோடு மணவாள மாமுனி, திருக்கோஷ்டியூர் நம்பி, ராமானுஜர் போன்ற வைணவ ஆளுமைகளையும் விரிவாக, அருமையாக எழுதிச் செல்கிறார். இங்கு ஆசிரியரின் கவித்துவ நடையை நாம் பிரமிப்போடு பார்க்கிறோம்.

“பொதுவுடைமையின் தளம்” என்ற நான்காம் அத்தியாயம் தொடங்கி நூலாசிரியர் பேராசிரியர் வாழ்வை மட்டும் பதிவு செய்யவில்லை. அப்படி எழுதியிருந்தால் போகிற போக்கில் எழுதிச் செல்கிற சம்பிரதாயமான வாழ்க்கை வரலாறாக அமைந்திருக்கும்.

ஆனால் கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் மார்க்சியமும், மார்க்சிய ஆய்வுமுறையிலும், நாட்டுப்புறவியலும் பயிற்றுவிக்கக் காரணமாக அமைந்த “நெல்லை மார்க்சிய ஆய்வுக்குழு”வையும், “ஆராய்ச்சி” ஆய்விதழையும், அதனை இயக்கிய பேராசிரியர் நா.வா.-வின் பன்முக ஆளுமையும், எவ்வாறு எல்லோரையும் நா.வா. பயிற்றுவித்தார் என்பதும் நூல் முழுவதும் நிறைந்து காணப்படுகிறது.

நெல்லை மார்க்சிய ஆய்வுக்குழுவின் குறிப்பாக வெ.கிருஷ்ணமூர்த்தி, தி.சு.நடராசன், ஆ.சிவசுப்ரமணியன் ஆகியோரின் பங்களிப்புகள் பற்றியும், ரகுநாதனின் இலக்கியப் பார்வை,

பொன்னீலனின் படைப்புக்களில் அரசியல் குறிப்பாக கரிசல் நாவலும் பஞ்சம் பசியும் தனுஷ்கோடி ராமசாமியின் தோழர் நாவல் என பேராசிரியர் பார்வையில் விரிவாகப் பேசப்படுகிறது. ஜெயகாந்தனை முன்வைத்து படைப்பாளியின் சார்புநிலை பற்றியும், ஜெய ஜெய சங்கர நாவல் குறித்தும் உரையாடுகிறார்கள்.

மார்க்சியக் கல்வி கற்பிப்பதைத் தமது வாழ்வின் பணியாக பேராசிரியர் எஸ்.தோதாத்ரி அவர்கள் எப்போதும் எங்கும் மன நிறைவுடன் பேசக்கூடியவர். மார்க்சியக் கல்வி எங்கு தொடங்கி எங்கு முடிய வேண்டும் என்ற வரலாற்றுப் பார்வை கொண்டவர். பொருளாதாய நோக்கில் வரலாறு (Materialist Concept of History) எப்படிக்கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்து வருபவர் பேராசிரியர் தோதாத்ரி சார் தான்.

தோதாத்ரி சார் மொழி பெயர்த்த நூல்கள், தனியாக அவர் எழுதியுள்ள நூல்கள் பட்டியலில் நமக்குத் தெரிந்த அளவில் சில முக்கியக் கட்டுரைகள், நூல்கள் விடப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் பதிப்பில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

தோழர் காசிவிஸ்வநாதனின் இந்நூல் வெளியான பின்னர் மார்க்சியத் தத்துவத்துக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் வளம் சேர்க்கும் வகையில் பேராசான் வி.இ.லெனினின் அரிய படைப்பான “பொருள் முதல்வாதமும் அனுபவவாத விமர்சனமும்” என்ற தத்துவ நூலினை மொழியாக்கம் செய்திருக்கிறார். இந்தப் பணிக்கு ஈடு இணை இல்லை.

கல்விப் புலத்தில் செயல்படும் எத்தனையோ பேராசிரியர்கள் மார்க்சியம் குறித்து எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் வெறும் பாடநூலாசிரியர்கள் மட்டுமே. நிலவுகிற சமூக அமைப்பை மார்க்சியம் மட்டுமே மாற்ற முடியும் என்ற அறிவார்ந்த சிந்தனையோடும் - அதற்காகப் போராடும் முன்னணிப்படையான கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடனும் தம்மை இணைத்துக் கொண்டு பேராசிரியர் என்ற “நான்” இல்லாமல் எல்லோருடனும் கைகோர்த்து நடையிலும் உயிர்த்துடிப்புள்ள அறிவு ஜீவியான தோழர் தோதாத்ரி சார் காலத்தில் நாம் வாழ்கிறோம் என்பதே பெருமைக்குரியதாகும்.

தோழர்கள் பாலதண்டாயுதம், ப.மாணிக்கம், சிந்துபூந்துறை சண்முகம், V.S. காந்தி, நல்லகண்ணு எல்லோரும் நூல் முழுவதும் வந்து செல்கிறார்கள் இதில் பேராசிரியர்கள் (நா.வா - எஸ்.தோதாத்ரி) இருவரின் சம கால ஆளுமைகளான எஸ்.ராமகிருஷ்ணன், பு.நாகராஜன்

பற்றியும் கூடத் தோழர் காசி பேராசிரியருடன் உரையாடியிருக்கலாம். தோழர் காசி விஸ்வநாதன் அவர்கள் அடுத்த பதிப்புக்கு இன்னும் விரிவாக எழுதினால் தோதாத்ரி சார் வாழ்க்கை வரலாறு தமிழகத்தின் சமூக, அரசியல், தத்துவ வரலாறாகப் பரிணமிக்கும்.

இன்று நிலவும் தத்துவப் போக்குகள், நடைமுறைகள், அரசியல் நிலைமைகள், நமது சித்தாந்தப் போராட்டத்தின் திசைவழிகள் ஆகியன பற்றிய பேராசிரியர் தோதாத்ரி அவர்களின் கருத்துக்களை இவ்வாறு நாம் தொகுத்துக் கொள்ளலாம்.

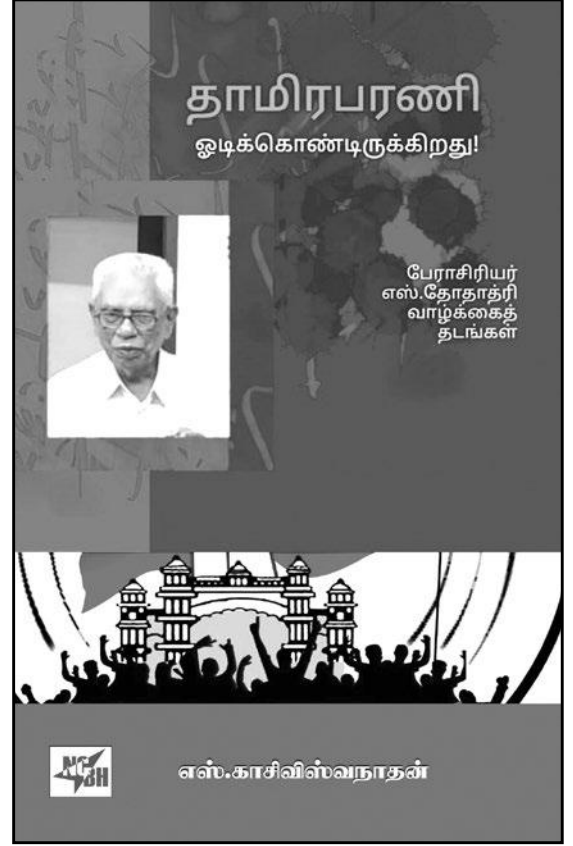
“...ஆனாலும் அவர்களிடமிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய சில விவரங்கள் போராட்டங்களே அழுத்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்ட, அடித்தளத்தில் வாழ்கின்ற தலித் மக்களுக்காக அம்பேத்காரிய வாதிடிகள் போராடுகின்றார்கள். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்டத்தில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து போராடுவது அவசியம். அந்தப் போராட்டங்கள் பொருள் முதல் வாதப் பாதையில் கொண்டு செல்லப்படுவதற்கு நாம் தூண்டுகோளாக இருக்கலாம்.

“...மார்க்சிஸ்ட்களாகிய நம்மிடமிருந்து பொருள் முதல்வாத அடிப்படையில் போராட்டங்களை நடத்துவதற்கான வழிமுறைகளை அவர்களும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்...”

“விவேகானந்தரின் தத்துவம் புறவய கருத்து முதல்வாதம் தான். அப்படித்தான் கொண்டு வர முடியும். ஏனென்றால் அவர் பொருள் முதல் வாத இல்லை. அகத்துக்கு முக்கியத்துவம் தந்தார். கருத்து மனசுக்கு வெளியே இருக்கு என அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார். ஆன்மாவை புறவயமாகத்தான் பார்க்கின்றார். கருத்து முதல்வாதம் தான் விவேகானந்தரின் பார்வை. இதே பார்வை தான் பாரதிக்கும்”.

“...மதவாதத்திற்கு எதிராக பெரியார் ஒரு நிலை எடுத்தார். அவருடைய நிலை புறவயத் தன்மையான கருத்து முதல்வாதம் தான். ஆனால் அது வெறும் கருத்தை மட்டும் தாக்கித் தாக்கி கருத்தாகவே ஆகிவிட்டது”.

“...சாணிப்பால், சவுக்கடி கொடுமைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிதான். பகுத்தறிவு பேசியவர்கள் யாரும் போராட்டங்கள் நடக்கும்பொழுது பார்க்கவில்லை. நேரில் வரவும் இல்லை.

தாமிரபரணி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது
(பேராசிரியர் எஸ்.தோதாத்ரி வாழ்க்கைத் தடங்கள்)
எஸ்.காசிவிஸ்வநாதன் | வெளியீடு: என்சிபிஎச்,
சென்னை. விலை: ரூ. 170

“பேராசிரியர் நா.வா. பேராசான் ஜீவா, சோசலிச யதார்த்த வாதம் என்று சொல்லவில்லை, யதார்த்த வாதம் என்று தான் சொன்னார்கள்”.

“மொழி என்பது சமூகத்தின் விளைவாகும். சமூகத்தின் பொருள், உற்பத்தி முறையோடும், அது சார்ந்த உழைப்பு, பிரிவினையோடும் தனக்குரிய தனித்த வளர்ச்சியை மொழி பெறுகிறது. மொழி சமூக வளர்ச்சியின் போக்கோடு தன்னைத் தகவமைத்துக் கொண்டு, சமூகத்தின் வரலாற்று வளர்ச்சியோடு தன்னை வளர்த்துக் கொள்கிறது. மொழி மனித சிந்தனையின் அடிப்படை வடிவம்; மனித சிந்தனை சமூக இயக்கத்தின் விளைவு; சமூக வாழ்க்கை எனும் பொருளியல் தளத்தின் மீது தான் மொழி, பண்பாடு நிலை கொள்கிறது. இப்படி மார்க்சியம் மொழியியல் கொள்கையை வரையறுக்கிறது”.

“சாதிய சமூக உருவாக்கத்தில் திணை வாழ்வு அழிந்தது. வேளாண் உற்பத்தி வட்டார சாதிப் பெருக்கத்தை ஏற்படுத்தியது”

தேசியம் என்ற பெயரால் பல வட்டார மொழிகள் அழிக்கப்படுகின்றன. மொழி குறித்த இனப் பெருமித போதையில் இருந்து விடுபட வேண்டும். மூலதனத்திற்கெதிரான நலனுக்காக அழித்தொழிக்கப்படும் சமூக, பொருளியல், பண்பாடு நிலைமைகளுக்கு எதிரான போரை நடத்துவது குறித்ததாக அது மாற்றப்பட வேண்டும். இந்த சாராம்சத்தில் வர்க்க அரசியல்தான் மொழிவழியே உழைக்கும் மக்கள் நடத்த வேண்டிய வர்க்கப் போராட்டங்கள் தான் மொழியைப் பாதுகாக்கும்”.

“...இனம், மொழி, மதம் சார்ந்த விஷயங்களை அடையாளமாக வைத்துக் கொண்டு மக்களை வேறு பக்கத்திற்கு திசை திருப்புவது தான் இதன் நோக்கம். அடையாள அரசியல் இந்தியாவில் இம்மாதிரி உள்ளது. அடையாள அரசியல் என்றால் ஐரோப்பாவில் வேறுவிதமாக இருக்கும்”

“இனம், மொழி, மதம் போன்ற அடையாளங்களை முன்னிறுத்தி மற்ற அடிப்படை விஷயங்களைத் திருப்புவதற்கு செய்யும் காரியமே அடையாள அரசியல்.”

“இடதுசாரிக் கட்சிகளில் அடையாள அரசியலை தத்துவமாக வைப்பது இல்லை. பொதுவாக அடையாள அரசியல் பூர்ஷ்வாக்களின் வர்க்க நலன்களைப் பாதுகாப்பது தான். பெரியார், அம்பேத்கர் போன்றவர்களை அவர்களுடைய முற்போக்கு கருத்துக்களுக்காக ஏற்றுக் கொள்ளலாம்.

மார்க்சிசத்தைவிட உயர்ந்த தத்துவங்களை அவர்கள் தரவில்லை. ஆகவே தத்துவ நிலையில் மார்க்சியர்கள் இத்தகைய தத்துவங்களை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆனால் அவர்களுடைய முற்போக்குக் கருத்துக்களை முன்வைத்து அரசியல் பேசுவது தப்பு இல்லை.”

மேற்கண்ட பேராசிரியர், தோழர் தோதாத்ரி அவர்களின் கருத்துக்கள் ஆழ்ந்து பரிசீலிக்கப்பட வேண்டும். இயக்கங்களிலும், அறிவார்த்த தளங்களிலும், பொது வெளிகளிலும் விவாதிக்கப்பட்டுத் திட்டவட்டமான முடிவுகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். இப்போது சித்தாந்தப் போராட்டத்தைக் காத்திரமாகவும், கூர்மையாகவும் நடத்திட இதுவே சிறந்த வழியாகும்.

பேராசிரியர் அவர்கள் ஏறக்குறைய 84 ஆண்டுகளைத் தாண்டியும் இன்னும் உயிர்த்துடிப்புடன் சிந்திக்கிறார், செயல்படுகிறார். இவரை நாம் இன்னும் கூடுதலாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

மார்க்சியப் பெருங்கடலில் சங்கமிக்க, “கல்பொருதிரங்கும் மல்லற் பேரியாற்று வெள்ளம் போலப்” பொங்கிப் பிரவாகித்து பேராற்றலோடு இன்னும் தாமிரபரணி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது.

கடரையாளர்: தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின், ஈரோடு மாவட்டச் செயலாளர்.

26.10.2024 அன்று சென்னை நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத் தலைமை அலுவலக கிடங்குப் பிரிவில் 32 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணியாற்றிய திருமதி ஜெ.ரேணுகா அவர்கள் பணி ஓய்வு பெற்று பிரிவுபச்சார நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. இதில் மேலாண்மை இயக்குநர் க.சந்தானம் அவர்களின் தலைமையில் அலுவலகப் பணியாளர்கள் அனைவரும் கலந்துகொண்டனர். அவருக்கு நினைவுப் பரிசு வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டது.

குறவர் இனக்குழுவினர் குறித்து நிலைவும் தவறான புரிதல்கள் : ஒரு பார்வை

முனைவர் சி. மகேசுவரன்

சமூக நிலை, கல்வி, பொருளாதாரம் உள்ளிட்டவற்றில் தாழ்நிலையில் உழலும் மக்களுடைய மேம்பாட்டிற்கென அரசு நிருவாகம் கைக்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளுள் ஒன்றாக விளங்குவது அம்மக்களைப் பல் வேறு 'முன்னுரிமைப் பட்டியல்களு'க்குள் (Lists of Reservation) இடம்பெறச் செய்வதே ஆகும். இவ்வகையில், 'பட்டியல் பழங்குடியினர்' (Scheduled Tribes), 'பட்டியல் சாதியினர்' (Scheduled Castes), 'மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர்' (Most Backward Class), 'சீர் மரபினர்' (Denotified Communities) மற்றும் 'பிற்பட்ட வகுப்பினர்' (Backward Class) என 5 வகைமைகளான முன்னுரிமைப் பட்டியல்கள் தற்போது நடைமுறையில் உள்ளன. அரசு அவ்வப்போது எடுக்கும் 'கொள்கை முடிவுகளு'க்கு (Policy Decisions) ஏற்றவாறு, இம்முன்னுரிமைப் பட்டியல்களில் இடம்பெறும் இனக்குழுக்களின் நிலைமைகளில் உரிய மாற்றம் ஏற்படுவதும் இயல்பானதே. இருப்பினும், ஒரே இனக்குழுவைத் தமிழ்நாட்டின் மேற்குறித்த அனைத்து முன்னுரிமைப் பட்டியல்களிலும் இடம்பெறச் செய்துள்ள தவறான போக்கானது குறவர் இனக்குழுவினர்க்கு இழைக்கப்பட்டுள்ள 'சமூக அநீதி' (Social Justice) என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதே இக்கட்டுரைக்களமாகும்.'

குறிஞ்சித் திணையின் தொல்குடியினரான 'குறவர்' குறித்து நிலவிடும் 'பன்மிய அழை பெயர்கள்' :-

பண்டைய தமிழகத்தின் 'நிலவியல்' (Topography) அடிப்படையில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் மற்றும் பாலை என ஐந்திணைகளாக அமைந்தனவற்றுள் 'மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்' என்று அடையாளப்படுத்தப்பட்ட 'குறவர் இனக்குழுவினர்' பல்வேறு 'புறப்பெயர்களால்' (Exonyms) குறிப்பிடப்படுவதனால், அவற்றின் அடிப்படையில் உருவான வேறுபட்ட 'அழை பெயர்களால்' (Call Names) அறியப்படும் நிலை உள்ளது.² இத்தகைய 'பன்மிய அழை பெயர்களால்' (Call Names) வெவ்வேறு இனக்குழுவினரைக் குறிப்பதாக ஏற்பட்ட தவறான புரிதலின் அடிப்படையில், ஒரே இனக்குழுவினர் பல்வேறுபட்ட இனக்குழுவினராகக் கருதப்படும் தவறான புரிதலும் ஏற்பட்டுவிட்டது. சான்றாகக், குறவர் இனக்குழுவினரை 'மலைக் குறவன்' எனும் போது 'பட்டியல் பழங்குடியினராகவும்' 'குறவன், சித்தனார்' எனும் போது 'பட்டியல் சாதியனராகவும்' (26 உள் பிரிவுகளைக் கொண்ட), 'கொறவர்' எனும் போது 'மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினராகவும்' 'சீர் மரபினராகவும்' 'எருக்கலா' எனும் போது 'பிற்பட்ட வகுப்பினராகவும்' அடையாளப்படுத்தி, வெவ்வேறு முன்னுரிமைப் பட்டியல்களில் இடம்பெறச் செய்துள்ள சமூக அநீதி மேலோங்கியுள்ளது.

இக்குறவர் இனக்குழுவினர்க்குச் 'சமுதாயச் சான்று' (Community Certificate) வழங்கிடும் மாநில வருவாய்த் துறையினரோ இவ்வுண்மையை உணரத் தவறிய நிலையில் அதாவது, ஒரே இனக்குழுவினர் 'புறத்தாரால்' (Outsiders) மாறுபட்ட அழை பெயர்களால் வேறுபட்ட இனக்குழுவினராகத் தவறாக அடையாளப்படுத்தப்படும் போது - ஒரே இனக்குழுவைச் சார்ந்த மக்களுக்குப் பல் வேறுபட்ட சமுதாயச் சான்றுகள் வழங்கிடும் போக்கு தொடரக் காண்கிறோம். இத்தகைய சமூக அநீதிக்கு உள்படுத்தப்படுவோராகக் 'குறவர் இனக்குழுவினர்' இன்று வரை ஆள்படுகின்றனர்.

குறவர் இனக்குழுவினர் குறித்து அரசு அலுவலர்களிடமும் சமூக அறிவியலாளரிடமும் காணலாகும் 'கிட்டப்பார்வை மனப்பான்மை' -

குறவர் இனக்குழுவினரிடையே நிலவிடும் இத்தகைய பன்மிய அழைபெயர்கள் ஒரே இனக்குழுவினர்க்கானவையே என உணரத்

தவறியமையால், ஒரே இனக்குழுவினர்க்கே வெவ்வேறு முன்னுரிமைப் பட்டியல்களில் இடம் அளிக்கும் தவறான போக்கு நேர்ந்துள்ளது. இதன் பின்புலத்தில் உள்ள உண்மையைப் புரிந்துகொள்ளத் தவறியமையால், அரசு அலுவலர்களிடமும் சமூக அறிவியலாளர்களிடமும் ஒரு வகையான 'கிட்டப்பார்வை மனப்பான்மை' (Myopic Attitude) ஏற்பட்டுவிட்டது.

அதாவது, 'மலைக்குறவன்' என்பது 'பொதுப் பழங்குடிக் குழுவாக (General Tribal Group), எவ்வகை வாழ்விட வரன்முறையும் அற்றவையாக (Without Area Restriction) அமைந்துள்ள நிலையிலும் இவற்றின் பிற அழை பெயர்களில் நிலவிடும் வாழ்விட வரன்முறையைச் சுட்டிக் காட்டி இவ்வினக்குழுவினரைப் பிரித்துக் காட்டிடும் போக்கு தொடரவே செய்கிறது.

இனக்குழுவினராகக் கருதப்படும் தவறான புரிதலும் ஏற்பட்டுவிட்டது. சான்றாகக், குறவர் இனக்குழுவினரை 'மலைக் குறவன்' எனும் போது 'பட்டியல் பழங்குடியினராகவும்' 'குறவன், சித்தனார்' எனும் போது 'பட்டியல் சாதியனராகவும்' (26 உள் பிரிவுகளைக் கொண்ட), 'கொறவர்' எனும் போது 'மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினராகவும்' 'சீர் மரபினராகவும்' 'எருக்கலா' எனும் போது 'பிற்பட்ட வகுப்பினராகவும்' அடையாளப்படுத்தி, வெவ்வேறு முன்னுரிமைப் பட்டியல்களில் இடம்பெறச் செய்துள்ள சமூக அநீதி மேலோங்கியுள்ளது.

இக்குறவர் இனக்குழுவினர்க்குச் 'சமுதாயச் சான்று' (Community Certificate) வழங்கிடும் மாநில வருவாய்த் துறையினரோ இவ்வுண்மையை உணரத் தவறிய நிலையில் அதாவது, ஒரே இனக்குழுவினர் 'புறத்தாரால்' (Outsiders) மாறுபட்ட அழை பெயர்களால் வேறுபட்ட இனக்குழுவினராகத் தவறாக அடையாளப்படுத்தப்படும் போது - ஒரே இனக்குழுவைச் சார்ந்த மக்களுக்குப் பல் வேறுபட்ட சமுதாயச் சான்றுகள் வழங்கிடும் போக்கு தொடரக் காண்கிறோம். இத்தகைய சமூக அநீதிக்கு உள்படுத்தப்படுவோராகக் 'குறவர் இனக்குழுவினர்' இன்று வரை ஆள்படுகின்றனர்.

சான்றாகக், 'குறவன், சித்தனார்' என்பது தமிழ்நாட்டில் காணப்படும் பட்டியல் சாதியினர் என அடையாளப்படுத்தப்படும் நிலையில், 'மலைக்குறவன்' என்று பட்டியல் சாதியினர்க்கான சமுதாயச் சான்று கோரும் இனக்குழுவினரைப்

பட்டியல் சாதியினரான 'குறவன், சித்தனார்' என்றோ அதனினும் சமுதாய நிலையில் மாறுபட்ட மிகவும் பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர் அல்லது சீர் மரபினர் என்கிற நிலையில், 'கொறவர்' என்றோ பிற்பட்ட வகுப்பினரான 'எருக்கலா' என்றோ தவறாக அடையாளப்படுத்தித் தவறான சமுதாயச் சான்றுகளை வலிந்து வழங்கிடும் அரசு அலுவலரான வருவாய்த் துறையினரிடமும் ஏற்கனவே வழங்கப்பட்ட சமுதாயச் சான்றைக் கூர்நோக்குக் குழுவில் சீர் தூக்கிப் பார்க்கும் பழங்குடி நலத் துறையினரிடமும் உண்மையை உய்த்துணர வேண்டிய சமூக அறிவியலாளரான மானிடவியலாளரிடமும் குறவர் இனக்குழுவினரைத் தவறாக அறிந்தேற்பு செய்திடும் போக்கே இனங்காணப்படுகிறது.

'மலைக்குறவன்', 'குறவன், சித்தனார்', 'குறவன்', 'கொறவர்', 'காக்காலன்', 'கொறகா', 'எருக்கலா', எனப் பல்வேறு மாநிலங்களில், பல்வேறு பட்ட அழை பெயர்களில் அடையாளப்படுத்தப்படும் இவ்வினக்குழுவினர் அனைவருமே குறிஞ்சித் திணையின் மூத்த குடிகளாகிய 'குறவரே'. ஆங்கிலேய ஆட்சிக் காலத்தில் 'சென்னை மாநிலம்' (Madras Presidency) என ஒரே நிலப்பரப்பாகத் திகழ்ந்து, நாடு விடுதலை அடைந்த பின்னர் 'மொழிவழி மாநிலங்களாகப்' (Linguistic States) பிரிந்துள்ள நிலையிலும் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பரப்பு முழுவதும் வாழ்ந்து வந்த 'குறவர் இனக்குழு'வானது இன்று தமிழ்நாடு, கேரளம், கருநாடகம், ஆந்திரம், தெலுங்கானா, மராட்டியம் மட்டும் அல்லாமல், பிற வட மாநிலங்களான மத்தியப் பிரதேசம், இராஜஸ்தானம், ஜார்க்கண்ட், சட்டீஸ்கர் உள்ளிட்டவற்றிலும் இனங்காணப்படும்

இனக்குழுவாகப் பரந்துபட்ட நிலையில் அமைகிறது.⁴ இம்மக்கள் அனைவருமே 'குர்' என்கிற ஒற்றை இனக்குழுவினரே; இவர்கள் அனைவருடைய பேசு மொழியும் 'குர்நு வாத்தா'⁶ என்கிற ஒற்றை மொழியே. 'குற்றப் பரம்பரைச் சட்டம்' எனப் பரவலாக அறியப்படும் 'குற்றப் பழங்குடிச் சட்டத்தின்' (Criminal Tribes Act) வழியே, 'ஆங்கிலேயக் காலனிய ஆட்சியாளர்'ல் (British Colonial Rulers) பிரித்தாளப்பட்ட மரபார்ந்த இத்தொல்குடியினரை இன்றைய விடுதலையுற்ற இந்தியாவிலும் ஐந்து வேறுபட்ட முன்னுரிமைப் பட்டியல்களிலும் பிரித்துப், பிரித்து இடம்பெறச் செய்துள்ளமை சமூக அநீதி கோலோச்சும் அவல நிலையே.

நிறைவுரை:-

'சாத்தப்பாடி', 'மேனப்பாடி', 'காவடி', மற்றும் 'மேன்றுகுத்தி', 'மேலுத்தன்' என்னும் 4 குலப் பிரிவுகளே இன்று அனைத்துக் குறவர் குடியினரது 'சமூக அமைப்பி'ல் (Social Structure) இனங்காணப்படும் நிலையிலும் இவ்வினக்குழுவினரை எல்லா முன்னுரிமைப் பட்டியல்களிலும் இடம்பெறச் செய்துள்ளமை சரியான போக்கு அல்ல என்பதை உணர்த்தக் காணலாம்.⁸

ஆங்கிலேயரது ஆட்சிப் பிடியிலிருந்து இந்தியா விடுதலை அடைந்து 77 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்துள்ள நிலையிலும் தொடர்ந்து குறிஞ்சித் திணையின் தொல் குடிகளான குறவர் இனக்குழுவினர்க்கு இழைக்கப்படும் இத்தகைய சமூக அநீதிக்கு இனியாவது முற்றுப் புள்ளி இடவேண்டும். ஒரே இனக்குழுவைச் சேர்ந்தோரை அரசின் அனைத்து முன்னுரிமைப் பட்டியல்களிலும் இடம்பெறச் செய்துள்ள தவறான போக்கானது முற்றாக மறையும் வகையில், அனைத்து அரசு அலுவலரும் சமூக அறிவியலாளரும் ஓர் அணியில் ஒருங்கு திரண்டு, குறவர் இனக்குழுவினர்க்கான சமூக நீதியை மீட்டெடுக்க வேண்டும் என்பதே நம் அனைவருடைய விருப்பமாக விளங்கட்டும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. குறவரும் வேடரும் ஒரே இனக்குழுவினரே எனச் 'சீ காளத்திப் புராணம்' குறிப்பது இங்கு ஆழ்ந்து நோக்கத் தக்கது. 'திண்ணப்பன்' எனும் இனக்குழுத் தலைவன் 'கண்ணப்பன்' என்று ஆன தொன்மைக் கதையைச் சுட்டும்போது, ஒரு பாடலில் அவரைக் 'குறவர்' என்றும் மற்றொரு பாடலில் அவரையே 'வேடர்' என்றும் குறிப்பது ஆழ்ந்து கருதத் தக்கது.

2. குமரி மாவட்ட வேளிமலைக் குமாரக்கோவிலில் ஆண்டுதோறும் நடத்தப்படும் 'வள்ளிக் கல்யாணம்' எனும் வள்ளி - முருகன் திருமண நிகழ்வின் முகாமைக் கூறாக மீள நடத்திக் காட்டப்படும் 'சடங்கு ஆற்றுகை'யான (Ritual Observance) 'படுகள நிகழ்ச்சியைக் 'குறவர் படுகளம்' எனவும் இந்நிகழ்வின் போது கைகளில் வில், அம்பு, வேல், தடி உள்ளிட்டவற்றை ஏந்திய, குறிஞ்சி நில வீரர்களாக வேடமிட்டோரை 'வேடர்கள்' எனவும் குறிப்பிடப்படுதல் குறிஞ்சித்
3. திணையின் தொல் குடியினர் ஒருவரே என்பதையும் அம்மக்களே 'குறவர்' என்றும் 'வேடர்' என்றும் இரு வேறு அழை பெயர்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றனர் என்பயுமும் உணர்த்தக் காணலாம்.
4. ஒரே இனக்குழுவினரைப் பல் வேறுபட்ட இனக்குழுவினராக அடையாளப் படுத்துவதையும் சமூகப் பொருளியல் தளங்களில் இவர்கள் மாறுபட்டோராக அடையாளப்படுத்துவதையும் சமூகப் பொருளியல் தளங்களில் இவர்கள் மாறுபட்டோராக அமைந்துள்ளதன் அடிப்படையில் அனைத்து முன்னுரிமைப் பட்டியல்களிலும் இம்மக்களை இடம்பெறச் செய்து, அதனை இன்றளவும் நியாயப்படுத்தித் தொடர்வதையுமே 'கிட்டப்பார்வை மனப்பான்மை' என இங்கே குறிப்பிடலாகிறது.
5. மராட்டிய மாநிலம் சோலாப்பூர் வாழ் 'சாத்தப்பாடி' திருமிகு. மோகன் அவர்களிடம் மேற்கொள்ளப்பட்ட நேர் காணல் (நாள் : 09.09.2023; இடம் : கோயம்புத்தூர்) வழியே உறுதிப்படுத்தப்பட்ட தகவல் இது ஆகும். தமிழ்நாட்டிலும் ஆந்திரத்தின் பெரும்பான்மைப் பகுதிகளிலும் 'குர்ரு' (Kurru) எனத் தம்மைக் குறிப்பிட்டுக்கொள்ளும் குறவர் இனக்குழுவினர் கருநாடகத்தில் 'குட்ரு' (Kudru) எனவும் ஆந்திரத்தின் சில குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் 'குன்று' (Kunru) எனவும் தங்களைக் குறித்துக்கொள்வதன் அடிப்படையில், இச்சொந்த அழை பெயரான 'அகப்பெயரான்து' (Endonym) ★குன்று (Kunru) என்கிற மூலத் திராவிடச் (Proto-Dravidian) சொல்லாக மீட்டுருவாக்கப்படுகிறது.
6. இதில் இடம்பெறும் 'வாத்தா' எனும் சொல்லானது குறவர் இனக்குழுவினரது 'பேசு மொழி'யைக் குறிக்கிறது என்பது பெறப்பட்டாலும் இச்சொல் வார் "ஊற்றுதல்" எனும் வினையடியாகத் தோன்றியது அல்லது "வாய் வழி வெளிப்படுதல்" எனப் பொருள்பட வாய் எனும் பெயரடியாகத் தோன்றியது என்று கொள்வதே பொருத்தமுடையதாகக் கருதப்படுகிறது.
7. 'Criminal Tribes Act' என்கிற ஆங்கிலச் சொல்லை முறையற்ற வகையில் 'குற்றப் பரம்பரைச் சட்டம்' என்று தவறாகத் தமிழ்ப்படுத்தியது மட்டும் அல்லாமல், இன்று வரை இத்தவறான சொல்லாடலைப் பெரும்பாலோர் பயன்படுத்தக் காரணம், மூல ஆங்கிலச் சொல்லில் இடம்பெறும்

'Tribes' என்பதைத் தவிர்க்கவே ஆகும்; அதாவது, இம்மக்களைப் 'பழங்குடிகள்' (Tribes) என அறிந்தேற்பு செய்யப்படுதலைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்திலேயே இத்தவறான தமிழாக்கம் பயன்படுத்தலாகிறது என்பதே உண்மை.

8. ஒரே இனக்குழுவினரை எல்லா முன்னுரிமைப் பட்டியல்களிலும் இடம்பெறச் செய்துள்ளமை சரியான நடவடிக்கையே எனக் கருதிக்கொண்டிருக்கும் அரசு அலுவலரும் சமூக அறிவியலாளரும் இனியேனும் தங்களுடைய தவறான இக்கருத்தை மீளாய்வு செய்து உண்மையை உணர வேண்டும்.

நோக்கீட்டு ஏடுகள் (தமிழில்)

- மகேசுவரன், சி., 2022, "நீலகிரியின் ம(ன) நக்கப்பட்ட மலை வேடன் பழங்குடியினர்", 33-40. (செப்டம்பர், 2022). உங்கள் நூலகம். சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.
- மகேசுவரன், சி., 2024. "குமரி மாவட்ட வேளி மலைக் குமாரக்கோவில் முருகன் திருத்தல 'வள்ளி திருமணத்'தில் 'குறவர் படுகளம்' பெறும் முகாமை" அனைத்துலக முத்தமிழ் முருகன் மாநாட்டு ஆய்வு மலர். பழனி : இந்து சமய அறநிலையத் துறை, தமிழ்நாடு அரசு
- (ஆங்கிலத்தில்)
- Maheswaran, C., 2012. Koravar : The Community Status Report (Unpublished). M. Palada, Udhagamandalam : Tribal Research Centre.
- Maheswaran, C., 2023. "On Undertaking of Dravidian Linguistic Study in the Context of Existence of Multiple Exonyms" (A Case Study of 'Kurru' & Their 'Kurru Vaaththaa') 392- 396. Proceedings of the 'International Seminar on Dravidian Linguistic Research : Opportunities & Challenges. Annamalai Nagar CAS in Linguistics, Annamalai University.
- Radhakrishna, Meena. 2001. Dishonoured by History : 'Criminal Tribes Act' and British Colonial Policy. OrientLongman.

நன்றியுரை :

குறிஞ்சித் திணையின் மூத்த குடிகளாகிய குறவர் இனக்குழுவினர் குறித்த ஆய்வுப் பரப்பின் மீது என் பார்வையைச் செலுத்தத் தூண்டிய அனைத்துக் குறவர் சமுதாய மக்களுக்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியை இங்குப் படைத்து மகிழ்கிறேன்.

கட்டுரையாளர்: முதுநிலை ஆய்வுத் தகைஞர், இந்தியச் சமூக அறிவியல்கள் ஆய்வுக் குழு, மொழியியல் துறை, பாரதியார் பல்கலைக்கழகம், கோயம்புத்தூர் - 641 046

கவிதையைக் கைவாளாகக் கைக் கொண்ட கவிஞர்!

கே.ஜீவபாரதி

பத்திரிகை ஆசிரியர், நாடக ஆசிரியர், கவிஞர் என இலக்கியப் பயணத்தைத் தொடங்கிய கவிஞர் கே. சி.எஸ். அருணாசலம், ஒரு கட்டத்தில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் தன்னை இணைத்துக் கொண்டார். இலக்கியப் பேராசான் ஜீவா தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெரும் மன்றத்தைத் தொடங்கியபோது அதில் இணைந்த கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலம், அந்த அமைப்பின் மாநில பொதுச் செயலாளராகவும்; இலக்கியப் பேராசான் ஜீவா உருவாக்கிய 'தாமரை' மாத இதழின் ஆசிரியராகவும் வளர்ந்தார். அத்துடன் 'சோவியத் நாடு' பத்திரிகையிலும் பணியாற்றினார்.

ஏராளமான கவிதைகளை எழுதிக் குவித்த கவிஞர் கே.சி.எஸ்.அருணாசலம், தமிழகத்தில் நடந்த புகழ்மிகு கவியரங்கங்களில் கலந்து கொண்டு தன்னுடைய கொள்கை முழக்கத்தைக் கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலம் வலுவாகப் பதிவு செய்தார். தன்னுடைய இறுதிக் காலம்வரை பொதுவுடைமை இயக்கக் கவிஞராகவே வாழ்ந்து சிறந்த சிறப்பு கவிஞர் கே.சி. எஸ். அருணாசலத்திற்கு உண்டு.

'ஜீவாவின் பாடல்கள்', திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயரின் 'கவியரங்கக் கவிதைகள்', 'மக்கள் கவிஞர் பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் பாடல்கள்' ஆகிய கவிதை நூல்களைத் தொடர்ந்து நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் 1965 ஆம் ஆண்டு கவிஞர் கே.சி. எஸ். அருணாசலத்தின் 'கவிதை என் கைவாள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பு நூலை வெளியிட்டது. இதுதான் அச்சில் வந்த கவிஞர் கே.சி.எஸ் அருணாசலத்தில் முதல் கவிதை நூலாகும்.

இந்த நூலின் இரண்டாம் பதிப்பை 2022 இல் நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனம் வெளியிட்டிருக்கிறது.

ஏழு பாகங்களாகத் தொகுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தக் கவிதை நூலின் முதல் பாகத்தில் 14 கவிதைகளும்; இரண்டாம் பாகத்தில் 12 கவிதைகளும்; மூன்றாம் பாகத்தில் 11 கவிதைகளும்; நான்காம் பாகத்தில் 12 கவிதைகளும்; ஐந்தாம் பாகத்தில் 13 கவிதைகளும்; ஆறாம் பாகத்தில் 3 கவிதைகளும்; ஏழாம் பாகத்தில் 17 கவிதைகளும் என மொத்தம் 82 கவிதைகள் இந்த நூலில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

முதல் பாகத்தில் மூன்றாவதாக இடம்பெற்றிருக்கும் கவிதைக்குரிய தலைப்பான 'கவிதை என் கைவாள்' என்ற தலைப்பையே நூலின் தலைப்பாகக் கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலம் கொடுத்திருக்கிறார். இந்தக் கவிதையை,

"கவிதை எனக்கொரு கைவாள் - மார்பில்
கவசம் எனக்கு வாய்மை
புவியல் தீயைகள் வீழ - நான்
போர்செயும் ஓர்படை வீரன்!"

என்று தொடங்கும் கவிஞர்,

சாவினுக்கஞ்சேன் சாகேன் - இந்தச்
சடலம் எனக்கொரு சட்டை
சேவக னாகவே இருப்பேன் - நான்
திரும்பவும் இவ்விதம் பிறப்பேன்!"

என்று கவிதையை முடிக்கிறார். இந்தக் கவிதையில் உள்ள ஒவ்வொரு வரியும் கவிஞரின் பிரகடனமாக அமைந்திருப்பதுடன், ஒவ்வொரு வரியும் அர்த்தமுள்ள வரிகளாக அமைந்திருப்பது கவிஞரின் கொள்கைப் பற்றுக்கும் சமூகப் பார்வைக்கும் மிகச் சிறந்த சான்றுகளாகும்.

பாகம் இரண்டில் இரண்டாவதாக இடம் பெற்றிருக்கும் 'பாசறை' என்ற கவிதை இந்தியா மீது சீனா போர் தொடுத்த காலகட்டத்தில் எழுதப்பட்ட கவிதையாகும். ஆம்! தான் ஒரு கம்யூனிஸ்டாக இருப்பினும் தன்னுடைய தாய் நாட்டின் மீது கம்யூனிச நாடான சீனா போர்

தொடுக்க எந்தவித உரிமையும் இல்லை என்பதை அறச்சீற்றத்துடன் இந்தக் கவிதையை கவிஞர் வடித்திருக்கிறார்.

"அன்னையின் பொன்னுடல்

ஆணவப் போர்க்கொடி பதித்தாய்

தன்னில் செஞ்சீனா!

உன்னுயிர் குடிக்களம் வாசல்கள் தோறும்

ஒவ்வொரு எமன் காத்திருப்பான்!"

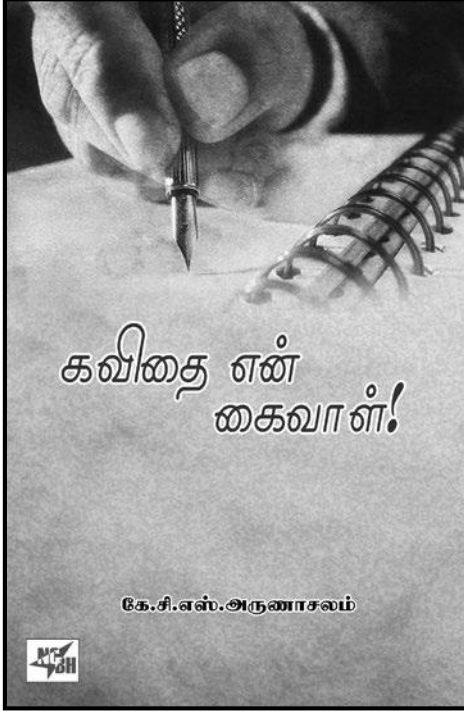
என்று இந்திய மக்களின் ஏகோபித்த குரலாய் கவிஞர் குரல் கொடுப்பது கவிஞரின் தேசபக்திச் சான்றாகும்.

பாகம் மூன்றில், 'தீயை அணைத்த தென்றல்', 'நந்தா விளக்கு', 'மந்திரம் எழுதிய மாணிக்கம்' ஆகிய தலைப்புகளில் காந்திஜி பற்றியும்; 'செக்கிழுத்த செம்மல்' என்ற தலைப்பில் வ.உ. சிதம்பரனார் பற்றியும்; 'மகாகவி வள்ளத்தோள்' என்ற தலைப்பில் மலையாளக் கவிஞர் வள்ளத்தோள் பற்றியும்; 'டிசம்பரில் பூத்த மலர்', 'பாரதி - உதய ஞாயிறு', 'செப்டம்பர் பதினொன்று', 'பாரதிக்கு அழைப்பு' ஆகிய தலைப்புகளில் மகாகவி பாரதியார் பற்றியும்; 'பாவேந்தன் போய்விட்டான்!' என்ற தலைப்பில் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பற்றியும் கவிதை எழுதியிருக்கும் கவிஞர் கே.சி.எஸ் அருணாசலம், 'ஜீவா' என்ற தலைப்பில் இலக்கியப் பேராசான் ஜீவாவைப் பற்றி எழுதி இருக்கும் கவிதையை,

"கம்பனது காவியமும் கண்கலங்கி
விம்மியழ நம்பிக்கை கொண்டிருந்த
நாடெல்லாம் ஓலமிட
கண்ணிருக்கும் இடத்திலிரு
குளமிருக்கச் செய்துவிட்டு
விண்ணவர்க்குத் தமிழரைக்க
விரைந்தோடிப் போயினையோ?"

கே.சி.எஸ். அருணாசலம்

கவிதை என் கைவாள்! கே.சி.எஸ்.அருணாசலம்
வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
விலை: ரூ.190/-

என்று முடிக்கிறார். இலக்கியப் பேராசான் ஜீவாவின் தியாக வாழ்க்கையை அறிந்தவர்களால் ஜீவாவைப் பற்றிய இந்தக் கவிதையைக் கண்கலங்காமல் படிக்க இயலாது.

பாகம் நான்கில் இடம் பெற்றிருக்கும் 'புதையல்' என்ற கவிதை பல மேடைகளில் கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலத்தால் பாடப் பெற்றுக் கூடியிருந்தோரின் மகத்தான வரவேற்பைப் பெற்ற கவிதையாகும். இந்தக் கவிதையை இசையமைப்பாளர் எம். பி.சீனிவாசன் தன்னுடைய சேர்ந்திசை வழியாகத் தமிழகம் முழுவதும் கொண்டு சென்றார். ஆம்! உழைக்கும் பெண்ணொருத்தி புன்னை மரத்தில் தொட்டில் கட்டி தன் குழந்தையைத் தூங்க வைத்திருக்கும் நிகழ்வை விவரிக்கும் கவிதைதான் இது. இதோ! அந்தக் கவிதையின் ஆரம்ப வரிகள்:

புன்னை மரத்தில் கொம்பை வளைத்து
தொட்டில் தொங்குது - அதில்
பூவினை யொத்த
மேனி படைத்த
குழந்தை தூங்குது
சலசல வென்று
இலைய சைந்து
சாடை காட்டுது - உடல்
சிலுசிலு க்கும்
தென்றல் தவழ்ந்து தொட்டிலை யாட்டுது!"

இந்தக் கவிதை விரிவாக ஆய்வு செய்ய வேண்டிய அளவுக்குச் செய்திகளைக் கொண்டதாகும். ஒரு கிராமத்து வயலையும்; உழைக்கும் பெண்ணையும்; அவருடைய குழந்தையையும்; இயற்கைச் சூழலையும் வெகு அற்புதமாக இந்தக் கவிதையில் கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலம் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

பாகம் ஐந்தில் 'பாதை தெரியுது பார்' என்ற திரைப்படத்திற்கு கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலம் எழுதிய 'மூக்குத்தி' என்ற கவிதை இடம் பெற்றிருக்கிறது.

காதலன் தன்னுடைய காதலியை வர்ணித்துப் பாடுவதாக இந்தக் கவிதை அமைந்திருக்கிறது.

காதலி அணிந்திருக்கும் மூக்குத்தி சிவப்புக்கல் மூக்குத்தியாம்; அந்த மூக்குத்தி காதலியின் ஓயாரத்தைக் கண்டு கண் சிமிட்டுகிறதாம்; வெட்கத்தினாலே அவளுடைய கன்னம் சிவந்திருக்கிறதாம்; அவள் முகத்தில் தாமரை பூத்திருக்கிறதாம்; அவளுடைய கொண்டையில் அவனுடைய ஆவி சிறையுண்டிருக்கிறதாம்; இந்த ரகசியத்தைத் துள்ளித் திரிகிற கண்கள் சொல்லிச் சிரிக்கிறதாம்; அவளுடைய கட்டழகே ஒரு பட்டியலாம்; உழைத்தால் அவள் மேனி கறுத்து இருக்கிறதாம்; ஆனால் அவளுடைய பேச்சு தேனாய் இனிக்கிறதாம். மொத்தத்தில் பித்துப் பிடித்தவன் என்று அவனைப் பற்றி பேசிப் பேசி ஊர் சிரிக்கிறதாம்!

ஒரு காதலியை ஒரு காதலன் இப்படியெல்லாம் வர்ணித்து திரைப்படத்தில் வேறொரு பாடல் வந்ததாக என் நினைவில் இல்லை. இந்தக் கவிதையை வரி விடாமல் படித்துப் பாருங்கள் உங்கள் காதலியோ அல்லது உங்கள் மனைவியோ உங்கள் நினைவில் வந்து செல்வார்!

பாகம் ஆறில் 31.05.1963 அன்று மதுரையில் நடந்த தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் முதலாவது மாநில மாநாட்டிலும்; 13.09.1963 அன்று எட்டயபுரத்தில் நடந்த பாரதி விழாவிலும் கவியரங்கத்திற்குத் தலைமையேற்று கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலம் அரங்கேற்றிய கவிதைகளும்; 10.11. 1963 அன்று திருச்சியில் நடந்த அனைத்திந்தியத் தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமன்ற மாநாட்டில் கி.வா.ஜ. தலைமையில் கவிஞர் கே.சி.எஸ் அருணாசலம் அரங்கேற்றிய கவிதையும் இடம் பெற்றிருக்கிறது. இந்தக் கவிதைகளில் சொல்லியிருக்கும் அற்புதமான செய்திகளை எல்லாம் இங்கு பதிவு செய்தால் பக்கங்கள் விரியும்; படித்துப் புரிந்து கொள்க!

பாகம் ஏழில் இடம் பெற்றிருக்கும் 'வாக்காளர் புலம்பல்' என்ற கவிதை இன்றைய சூழலுக்கும் பொருத்தமாக அமைந்திருக்கிறது. ஆம்! பணத்தின் வழியாக வாக்குகளை வாக்காளர்களிடமிருந்து தட்டிப் பறித்து வெற்றி வாகை சூடும் விபரீதத்தை ஒரு வாக்காளர் வாக்குமூலமாக இந்தக் கவிதையைக் கவிஞர் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

"மாதத்துக் கோர்முறை
முனிசபல் தேர்தலை
வந்துபோகச் செய்யேன் ஆண்டவனே!
ஏதுக் கிதென்பதை அறியாயோ - நீ
என்பணக் கஷ்டத்தைப் புரியலையோ?"
என்றும்;

" போட்டியே இல்லாமல்
எலக்சன் நடந்திட்டால்
போச்சது போச்சதென் ஆண்டவனே!
ஏட்டிக்கு போட்டியோர்
பசையுள்ள புள்ளியை
இழுத்துப் போட்டுவை ஆண்டவனே!"

என்றும் கவிஞர் எழுதி இருப்பது இந்தியாவில் நடக்கும் தேர்தல் திருவிளையாடல்களை நினைத்துக் கைகட்டிச் சிரிக்க வைக்கிறது!

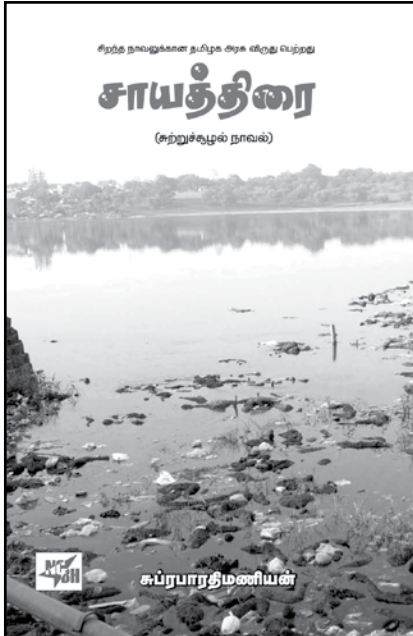
இந்த நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதி இருக்கும் 'தீபம்' இதழின் ஆசிரியர் நா. பார்த்த சாரதி, "பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசந்தரம், திருச்சிற்றம்பலக் கவிராயர் போன்ற பாரதியுக்கக் கவிஞர்களின் வரிசையில் நண்பர் அருணாசலத்திற்கும் சிறப்பான இடமுண்டு என்பதை என் கூற்றால் மட்டும் ஏற்காமல், இந்த அரிய கவிதைத் தொகுதியை அனுபவித்தே வாசகர்கள் உறுதி செய்து கொள்ள முடியுமென்று நம்புகிறேன்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். ஆம்! இந்து நூலைப் பயிலுபவர்கள் நா. பார்த்தசாரதியின் கூற்றை மெய்யென்பர்.

கவிஞர் கே.சி.எஸ். அருணாசலம் பிறந்து நூற்றாண்டு கடந்து விட்டது. இவரைப் போன்று இயக்கத்திற்காக தன்னுடைய வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்த படைப்பாளிகளின் படைப்புகளை வெகு மக்களிடம் அதிகமாகக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். அப்போதுதான் இலக்கியப் பேராசான் ஜீவா விரும்பிய நல்லிலக்கியம் என்ற நந்தவனம் செழிக்கும்; இல்லையெனில் நச்சு இலக்கியங்கள்தான் வலுவாகக் காலான்றி தமிழகத்தில் நாட்டியமாடும்!

கட்டுரையாளர்: கவிஞர், எழுத்தாளர்

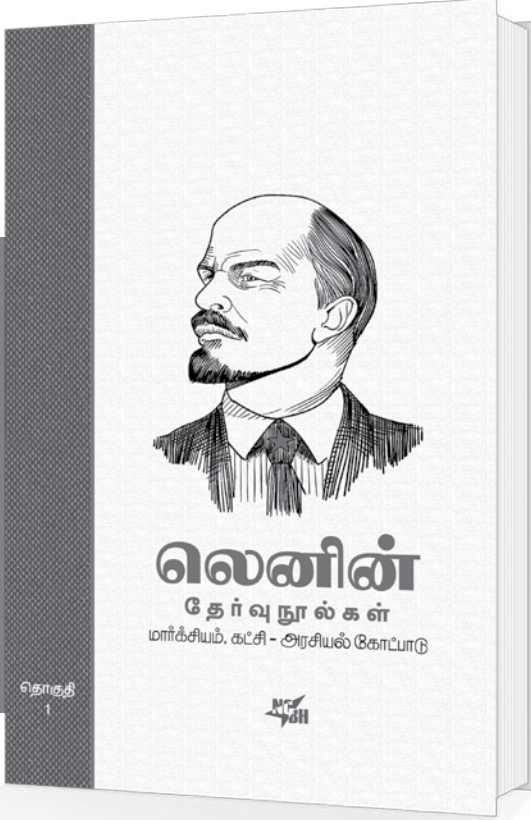
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

₹ 230 /-

₹ 270 /-

2024 இல் வெளிவர வாசித்தல்

மா. சிவகுமார்

1. அறிமுகம்

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் 12 தொகுதிகளில் லெனின் தேர்வு நூல்களை வெளியிடவுள்ளது. இந்த புதிய பதிப்பு நவம்பர் 7ஆம் நாள் வெளியாகிறது. இந்நூல் தொகுப்பின் முதல் தமிழ் பதிப்பு 45 ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளியானது. அதனை மாஸ்கோ முன்னேற்றப் பதிப்பகம் பதிப்பித்தது.

லெனினின் ஆக்கங்கள் 100 ஆண்டுகளுக்கு முந்தையவை, ரசியாவின் அரசியலை வைத்து எழுதப்பட்டவை. ரசியாவோ நம் நாட்டில் இருந்து 5,000 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள ஒரு நாடு. அப்படியானால், லெனினின் எழுத்துகளை 21ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டில் நாம் ஏன் படிக்க வேண்டும்?

ரசியாவின் அன்றைய நிலைமைக்கும் நம் நாட்டின் இன்றைய நிலைமைக்கும் இடையே உள்ள பல ஒற்றுமைகளை இதற்கான விடை.

2. இறந்தவன் வாழ்வனை ஆட்டி வைக்கிறான்!

படித்த இளைஞர்களுக்கு முறையான வேலை வாய்ப்பு இல்லை; வேலை கிடைத்தவர்களுக்கு

பணிச் சமை அதிகம்; கிடைக்கும் ஊதியமோ விலைவாசி உயர்வுக்கு ஈடு கொடுக்கவில்லை. இன்னொருபக்கம் பணக்காரர்கள் செல்வத்தைக் குவித்துக் கொண்டே போகின்றனர். இவை "நவீன காலத் தீமைகள்".

"காலத்துக்கொவ்வாத சமூக, அரசியல் முறைகளின்" கேடுகளின் தாக்குதலும் நடக்கிறது. சாதிய ஏற்றத்தாழ்வுகளாகவும் தீண்டாமைக் கொடுமைகளாகவும் மத அடக்குமுறைகளாகவும் பெண்கள் மீது ஆணாதிக்கமாகவும் இளம் காதலர்களை ஆணவக் கொலை செய்வதாகவும் அது நிகழ்கிறது.

இவற்றை விவரிக்க வேண்டியதில்லைதான். செய்திகளை தொடர்ந்து பார்ப்பவர்கள் நன்கறிந்தவை அவை.

- தமிழ்நாட்டில் பல பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் இயங்குகின்றன. அவை ஹண்டாய், ஃபாக்ஸ்கான், சாம்சங், ஃபோர்ட் போன்றவை. அவற்றுக்கு துணைப் பொருட்களை செய்து கொடுக்கும் துணை நிறுவனங்களும் நூற்றுக் கணக்கில் செயல்படுகின்றன. ஜவுளித் துறை, தோல் துறை, வேதிப் பொருள்கள்

உற்பத்தி, கணினி, மென்பொருள், தகவல் தொழில் நுட்பம், வணிகம், கடைகள், கல்வி நிறுவனங்கள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் ஏனைய சேவைத்துறைகள் என்று பல முதலாளித்துவ நிறுவனங்கள் இயங்குகின்றன. அவற்றில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் வேலை நேர வரம்புகள் மதிக்கப்படுவதில்லை. பணியிட நிலைமைகள் மோசமாக உள்ளன. ஊதிய விகிதங்களோ அடிமட்ட நிலையில் உள்ளன.

- ஒவ்வொரு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை நாட்டின் ஜி.டி.பி வளர்ச்சி பற்றி செய்திகள் வெளியாகின்றன. அந்த வளர்ச்சியின் பலன்கள் ஒரு சிலரான பெரு முதலாளிகள் கையில் குவிகின்றன. இந்தச் செல்வங்களை எல்லாம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பொருளாதார நெருக்கடி அதிகரித்துச் செல்கிறது.²

இந்தியாவின் மிகப்பெரிய பணக்காரர் முகேஷ் அம்பானியின் மகன் ஆனந்த் அம்பானிக்கும் இன்னொரு தொழிலதிபர் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ராதிகா மெர்ச்சன்டுக்கும் நடந்த திருமணத்துக்கு ரூ 5,000 கோடி செலவிடப்பட்டதாக செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. அதே நேரம், சென்னையை அடுத்த சுங்குவார் சத்திரத்தில் ஆப்பிள் ஐஃபோன்களை சேர்த்துப் பொருத்தும் ஃபாக்ஸ்கான் தொழிற்சாலையில் மாத ஊதியமே ரூ 15,000 தான். திருமணமாகாத பல இளம் பெண்கள் அங்கு வேலை செய்கின்றனர். ஒரு புறம் பல ஆயிரம் கோடிகளில் ஆடம்பரத் திருமணம். இன்னொரு புறம் ஒரு சில ஆயிரங்களுக்கு கடும உழைப்பு. இரண்டும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை.

- அதே நேரம், சாதியப் பாகுபாடுகளும் மத மோதல்களும் தீண்டாமைக் கொடுமைகளும் ஒழிந்தபாடில்லை. வணிகத்திலும் பெரும் தொழில்களிலும் அரசு உயர் பதவிகளிலும் மேல்நிலை சாதியினர் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றனர். பெரும்பான்மை உழைக்கும் சாதியினர் கல்வியிலும் வேலை வாய்ப்புகளிலும் பாகுபாடுகளை எதிர்கொள்கின்றனர். குடிநீர்த்தொட்டியில் மலத்தைக் கலப்பது முதல் வழிபாட்டுத் தலங்களில் அனுமதி மறுப்பது வரை தீண்டாமைக் கொடுமைகள் தொடர்கின்றன.

பெண்கள் குடும்பத்திலும் பொதுவிடங்களிலும் வேலை செய்யும் இடத்திலும் பாகுபாடுகளை எதிர்கொள்கின்றனர். பாலியல் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகின்றனர்.

- சர்வதேச அளவில் வளர்ச்சியடைந்த அமெரிக்கா, பிரிட்டன் போன்ற நாடுகள் பல ஆயிரம் கோடி டாலர்களை ஆயுத்த தளவாடங்களுக்கு செலவிடுகின்றனர். போர்களை ஊக்குவித்து நடத்துகின்றனர். ஆயிரக்கணக்கான அப்பாவி மக்களின் உயிரையும் வாழ்வையும் பறிக்கின்றனர்.

இதே நிலைமைகளை அல்லது இதோடு ஒப்பிடும் நிலைமைகளை எதிர்கொண்டிருந்த ரசிய சமூகத்தில்தான் 1870ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 22ஆம் நாள் லெனின் பிறந்தார்.

3. லெனினின் ரசியா

லெனின் பிறந்தபோது,

- ரசியாவில் மேற்கு ஐரோப்பிய முதலாளிகளும் ரசிய முதலாளிகளும் உற்பத்தி ஆலைகளை நடத்தத் தொடங்கியிருந்தார்கள். அதில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் நேர வரம்பின்றி வேலை வாங்கப்பட்டனர். அபராதங்கள், தண்டனைகள் மூலம் அவர்களது ஊதியத்தில் கணிசமான பகுதி பிடுக்கப்பட்டது. இதை எல்லாம் எதிர்த்துப் போராடுவதோ தொழிற்சங்கம் அமைப்பதோ சட்டப்படி தடை செய்யப்பட்டிருந்தது.
- விவசாயிகள் நிலப்பிரபுக்களுக்கு கொத்தடிமைகளாக வேலை செய்ய வேண்டும் என்ற பண்ணையடிமை முறை ரசியாவில் 1860ஆம் ஆண்டு சட்டப்படி நீக்கப்பட்டிருந்தது. எனினும், சாட்டையால் அடிப்பது, கட்டாய உழைப்பு போன்ற நிலப்பிரபுத்துவக் கொடுமைகள் தொடர்ந்தன. அவற்றை அரசு அதிகாரிகள் நடத்தினர். நிலப்பிரபுக்களில் மிகப்பெரியவரும் பேரரசருமான ஜார் மன்னரின் முற்றதிகார ஆட்சி நடந்தது.
- ரசியாவில் பின்பற்றப்பட்டது கிறித்தவ மதம். அதன் தலைமை அமைப்பின் பெயர் கிழக்கத்திய பழைமைவாத திருச்சபை. அது மக்களை அறியாமையிலும் மூட நம்பிக்கைகளிலும் ஆழ்த்தி வைத்திருந்தது. அவர்களது உழைப்பைத் தானும் சுரண்டியது.
- ஜாரின் பேரரசு ரசிய மக்களை ஒடுக்குவதோடு, ரசியாவின் அண்டை நாடுகளில் இருந்த தேசிய இன மக்களை தனது ஆட்சியின் கீழ் பிடித்து வைத்திருந்தது. அதாவது, ஜாரிச ரசியா தேசிய இனங்களின் சிறைக்கூடமாக இருந்தது.

21ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்நாட்டுத் (இந்தியத்) தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் சிறுதொழில் செய்பவர்களும் எதிர்கொள்வதைத்தான் லெனினின் காலத்தில் ரசிய மக்கள் எதிர்கொண்டிருந்தனர். இன்னும் மோசமான நிலையில் சங்கம் சேரும் உரிமையோ பேச்சுரிமையோ இல்லாமல் தவித்தனர். நாடாளுமன்ற ஆட்சிமுறை கூட அங்கு இருக்கவில்லை. 'இம் என்றால் சிறைவாசம் ஏனென்றால் வனவாசம்' என்ற ஜார் மன்னனின் கொடுங்கோல் ஆட்சி நடந்து வந்தது.

ரசியாவின் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் படைவீரர்களும் ஒன்றுதிரண்டு இந்த ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் பொருளாதார சுரண்டல்களுக்கும் முடிவு கட்டினர். அந்த வரலாறும் லெனினின் அரசியல் வாழ்வும் பிரிக்க முடியாதவை.

இன்றைய தமிழ்நாட்டின் இளைஞர்கள் லெனினின் எழுத்துகளில் இருந்து என்ன கற்றுக் கொள்ளலாம்?

4. ரசியாவில் அரசியல் – இந்தியாவில் அரசியல்

இன்றைக்கு நம் நாட்டைப் போலவே அன்றைய ரசியாவிலும் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகள் இருந்தன. அவற்றின் இலட்சியங்களும் அரசியலும் பல்வேறுபட்டவை.

- "முதலாளித்துவம் சரியானது. சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகள் இயல்பானவை. அவைதான் சமூக நலனுக்கு உகந்தவை. அவற்றை எதிர்ப்பவர்களை ஒடுக்க வேண்டும். ஏற்றத்தாழ்வான சமூக விதிகளை மீறுபவர்களைத் தண்டிக்க வேண்டும்." இந்தக் கொள்கைகளைக் கொண்ட கட்சிகள் இருந்தன. காடேட்டுக் கட்சி இவ்வகையைச் சேர்ந்தது. நம் நாட்டில் பா.ஜ.க போன்ற கட்சிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

- "மத, இன, மொழிசார் அடக்குமுறைகள் தவறு; ஆனால் முதலாளித்துவம் சரியானது" என்று சொல்லும் கட்சிகள் இருந்தன. தி.மு.க, ஆம் ஆத்மி கட்சி, காங்கிரஸ் போன்றவை இவை. முதலாளித்துவத்தை எதிர்க்காத இவை சமூகப் பாகுபாடுகளையும் எதிர்க்க இயலாமல் முடங்கிப் போகின்றன.

- நாம் தமிழர் கட்சி, பாட்டாளி மக்கள் கட்சி போன்றவை "நாம் நமது இனத்தின் நலன்களை முன்னிறுத்த வேண்டும். மற்ற இனத்தவரை எதிரிகளாக நிறுத்த வேண்டும்" என்கின்றன. சுக மனிதர்களமீது வெறுப்பைத் தூண்டுகின்றன. அவை மொழி அடிப்படையில் இன அடிப்படையில் மக்களைப் பிளவுபடுத்துகின்றன. இவற்றைப்

போலவே யூதர்களுக்கு மட்டுமான கட்சி ரசியாவில் இருந்தது.

- "முதலாளித்துவத்தை எதிர்க்க வேண்டும், பழையமையான சுரண்டல் ஒடுக்குமுறைகளையும் எதிர்க்க வேண்டும். ஆனால் அதற்குப் பயங்கரவாத வழிமுறைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்." என்று பேசும் கட்சிகள் இருந்தன. ஜாராட்சிக்கு எதிராக பயங்கரவாத செயல்களை முன் வைத்த சோசலிஸ்ட் புரட்சியாளர்கள் கட்சி இவ்வகையைச் சேர்ந்தது. நம் நாட்டில் சில தீவிரவாத கட்சிகள் இந்த அரசியலைப் பின்பற்றுகின்றன.

- "முதலாளித்துவத்தை ஒழித்து சமதரும சமூகத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும். ஆனால், அவசரப்படக் கூடாது. முதலாளித்துவம் முற்றிக் கனியும் வரை காத்திருக்க வேண்டும்" என்று பேசும் கட்சிகள் இருந்தன. ரசியாவில் மென்ஷ்விக்குகளின் கட்சி இத்தகையது.

- "இல்லை, இல்லை இன, மத, மொழி அடிப்படையிலான ஒடுக்குமுறைகளையும் மூலதனத்தின் சுரண்டலையும் ஒருங்கே எதிர்க்க வேண்டும். அதற்காக தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் ஒன்று திரட்ட வேண்டும். சமூகத்தின் மாறிச் செல்லும் நிலைமைகளைப் பற்றி அவர்களுக்கு தொடர்ந்து கற்பிக்க வேண்டும். சுரண்டல் அமைப்புக்கு எதிராக அவர்களை அணிதிரட்ட வேண்டும்" என்ற கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இருந்தது. அதன் பெயர் போல்ஷ்விக்கட்சி. அதன் தலைவர்களில் முதன்மையானவர் லெனின்.

5. லெனினின் அரசியல்

லெனின் தனது அரசியல் வாழ்வின் தொடக்க காலம் முதல் இறுதிவரை இந்தப் போக்குகளுக்கு மத்தியில் போராடி வந்தார். மார்க்சியம் என்ற கருத்தியலை ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தினார்.

அகில ரசியாவின் அனைத்து மக்களையும் ஒரே சக்தியாகத் திரட்டவும் ரசியாவை துன்புறுத்தி வந்த முதலாளித்துவத்தையும் பழங்கால அடக்குமுறைகளையும் ஒரே அடியில் துடைத்தெறிவதற்காகவும் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலும் விவசாயிகள் மத்தியிலும் பரப்புரை செய்தார், லெனின். அதற்கான நூல்களையும் அறிக்கைகளையும் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார். கட்சி காங்கிரஸ்களிலும் மாநாடுகளிலும் கூட்டங்களிலும் உரையாற்றிவந்தார்.

நம் நாட்டிலும் முதலாளித்துவச் சுரண்டலையும் சாதி, மத அடக்குமுறைகளையும் எதிர்த்து முறியடிப்பதற்கு லெனினின் ஆக்கங்கள் உதவ முடியும். ரசியாவின் நிலைமைகளை லெனின்

எவ்வாறு ஆய்வு செய்தார், அவற்றுக்கு எத்தகைய வழிமுறைகளை வகுத்தார் என்ற லெனினின் அணுகுமுறையை நாம் கற்கமுடியும். அதைப் பயன்படுத்தி நம் நாட்டு நிலைமைகளை ஆய்வு செய்து வழிமுறைகளை வகுக்க முடியும்.

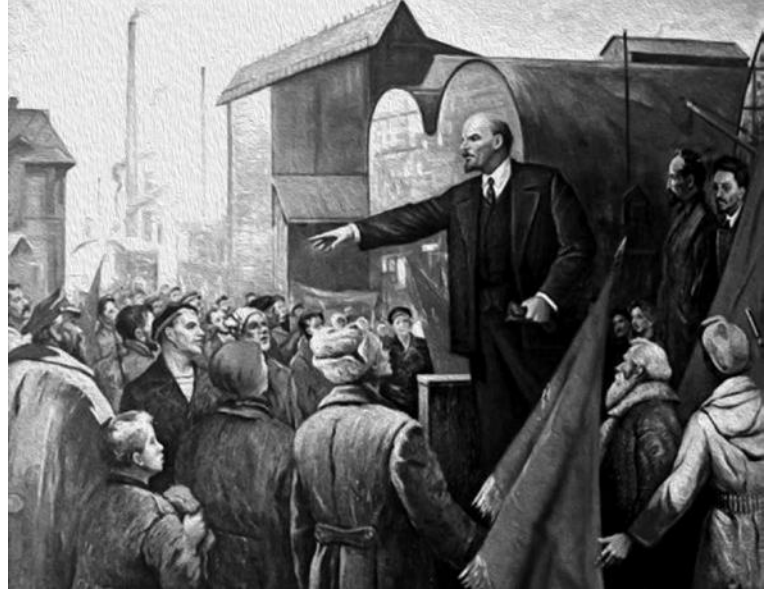
மார்க்சியம் என்ற கருத்தியலைப் பயன்படுத்தி இந்திய இளைஞர்களும் பழமைவாத கொடும் ஆட்சியையும் நவீன முதலாளித்துவ கொடும் சுரண்டலையும் ஒழித்துக் கட்ட முடியும் என்பதற்கான வழிகாட்டியாக லெனினின் எழுத்துக்கள் உள்ளன.

6. லெனினை பயில்வது – கட்சி உருவாக்கம்

பொருளாதாரச் சுரண்டலையும் சமூக ஒடுக்குமுறைகளையும் எதிர்த்தப் போராட்டங்களுக்கு என்ன தேவை? போராட்டங்கள் அரசின் வலுவான ஒடுக்குமுறைகளை எதிர்கொள்வது எப்படி? போராட்டங்களில் சமூகத்தின் எந்தெந்த பிரிவினர் ஈடுபடுகின்றனர். இவற்றை சரியாகப் புரிந்து கொள்வதும் சரியான போராட்டப் பாதையை வகுப்பதும் இன்றியமையாதது. அதனை லெனினின் செயல்பாடுகளில் இருந்து கற்றுக் கொள்ள முடியும்.

லெனின், 1893 முதல் 1903 வரை மார்க்சிய அடிப்படையிலான ஒரு தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சியை உருவாக்குவதற்கான செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டிருந்தார். இதற்கு முத்தாய்ப்பான ஆக்கமாக லெனின் எழுதி வெளியிட்ட என்ன செய்ய வேண்டும் – நம் இயக்கத்தின் சூடேறிய சிக்கல்கள் தேர்வு நூல்களில் இடம்பெறுகிறது. மேலும் மார்க்சியம் பற்றிய அடிப்படைப் புரிதல்களை வழங்கும் ஆக்கங்கள் தொழிலாளர்களுக்கான அரசியலின் கருத்தியல் அடித்தளத்தைக் கற்றுத் தருகின்றன.

ரசிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (அப்போது அதன் பெயர் ரசிய சமூக ஜனநாயகத் தொழிலாளர் கட்சி) இரண்டாவது காங்கிரஸ் 1903ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. அதில் கட்சியின் அரசியல் அமைப்புக் கொள்கையின் சரியான பாதையை லெனின் முன்வைத்தார். அம்மாநாட்டில் கட்சிக்குள் நிலவிய இரண்டு போக்குகள் பிளவுபட்டன. லெனின் தலைமையிலான பெரும்பான்மையினரின் கட்சி போல்ஷ்விக்குகள் என்று அழைக்கப்பட்டது. அதை எதிர்த்து முதலாளித்துவ ஆதரவு நிலைப்பாட்டை எடுத்தத் தரப்பு மென்ஷ்விக்குகள் என்று அழைக்கப்பட்டது. லெனின் எழுதிய ஓரடி முன்னே, ஈரடி பின்னே என்ற ஆக்கம் ஒரு தொழிலாளர் கட்சியின் ஒற்றுமை எந்த அடிப்படைகளைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், எந்தச் சிக்கல்களில் இணக்கம் கூடாது என்பதைத் துல்லியமாக விளக்குகிறது.

7. லெனினை பயில்வது – புரட்சி எழுச்சிகள்

1905ஆம் ஆண்டு ரசியாவில் ஜாராட்சியின் கொடுமைகளையும் சுரண்டலையும் எதிர்த்த போராட்டங்கள் வெடித்தன. இதில் கம்யூனிஸ்டுகளின் செயலுத்திகளைப் பற்றி லெனின் எழுதிய ஆக்கங்கள் லெனின் தேர்வு நூல்கள் தொகுதி 3இல் இடம்பெறுகின்றன. புரட்சி எழுச்சி ஒடுக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்த ஆண்டுகளில் வலுவான கட்சியின் தேவை, தேசிய இனச் சிக்கல் இவற்றைப் பற்றி லெனின் எழுதினார். இவை தொழிலாளர்களின் அரசியல் இயக்கம் அடக்குமுறை காலத்தில் சரியான கொள்கை வழியில் பயணிப்பதை உறுதி செய்வதற்கு வழிகாட்டியாக உள்ளன.

1914ஆம் ஆண்டு முதல் உலகப் போர் வெடித்தது. ஜாராட்சியின் ரசியா, ஐரோப்பாவின் முன்னேறிய நாடுகளுக்கிடையேயான போரில் இணைந்தது; கோடிக்கணக்கான மக்கள் போரில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். இந்தக் கொலைகாரப் போரின் பொருளாதார அடிப்படையை விளக்குகிறது லெனினின் ஏகாதிபத்தியம் – முதலாளித்துவத்தின் உச்சக்கட்டம் என்ற தன்னிகரற்ற ஆக்கம். இன்றைய உலகில் போர்களுக்கும் ஏகாதிபத்தியச் சுரண்டலையும் எதிர்ப்பதற்கான அரசியல் பொருளாதாரக் கோட்பாட்டு அடித்தளத்தை அது வழங்குகிறது.

1917ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம், ரசியத் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் குறிப்பாக பெண்கள் "உணவு சமாதானம் நிலம்" என்ற கோரிக்கைகளை முன்வைத்து கிளர்ந்தெழுந்தனர். ஜாராட்சி வீழ்த்தப்பட்டது. முதலாளிகளின் இடைக்கால அரசாங்கம் அதிகாரத்துக்கு வந்தது. இணை அதிகார அமைப்பாக தொழிலாளர் விவசாயிகள் படைவீரர்களின் சோவியத்துகள் உருவெடுத்தன. புரட்சியின் தன்மையைப் பற்றியும் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கடமைகள் பற்றியும் லெனின் எழுதிய ஆக்கங்களும் முதலாளி வர்க்கத்தின் ஆட்சியை ஏற்றுக்கொள்வது

தொழிலாளர் விவசாயிகளின் விடுதலையை உறுதி செய்யாது என்பதை விளக்கும் கருத்தியல் போராட்டமும் இன்றைய தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்துக்கு வழிகாட்டியாக உள்ளன.

1917ஆம் ஆண்டு ஜனநாயகப் புரட்சிக்குப் பிறகு, ரசியாவில் முதலாளிகளின் இடைக்கால அரசாங்கம் உருவானது. மென்ஷ்விக்குகளும் சோசலிஸ்ட் புரட்சியாளர்களும் ஆதரித்த அந்த அரசு போரை நிறுத்தவில்லை; நிலப்பிரபுக்களின் நிலங்களை விவசாயிகள் கைப்பற்றிப் பிரித்துக் கொள்வதை வன்முறை மூலம் தடுத்து நிறுத்தியது. இடைக்கால அரசாங்கத்தால் உணவு நிலைமையை மேம்படுத்த இயலவில்லை. சோவியத்துகளுக்கே அரசியல் அதிகாரம் என லெனின் நடத்திய கோட்பாட்டுப் போராட்டமும் (அரசும் புரட்சியும் என்ற நூல்) அரசியல் போராட்டங்களும் முதன்மையானவை. கொந்தளிப்பான, சிக்கலான ஒரு சூழலில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலனைப் பிசகின்றி உறுதிச் செய்வது எப்படி என்பதற்கான வழிகாட்டியாக அவை விளங்குகின்றன.

8. லெனினை பயில்வது – சோசலிசத்தைக் கட்டுதல்

1917ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 7ஆம் நாள் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள் படைவீரர்களின் புரட்சிஅலை இடைக்கால அரசாங்கத்தைத் தூக்கிஎறிந்தது; சோவியத்துகளின் அரசாங்கத்தை நிறுவியது.

நவம்பர் 7 அன்று ஆட்சி அதிகாரம் கைப்பற்றப்பட்டது பற்றி லெனின் வெளியிட்ட பிரகடனம் உலக வரலாற்று முதன்மை வாய்ந்தது

அரசு அதிகாரம் தொழிலாளர்கள், படை யாளர்கள் பிரதிநிதிகளின் பெட்ரோகிராட் சோவியத்தின் அமைப்பான புரட்சிகர இராணுவக் குழுவின் கைகளுக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டது.

ஜனநாயக சமாதானத்தை உடனடியாக வழங்குவது, நிலப்பிரபுத்துவ நிலவுடைமை உரிமையை ஒழிப்பது, உற்பத்திமீது தொழிலாளர்களின் நெறியாண்மை, சோவியத் ஆட்சி அதிகாரத்தை நிறுவுவது - என்பது உறுதியாக நிலைநாட்டப்பட்டுவிட்டது.

தொழிலாளர்கள், படை யாளிகள், விவசாயிகளின் புரட்சி நீடுழி வாழ்க!

புதிய அரசாங்கம் எதிர்கொள்ளும் சவால்களைக் கையாள்வது தொடர்பாக சோவியத்துகளின் அகில ரசியக் காங்கிரஸ்களிலும் போல்ஷ்விக்கட்சியின் மாநாடுகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் லெனின் பங்களிப்புகளை வழங்கினார். உள்நாட்டில் பகைமை வர்க்கங்கள் தொடுத்த தாக்குதல்களை எதிர்கொள்வது, ஏகாதிபத்தியப் போரில் இருந்து ரசியாவை விடுவிப்பது என்று பல முனைகளில்

ஏற்பட்ட சிக்கல்களை சோவியத் அரசாங்கம் வென்று சமாளித்தது பற்றி கற்றுக் கொள்வதற்கு இவை உதவுகின்றன.

தொழிலாளர் விவசாயிகள் படைவீரர்கள் சோவியத்துகளின் புதிய அரசாங்கம் உள்நாட்டில் பொருளாதாரத்தை ஒழுங்குபடுத்த நடவடிக்கைகள் எடுத்தது; வெளிநாட்டில் ஜெர்மன் ஏகாதிபத்தியத்துடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு போரை நிறுத்த முயற்சிகளை எடுத்தது. சோவியத் அரசாங்கத்தின் உடனடி பணிகள், "இடதுசாரி" சிறுபிள்ளைத்தனம் - குட்டி முதலாளித்துவ மனோபாவம், அமெரிக்கத் தொழிலாளர்களுக்குக் கடிதம் முதலான லெனினின் ஆக்கங்கள் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளுக்கான ஓர் அரசாங்கம் எப்படி செயல்பட வேண்டும், எவ்வாறு சிந்திக்க வேண்டும் என்று வழிகாட்டுகின்றன.

1919இல் சோவியத் ரசியாவின் மீதான தாக்குதல்கள் தீவிரமடைந்தன. ஐரோப்பிய நாடுகளில் புரட்சி எழுச்சிகள் பின்னடைவைச் சந்தித்தன. சுரண்டல் வர்க்கத்தினரின் சார்பாகத் தொடுக்கப்பட்ட உள்நாட்டுப் போரை எதிர்த்துச் சமாளிக்க வேண்டியிருந்தது. உற்பத்தியை அதிகரித்து ஒழுங்குபடுத்தி மேம்படுத்தும் பணி, சோவியத் அரசை எதிர்கொண்டது. லெனினின் ஆக்கங்கள், உள்நாட்டு மக்கள்திரளினரையும் சர்வதேச தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தையும் அணிதிரட்டின. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் உள்நாட்டு வெளிநாட்டுப் பகைவர்களை எதிர்த்து உழைக்கும் வர்க்கங்களின் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு கூட்டணியை ஏற்படுத்துவது பற்றிய புரிதலை அவை வழங்குகின்றன.

1920-களில் ரசியாவில் தொழிலாளர் விவசாயிகள் படைவீரர்களின் சோவியத்து அரசாங்கம் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு எதிரிகளை முறியடித்தது; சர்வதேச தொழிலாளி வர்க்க இயக்கத்தை வலுப்படுத்துவதற்கான அடிப்படைகளை உருவாக்கியது. லெனின் எழுதிய இடதுசாரி கம்யூனிசம் - இளம் பருவக் கோளாறு என்ற நூல், ரசியப் புரட்சிக்குப் பிந்தைய உலகில் பல்வேறு நாடுகளின் தொழிலாளி வர்க்கக் கட்சிகளின் செயலுத்திகளைப் பேசுகிறது. ஒவ்வொரு புதிய நிலைமையிலும் தொழிலாளி வர்க்க இயக்கம் தனது செயல்வழியை முடிவுசெய்வதற்கான வழிகாட்டியாக அது உள்ளது.

பின்தங்கிய, சிறுவுடைமையாளர்கள் பெரும்பான்மையாக இருந்த ரசியாவில் சோசலிசத்தைக் கட்டுவது தொடர்பான சிக்கல்களை லெனின் பகுப்பாய்வு செய்து வழிகாட்டினார். இளைஞர் கழகங்களின் பணிகள், பாட்டாளி வர்க்கப் பண்பாடு குறித்து, தொழிற்சங்கங்களின்

கடமைகள் - அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான முறைகள் ஆகிய ஆக்கங்களுடன் பண்ட வரி குறித்து என்ற கட்டுரை புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு அடித்தளமான ஆக்கமாக இருந்தது. சோவியத் அரசு தனது அரசியல் வெற்றிகளைப் பயன்படுத்திப் பொருளாதாரத் துறையில் பின்வாங்கும் உத்தியைப் பயன்படுத்த வேண்டும், அதன் மூலம் சோசலிசத்தை நோக்கி மாறிச் செல்வதற்கான அடித்தளத்தை உறுதிப்படுத்த வேண்டும் என்று லெனின் அதில் வாதிடுகிறார்.

தொழிலாளர்கள், விவசாயிகளின் சோவியத் அரசாங்கம் தனது நான்காம் ஆண்டில் (1921-22) அன்னிய முதலாளித்துவ நாடுகளுடன் உறவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான தயாரிப்புகளைச் செய்தது. உலக நாடுகளின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் அகிலத்தின் காங்கிரஸ்களைக் கூட்டியது. உடல்நலம் தளர்ந்து வந்த லெனின் ரசிய மக்கள் எதிர்கொண்ட பல்வேறு சிக்கல்கள் தொடர்பாக பகுப்பாய்வுகளையும் பரிந்துரைகளையும் தொடர்ந்து முன்வைத்தார். அவரது பங்களிப்புகள் ஒரு மகத்தான தலைவரின் சளைக்காத உழைப்பைக் காட்டுகின்றன.

9. ரசிய மக்களின் சாதனை

லெனினின் தலைமையில் நடந்த நவம்பர் புரட்சி ரசியாவின் வரலாற்றை மட்டுமின்றி உலக வரலாற்றின் போக்கையே மாற்றியமைத்தது.

அனைவருக்கும் உணவும் கல்வியும் மருத்துவமும் வேலை வாய்ப்பும் கிடைப்பதை சோவியத் அரசாங்கம் உறுதி செய்தது. வயது வந்த ஆண், பெண் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை வழங்கியது. உற்பத்தியையும் அறிவியல் தொழில்நுட்பத்தையும் திட்டமிட்டு வளர்த்தது. பெண்கள் மீதான பழங்கால அடக்குமுறைகளை துடைத்தெறிந்தது. சமூக உற்பத்தியில் பெண்களுக்கு சமப்பங்கு வழங்குவதை உறுதிசெய்தது. காதல், திருமணம், குழந்தைப் பேறு இவற்றில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சரிநிகரான உரிமைகளை வழங்கியது. தேசிய இனங்களின் மொழியிலும் பண்பாட்டிலும் முற்போக்குக் கூறுகளை பாதுகாத்தது. மத நிறுவனங்கள் உட்பட அனைத்தின் பிற்போக்குக் கூறுகளை தடை செய்தது.

உலக அளவில் ரசியப் புரட்சியின் தாக்கமும் சோவியத் அரசின் ஆதரவும் தேச விடுதலைப் போராட்டங்களைத் தூண்டி விட்டன. இந்தியா உள்ளிட்ட பல நாடுகளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் தொடங்கப்பட்டன. அன்னியர் ஆட்சிக்கு எதிரான போராட்டங்கள் தீவிரமடைந்தன. நேரடி காலனிய ஆட்சி அதிகாரங்கள் நீக்கப்பட்டன.

மார்க்சியம் லெனினியம் குறித்த ஆக்கங்களையும் இன்னும் ஏராளமான அறிவியல் தொழில்நுட்ப நூல்களையும் காலத்தால் அழியாத

அமர காவியங்களான ரசிய இலக்கியங்களையும் சோவியத் அரசாங்கம் அச்சிட்டு வெளியிட்டது. அவற்றை 100 க்கும் மேலான மொழிகளில் பதிப்பித்து அச்சிட்டு அரைக் கோப்பை தேத்தண்ணியின் விலையில் உலக நாடுகள் அனைத்திலும் விற்றது.

10. கம்யூனிசத்தின் இன்றைய நிலை

லெனின் உருவாக்கிய சோவியத் ஆட்சி அதிகாரம் ரசியாவிலும் பிற சோவியத் குடியரசுகளிலும் 1980-களின் இறுதியில் வீழ்ந்து விட்டது. அந்த ஆட்சியதிகாரத்தின் மரபுகள் அந்த நாட்டு மக்களிடையே தொடர்ந்து நீடிக்கின்றன. சீனா, வியட்நாம், கியூபா, லாவோஸ், வடகொரியா போன்ற நாடுகளில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் இருபதாம் நூற்றாண்டில் அதிகாரத்தைப் பிடித்திருந்தன. அவை பழைமைவாத கொடுங்கோன்மைகளை ஒழித்துக் கட்டியுள்ளன; உலக முதலாளித்துவத்தை எதிர்த்து போராட்டத்தை நடத்தி வருகின்றன.

நம் நாட்டில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளும் தொழிற்சங்கங்களும் பிற்போக்கு பழைமைவாத ஓடுக்கு முறைகளையும் மூலதனத்தின் சுரண்டலையும் எதிர்த்து போராடி வருகின்றன.

அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லும் பொருளாதார நெருக்கடியும் அதனால் தீவிரமடையும் சமூக முரண்பாடுகளும் அவற்றை எதிர்கொள்ள ஆளும் வர்க்கம் கட்டவிழ்த்து விடும் அரசு ஒடுக்குமுறைகளும் அவற்றுக்கான தீர்வை நோக்கிய போராட்டத்தை முடுக்கி விடுகின்றன. சிக்கல்களை ஆய்வு செய்வதற்கும் அதனை நடைமுறையோடு இணைப்பதற்கும் அதன்மூலம் நாட்டின் முற்போக்கு எதிர்காலத்தை உறுதிசெய்வதற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் சிறுதொழில் செய்பவர்களுக்கும் வழிகாட்டும் அரசியல் இலக்கியத்தின் தேவை இன்று முன்பு எப்போதையும் விட அதிகமாக உள்ளது.

அதனை வழங்கும் லெனின் தேர்வு நூல்கள் 12 தொகுதிகளில் சரியான நேரத்தில் சரியான வடிவில் தமிழ் வாசகர்களின் அரசியல் நடைமுறை அறிவை மேம்படுத்திக் கொள்ள உதவும் வகையில் வெளியாகிறது.

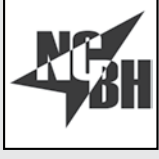
குறிப்புகள்

- 1 மார்க்ஸ், மூலதனம் முதல் தொகுதி, பக்கம் 26
- 2 மூலதனம் தொகுதி 1, பக்கம் 888
- 3 ரசியாவின் குடிமக்களுக்கு, லெனின் தேர்வு நூல்கள், தொகுதி 7, பக்கம் 5

கட்டுரையாளர்: லெனின் தேர்வு நூல்கள் பதிப்புக் குழு உறுப்பினர்.

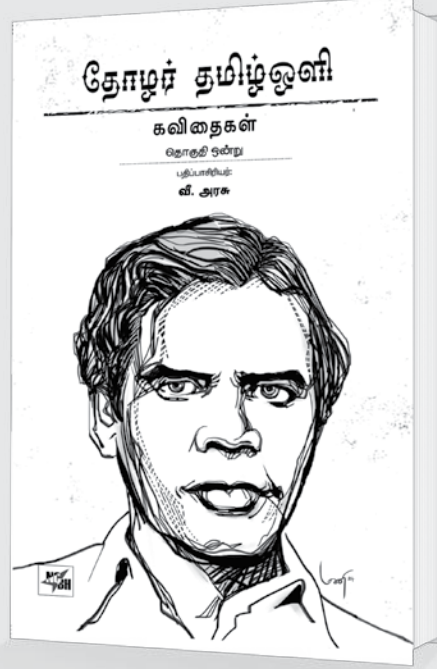
தோழர் தமிழ்ஒளி நூற்றாண்டு

(21.09.2024 - 20.09.2025)

சிறப்பு வெளியீடு

தோழர் தமிழ்ஒளி ஆக்கங்கள்

ஆறு தொகுதிகள் மொத்தப் பக்கங்கள் 2250

தொகுதி 1	தோழர் தமிழ்ஒளி கவிதைகள்	420 பக்கங்கள்
தொகுதி 2	தோழர் தமிழ்ஒளி காவியங்கள் (பகுதி ஒன்று)	350 பக்கங்கள்
தொகுதி 3	தோழர் தமிழ்ஒளி காவியங்கள் (பகுதி இரண்டு)	380 பக்கங்கள்
தொகுதி 4	தோழர் தமிழ்ஒளி சிறார் ஆக்கங்கள்	320 பக்கங்கள்
தொகுதி 5	தோழர் தமிழ்ஒளி புனைவுகள் (சிறுகதைகள் - ஓரங்க நாடகங்கள்)	330 பக்கங்கள்
தொகுதி 6	தோழர் தமிழ்ஒளி ஆய்வுகள் (கட்டுரைகள் - தன்வரலாறு)	450 பக்கங்கள்

சென்னை புத்தகக் கண்காட்சியில் புத்தகங்கள் கிடைக்கும்.
இத்தொகுதிகள் நியூ செஞ்சரி நிறுவனத்தின் சிறப்பு வெளியீடுகள்

நம்முடைய க்ளைகள் பரந்து வீர்யாவீட்டால் வேர் அழுக் தாவரம் மடிந்து போகும்.

இ.தங்கமணி

தமிழ்நாட்டின் குக்கிராமங்களில் ஒன்றான அய்யப்பநாயக்கன் பேட்டையில் ஒரு விவசாய குடும்பத்தில் பிறந்து அரசு பள்ளி, கல்லூரிகளில் படித்து இந்திய ஆட்சிப் பணியில் நுழைந்தவர் செல்வம். அவர் பணியாற்றிய துறைகளில் தனி முத்திரை பதித்தவர்.

உலகளாவிய நிர்வாக அணுகுமுறையை ஆழமாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற உந்துதல் காரணமாக அரசுப் பணிக்கு இடையில் அமெரிக்கா சென்று உலகின் முக்கியமான பல்கலைக்கழகங்களில் ஒன்றான ஹார்வர்ட்டில் பொது மேலாண்மை பயின்றார்.

அங்கு கிடைத்த அகத்திறப்பு ஒரு நிர்வாகியாக அவருக்குள் அபாரமான சிந்தனைகளை உருவாக்கியது. விவசாயம், கல்வி, சுகாதாரம் உள்கட்டமைப்பு, நிதி நிர்வாகம் என்று ஒவ்வொரு துறையையும் இந்தியாவில் எப்படி இனி பார்க்க வேண்டும் என்று அவரிடம் உருவான சிந்தனைப் பகிர்வே இந்த நூல்.

பொதுவாக, இது போன்ற நூல்கள் வெளிநாட்டை வியந்து எழுதுவதும் நமது நாட்டின் போதாமைகளை பட்டியலிடுவதாகவும் இருக்கும்.

மாறாக, இந்நூல் அமெரிக்க அரசின் கொள்கைகள் எவ்வாறு இருக்கின்றன? அவை அந்நாட்டை எப்படி முன்னேற்றம் அடையச் செய்திருக்கின்றன? என்பவற்றை அலசி ஆராய்ந்து கல்வி, சுகாதாரம், விவசாயம் உள்ளிட்ட முக்கியமான துறைகளில் இந்தியாவை எப்படி முன்னேற்றலாம் என்ற யோசனைகளையும் முன்வைக்கிறது.

சாலைகள், கல்வி நிலையங்கள், நூலகங்கள், சுகாதாரம், சொத்துப்பதிவு, நீர் வளங்கள், விவசாயம், தொழில்கள் மற்றும் நகர திட்டமிடல் ஆகியவற்றில் ஏன் அமெரிக்கா மேம்பட்டும் இந்தியா பின்தங்கியும் இருக்கிறது என்பதை அலசுகிறது. அதன் வழியே இந்திய கொள்கை வகுப்பாளர்களும் அவற்றை செயல்படுத்தும் அதிகாரிகளும் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய பாடங்களையும் எடுத்துக்காட்டுகிறார் திரு. செல்வம்.

இனி நூலில் இருந்து...

ஹார்வர்ட் 380 ஆண்டுகளுக்கு மேல் மனித இன மேம்பாட்டுக்காக உழைத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இங்குள்ள ஒவ்வொரு செங்கல்லும் கட்டிடமும் ஒவ்வொரு கதை சொல்லும். இதுவரை 48 நோபல் பரிசு அறிஞர்களையும், 25க்கும் மேற்பட்ட நாட்டு தலைவர்களையும், 8 அமெரிக்க ஜனாதிபதிகளையும், 48 புலிட்சர் பரிசு ஊடகர்களையும், இலக்கியவாதிகளையும் உருவாக்கியுள்ளது. உலகின் வரலாற்றை புரட்டிப் போட்ட முடிவுகளும் மனித இனத்தை செழுமைப்படுத்திய தீர்வுகளும் இங்கு எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

சாலைகள் வெறும் பாதைகளா ?

இந்தியாவோடு ஒப்பிட நான்கில் ஒரு பங்கு மக்கள் தொகையைக் கொண்டது அமெரிக்கா. காரோடுதான் ஓர் அமெரிக்கர் பிறக்கிறார் என்பதால் அமெரிக்காவில் தொடக்கப் பள்ளிகளில் குழந்தைகளுக்கான முதல் பாடம் சாலை ஒழுங்கு. சாலை ஒழுங்கை கற்றுக் கொடுப்பதன் வழியாகத்தான் சமூக ஒழுங்கை

கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள் என்கூட சொல்லலாம். விளைவாக சாலை விதிகளை மீறும் பெற்றோர்களை காவல்துறையிடம் சிக்க வைத்து விடும் குழந்தைகளும் உண்டு. அந்த அளவுக்கு சாலை ஒழுங்கு பராமரிப்பை ஒரு சமூகப் கடமையாக அமெரிக்கர்கள் பார்க்கிறார்கள். சாலை விதிகளை மீறுபவர்கள் தப்பிக்க முடியாது. அபராதம், ஓட்டுனர் உரிமம் ரத்து, சிறை தண்டனை என கண்டிப்பாக தண்டிக்கப்படுவார்கள். இங்கு ஒவ்வொரு ஓட்டுனரும் தொடர்ந்து கண்காணிக்கப்படுகின்றனர். இதனால் காவல்துறைக்கும் நீதித்துறைக்கும் போக்குவரத்து சார்ந்த வழக்குகள் அதிகம் வருவதில்லை. அப்படி வந்தாலும் சிசிடிவி கேமரா சான்றுகளின் அடிப்படையில் வழக்குகள் விரைவில் முடிந்துவிடும். சாலைப் போக்குவரத்தை பராமரிப்பதில் ஒவ்வொரு அமெரிக்கரும் போக்குவரத்து காவலாளிதான்.

கேள்வியே கல்வி

அமெரிக்காவின் கல்விக் கொள்கை மிகவும் தனித்துவம் மிக்கது. குழந்தைகளின் நலனை முதன்மைப்படுத்தி இங்கு பாடத்திட்டங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. கேள்விகள் தான் அமெரிக்க கல்விமுறையின் அடிப்படை. அதாவது ஆசிரியர் மாணவர்களை நோக்கி கேள்வி கேட்பது போல், மாணவர்களும் ஆசிரியரை நோக்கி கேள்வி கேட்க வேண்டும். கேள்விகள் வழியாகவே நமது அறிவு விசாலப்படுகிறது என்பதே அமெரிக்க கல்வியின் அடிப்படை தத்துவம். மாணவர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் இடையே சமத்துவ உறவு உள்ளது. மாணவர்கள் மனம் திறந்து பேசுகின்றனர். ஆசிரியர்களும் ஆதரிக்கின்றனர். பள்ளிகளிலும் வெளியிலும் நடக்கும் தவறுகளை சுட்டிக்காட்டவும் தெளிவாகப் பேசவும் மாணவர்கள் தயங்குவதில்லை. எட்டாம் வகுப்பு முதல் பல்வேறு சர்வதேச நிறுவனங்களுடன் மாணவர்களை இணைத்து விடுகின்றனர். அதன் மூலம் மாணவர்களுக்கு எந்த துறையில் ஆர்வம் இருக்கிறது என்பது கண்டறியப்பட்டு, மேற்படிப்பு தொடரப்படுகிறது. மாணவர்கள் ஐபிஎம், நாசா, மைலான் போன்ற நிறுவனங்களுடன் சேர்ந்து ஆய்விலும் ஈடுபடலாம். மாணவர்களின் புதிய சிந்தனைகளையும், எண்ணங்களையும் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு பல்வேறு நிறுவனங்கள் முன் வருகின்றன...

...சமூகத்தில் கீழான ஓரிடத்திலிருந்து மேல் நோக்கி வந்தவர்களுக்குத்தான் கல்வி எவ்வளவு முக்கியம் என்பது ஏனையோரை விடவும் புரியும். அரசுப் பணியில் அதிகாரமிக்க இடத்தில் உள்ளவர்களே குழந்தைகளை ஒரு நல்ல பள்ளியில் சேர்ப்பதற்கு இத்தனை சிரமத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்றால் சாமானிய மக்களின் நிலைமையை விவரிக்கவும் வேண்டுமா?. சமத்துவம் என்பது பள்ளிக்கூடங்களில் ஆரம்பிக்கிறது என்று நாம் பேசுகிறோம். இந்த நாட்டில் ஒவ்வொரு குழந்தையின் பிறப்புரிமையுமான சமவாய்ப்புக்கான சூழலை பள்ளிக்கூடங்களில் கூட நாம் இன்னும் ஏற்படுத்தவில்லை...

....இந்தியாவில் இல்லாத வளங்கள் இல்லை. நம்முடைய குழந்தைகள் யாருக்கும் சளைத்தவர்களும் அல்ல. சிக்கல் நாம் சிந்திப்பதற்கும் பேசுவதற்கும் செயல்படுவதற்கும் இடையிலான இடைவெளியில் இருக்கிறது. நாம் கற்பனை செய்யும் தொலைநோக்கை, கனவை, எதிர்காலத்தை நம்மாலும் பள்ளிக்கூடங்களில் கொண்டுவந்துவிட முடியும் என்றால், நம்மாலும் உன்னதங்களை உருவாக்கி விட முடியும்....

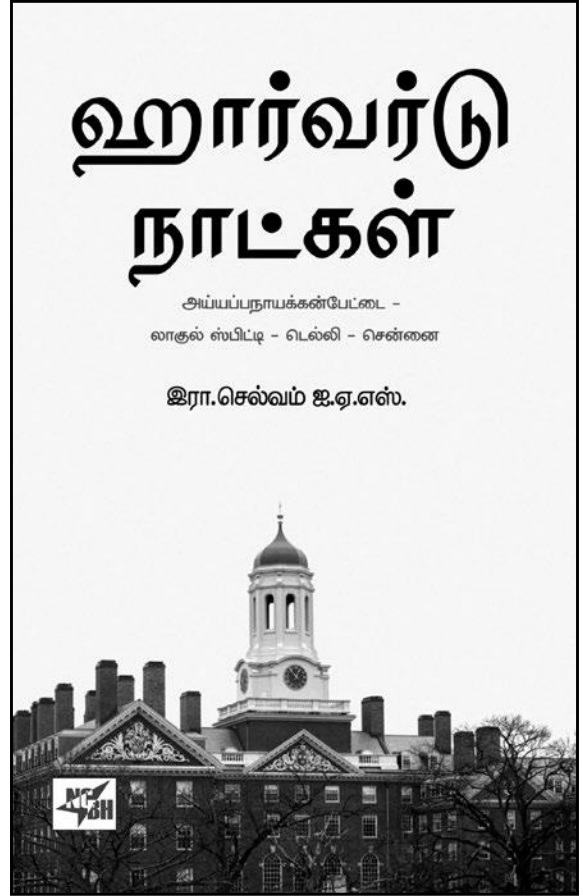
...அமெரிக்க கல்வியானது சுதந்திரமானதாக தெரிகிறது. மாணவர்கள் எதைக் கற்க வேண்டுமோ அதை கற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற சூழல் இங்கே இருக்கிறது. நம்முடைய பிள்ளைகளுடைய கல்வி பெருமளவில் நம்மால் திணிக்கப்படுவதாக இருக்கிறது...

உங்கள் நிலம் பாதுகாப்பாக இருக்கிறதா?

இந்தியாவில் 5 கோடிக்கு மேலான வழக்குகள் நீதிமன்றங்களில் நிலுவையில் உள்ளன. அதில் 1,69,000 வழக்குகள் 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மாவட்ட மற்றும் உயர் நீதிமன்றங்களில் நிலுவையில் உள்ளன.

மொத்த சிவில் வழக்குகளில் 66% நிலம் மற்றும் சொத்து சார்ந்தவை. நிதி ஆயோக்கியன் அறிக்கையின்படி நிலுவையில் உள்ள வழக்குகள் முடிப்பதற்கு குறைந்தது 324 வருடங்கள் ஆகும். இப்படி நிலுவையில் உள்ள வழக்குகள் இந்தியாவின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியை ஏறத்தாழ 2% பாதிக்கின்றன...

...இந்தியாவில் விற்பனை/குத்தகை வாடகை, அடமானம் போன்றவற்றிற்கு

ஹார்வர்டு நாட்கள் | இரா.செல்வம் ஐ.ஏ.எஸ்

வெளியீடு: நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ்

பக்கம் 167, விலை. ரூ. 200

'பத்திரப்பதிவு முறை' நடைமுறையில் உள்ளது. இம்முறையில் பத்திரப்பதிவாளர், விற்பனையாளர், வாங்குபவர் ஆகியோரின் கையெழுத்துக்கள் அதற்கான சாட்சிகள் சரியாக உள்ளதா என்பதை மட்டுமே சரிபார்க்கின்றனர். ஆனால் இந்த சொத்துப் பரிமாற்றத்திற்கான சட்டபூர்வமான உறுதிப்பாட்டை அவர்கள் அளிப்பதில்லை. அதாவது தனது சொத்தைதான் விற்பனையாளர் விற்கின்றார் என அரசு உத்தரவாதம் அளிப்பதில்லை. இம்முறையில் விற்பனையாளருக்கும் வாங்குபவருக்கும் அந்த நிலத்தை விற்கவோ, வாங்கவோ உரிமை உள்ளதா என்பது சரிபார்க்கப்படுவதில்லை.

இந்த முறையில் பதிவாளர் பதிவேடுகளுக்கு மட்டுமே பாதுகாப்பானவர். இந்த முறை காரணமாக இந்தியாவில் நிலப் பிரச்சனை சார்ந்த வழக்குகள் நிரம்பி வழிகின்றன.

விவசாயிகள் தற்கொலை எனும் தேசிய அவமானம்

...ஆராய்ச்சி பணிகளுக்காக அமெரிக்கா அதன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 2.8% தொகையை செலவிடுகிறது என்றால் இந்தியா 0.8 சதவீதம் தொகையை மட்டுமே செலவிடுகிறது .

உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடையும்வரை வேளாண்மை செய்தால் போதும். அடுத்து வேளாண் பொருட்களை மதிப்பு கூட்டுவதிலும் வர்த்தகத்திலும் ஈடுபட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வேளாண்மை லாபகரமாக அமையும். வேளாண்மையில் முழு சமூகமும் ஈடுபடத் தேவையில்லை. வேளாண்மையை மட்டுமே செய்து கொண்டிருப்பதால் விவசாயிகளின் வாழ்வு சிறக்காது. தொழில் வளர்ச்சி, கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் சேவை துறையை நோக்கியும் இச்சமூகம் முன்னேற வேண்டும். அதுவே நாட்டை வளப்படுத்தும்.

அடுத்த நூற்றாண்டுக்கான நகரங்கள்

1820 களில் நியூயார்க் நகரத்தில் குதிரை வண்டிகள் ஓடின. 1878 ல் பறக்கும் ரயில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அது மற்ற போக்குவரத்திற்கு இடையூறாக இருந்ததால் 1900இல் சுரங்க ரயில் அமைக்கப்பட்டது. தனியார் நிறுவனம் அதனை இயக்கியது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சுரங்கரயில் பாதை பெருமளவில் வளர்ந்து நியூயார்க் நகரத்தை முழுவதும் நினைத்தது. 170 வருடங்களுக்கு மேலாக சிறப்பாக இது செயல்படுகிறது.

சுற்றுலாத்தலங்கள் ஏன் நமக்கு அவசியம்

அமெரிக்காவின் சுற்றுலா தலங்களை ஒப்பிடும்போது இந்தியாவின் சுற்றுலா தளங்களும் இயற்கை வளங்களும் பிரமிக்க வைப்பவை. ஆனால் அமெரிக்காவுக்கு வரும் சுற்றுலா பயணிகளின் எண்ணிக்கையோடு ஒப்பிட பத்தில் ஒரு பங்கு அளவுக்கே இந்தியாவுக்கு சுற்றுலா பயணிகள் வந்து செல்கின்றனர். சுற்றுலா மூலம் கிடைக்கும் வருவாயிலும் இதே அளவு வேறுபாடு பிரதிபலிக்கிறது. காரணம் சுற்றுலாவை நாம் பெரும் தொழில் வாய்ப்பாக இன்னும் கற்பனை செய்யவில்லை. சுற்றுலா தளங்களை பயன்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளை நாம் பின்பற்றுவதும் இல்லை. புதிய இடம் ஒன்றுக்கு நாம் செல்லும்போது அந்த இடம் நமக்கு எவ்வளவோ புதிய விஷயங்களை கற்பிக்கிறது.

நம் நாட்டின் ஆட்சி நிர்வாகத் துறை பற்றி...

இந்தியாவில் ஆட்சி நிர்வாகம் என்பது சாமானியனை மிரள வைப்பதாக உள்ளது. ஆட்சி நிர்வாகத்தை அணுகுவது மனதளவில் சாமானியர்களுக்கு தைரியத்தை வழங்கவில்லை. அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் அதிகாரமற்றவர்களுக்கும் இடைவெளி அதிகம் உள்ளது. அரசு வேலை என்பது மக்களுக்கு சேவை செய்வதற்கான வழங்கப்பட்டது என்ற கருத்து பெரும்பாலானவரிடம் இல்லை. அரசுப் பணியானது அதிகாரங்களின் குவியலாக உள்ளது. வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் அரசு பணி என்பது சமூக சேவையாக பார்க்கப்படுகிறது .அதேபோல் இந்தியாவின் ஆட்சி நிர்வாகத்துறை "மக்களின் சேவைத்துறை" யாக மாற்றம் பெற வேண்டும்.

முன்னதாக செல்வம் அவர்கள் எழுதிய பனையடி என்ற தன் வரலாற்று தன்மையுடன் கூடிய நாவல் இளைஞர்களுக்கு தன்னம்பிக்கையூட்டும் ஒரு படைப்பாக அமைந்தது.

செரிவான கருத்துக்களைக் கொண்ட இந்நூல் திட்டமிட்ட கூர்மையான மொழி காரணமாக ஒரு பயண கட்டுரையை படிப்பது போன்ற சுவாரசியத்துடன் உள்ளது. புத்தகம் உரையாடல் வடிவில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. மனைவி, குழந்தைகள், நண்பர்கள், பேராசிரியர்கள் என பலருடன் செல்வம் நிகழ்த்தும் உரையாடல் வழியாகவே தகவல்கள் பகிரப்படுகின்றன.இது வாசிப்புக்கு புத்துணர்வளிப்பதுடன் நெருக்கமான அனுபவத்தையும் தருகிறது.

இந்திய ஆட்சியாளர்கள் தொடங்கி மாணவர்கள் வரை வாசிக்க வேண்டிய நூல்து.

பொதுவாக துறை சார்ந்த வல்லுனர்கள் மற்றும் சிந்தனையாளர்களுக்கும், கொள்கை வகுக்கும் ஆட்சி அதிகாரிகளுக்கும் மிகப்பெரும் இடைவெளி உள்ளது.

ஒரு ஆட்சியாளரே செயல்திட்டமுள்ள நல்ல சிந்தனையாளராக இருப்பது பெரும் வாய்ப்பு. இந்த சிந்தனைகள் செயல்வடிவம் பெற வாழ்த்துவோம்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்.

ஈரோட்டில் லெனின் தேர்வு நூல்கள் முன்பதிவுத் திட்ட விளக்கக் கூட்டம் நூறு நூல்கள் பதிவு

ஈரோட்டில் என்சிபிஹெச் வாசகர் வட்டத்தின் சார்பில் லெனின் தேர்வு நூல்கள் முன்பதிவுத்திட்ட விளக்கக் கூட்டம் ஒற்றுமை அரங்கில் 20.10.2024 ஆம் தேதி காலை 10.30 மணிக்கு நடைபெற்றது.

தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்ற ஈரோடு மாவட்டச் செயலாளர் ஓடை.பொ. துரை அரசன் தலைமை வகித்தார்.

இக்கூட்டத்தில் நியூ செஞ்சரி புத்தக நிறுவனத்தின் தலைவர் த. ஸ்டாலின் குணசேகரன் சிறப்புரையாற்றினார்.

இவர் தனது உரையில் என்சிபிஹெச் நிறுவனத்தை 'ஒரு மக்கள் பல்கலைக்கழகம்' என்று குறிப்பிட்டதோடு இந்நிறுவனம் இதுவரை தொடர்ந்து வெளியிட்டு வந்துள்ள 'சங்கத் தமிழ் தொகுப்பு நூல்கள்', 'அம்பேத்கர் தொகுப்பு நூல்கள்' போன்ற சிறப்புமிக்க தொகுப்பு நூல்களின் பதிப்பு வரலாற்றை விரிவாக எடுத்துரைத்தார்.

பளிர்எண்டு பாகங்களாக வெளிவரும் லெனின் தொகுப்பு நூல்களின் உள்ளடக்கம் பற்றியும் அவற்றை இக்கால கட்டத்தில் வாசிக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்தும் விளக்கினார்.

54 ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ்ந்த லெனின் என்ற மாபெரும் தலைவரின் தனித்துவத்தையும் பன்முக ஆளுமையையும் விரித்துரைத்தார். நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்தவர்களில் பலர் வரிசையாக மேடைக்கு வந்து ரூ 3,000 தொகை வழங்கி இந்நிகழ்வில் முன்பதிவு செய்தனர்.

இந்நிகழ்வில் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஈரோடு தெற்கு மாவட்டச் செயலாளர் எஸ்.டி. பிரபாகரன்,

முன்னாள் மாவட்டச் செயலாளர் கே.ஆர். திருநாவுக்கரசு, ஏஜூடியூசி மாநிலச் செயலாளர் எஸ்.சின்னசாமி, கட்சியின் மாவட்டப் பொருளாளர் என்.ரமணி, கட்சியின் ஈரோடு வட்டாரச் செயலாளர் ஜி.கல்யாண சுந்தரம், திராவிடர் கழக மாநில அமைப்புச் செயலாளர் த.சண்முகம், வங்கி ஊழியர் சங்க முன்னாள் மாவட்டச் செயலாளர் பி.வி. பூரீதர், என். சி.பி.எச் ஈரோடு கிளை மேலாளர் எஸ்.முத்துகிருஷ்ணன் ஆகியோர் பங்கேற்றனர்.

அரங்கம் நிறைந்த கூட்டத்தில் அரசியல் பிரமுகர்கள், தொழிற்சங்க முன்னோடிகள், பேராசிரியர்கள், மாணவர்கள் என்று பல தரப்பினரும் பார்வையாளர்களாகக் கலந்து கொண்டனர்.

முன்னதாக அனைத்திந்திய மாணவர் பெருமன்ற ஈரோடு தெற்கு மாவட்ட ஒருங்கிணைப்பாளர் எஸ்.அமல் உன்னிகிருஷ்ணன் வரவேற்புரையாற்றினார். நிறைவாக என்.சி.பி.எச் கோவை மண்டல மேலாளர் எஸ்.குணசேகரன் நன்றியுரையாற்றினார்.

அமைச்சர், சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள், மேயர் உள்ளிட்ட பல அரசியல் பிரமுகர்களும் சில பேராசிரியர்களும், தொழிற்சங்கப் பொறுப்பாளர்களும், தொழில் முனைவோரும், மருத்துவர்கள், சமூக அமைப்புகளின் பொறுப்பாளர்கள், கல்லூரி மாணவர்கள் உள்ளிட்டோரும் நூலை முன்பதிவு செய்துள்ளனர்.

இந்நிகழ்வுக்கு முன்பும் நிகழ்வன்றும் நிகழ்வுக்குப் பின்னருமாக ஈரோடு தெற்கு மாவட்டத்தில் நூறு நூல்கள் முன்பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

இந்நிகழ்வும் முன்பதிவும் ஈரோடு தெற்கு மாவட்ட அளவில் நடைபெற்றது.

மரபின் பாவனைகளைச் சீதைத்தல்

கப்பிரமணி இரமேஷ்

ஆணையே தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரும் பெண்ணாக இக்கதையின் நாயகி இருப்பதாகவும்கூட இந்நாவலைப் புரிந்துகொள்ளலாம். பெரும்பாலும் ஆண்கள் மட்டுமே செல்வாக்குச் செலுத்தும் பங்குச் சந்தையில், ஒரு பெண் தன்மீது திணிக்கப்பட்டுள்ள அனைத்துத் தளைகளையும் உடைத்துத் தனியளாக முன்னேறுகிறாள். இந்நாவலின் கதைநாயகி, பெண்களுக்காக இச்சமூகம் உருவாக்கியுள்ள அனைத்துக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்தும் தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு தனக்கான புதிய தடத்தைத் தேடிக் கண்டடைகிறாள். புதிய களத்தில் ஆண், பெண்ணுக்கான இருப்பு குறித்து எழுதப்பட்ட நாவல் என்ற வகையில் இடபத்தை வரவேற்கலாம். இந்நாவலில் பல கதாபாத்திரங்கள் இடம்பெற்றிருந்தாலும் பெயர் குறிப்பிடப்படாத ஒரு பெண்தான் முதன்மைப் பாத்திரம். அவள்தான் கதையைச் சொல்கிறாள். அவளது நடவடிக்கைகளை மட்டுமே இக்கட்டுரை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்கிறது.

‘இடபம்’ நாவல் கன்னடத்தில் கூலி (Gooli) என்ற பெயரில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது; மொழிபெயர்த்தவர் க.நல்லதம்பி. இந்நாவலின் கதை நிலம் பெங்களூர். பெங்களூரின் சாலைகளையும் அதன் சூழலியலையும் அவ்வளவு விரிவாக இந்நாவலில் எழுதியுள்ளார் பா.கண்மணி. பெங்களூர் நகர உயர் நடுத்தர மக்களின் கலாச்சாரத்தையும் கொண்டாட்டத்தையும் தன் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியாகக் கதைநாயகி உள்வாங்கிக்கொள்கிறாள். அதனால் தமிழில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் முழுக்க முழுக்க கன்னட நிலத்தின் தன்மைகளையே நாவல் தன் உள்ளீடாகக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் தமிழை விட கன்னடத்தில் இந்நாவலுக்கு நல்ல வரவேற்பு கிடைத்திருக்கும் என நம்புகிறேன். கனடா இலக்கியத் தோட்டத்தின் புனைவு விருதையும் (2021) இந்நாவல் பெற்றுள்ளது.

இந்நாவலின் கதைநாயகி ஒரு கட்டுமான நிறுவனத்தில் பணியாற்றுகிறாள். இந்நிறுவனத்தின் மேலாண் இயக்குநர் கிஷோர். கதைநாயகியும் கிஷோரும் ஒன்றாகப் படித்தவர்கள். இருவரும் காதலிக்கவும் செய்கிறார்கள். ஆனால் கிஷோரின் குடும்பம் பணப்பலன் கருதி அவனுக்கு வேறொரு இடத்தில் திருமணம் செய்து வைக்கிறது. ‘சேட்டுகள் காதலில்லாமல் வாழ்ந்து விடுவர்; பணமில்லாமல் அவர்களால் வாழ முடியாது’ என்கிறாள் நாயகி. இவளது நடவடிக்கைகள் காதலின்மீது போர்த்தப்பட்டுள்ள புனித மதிப்பீடுகளையெல்லாம் உடைத்து விடுகின்றன. கிஷோர் திருமணம் செய்துகொள்ளாததில் இவளுக்குப் பெரிய அளவில் வருத்தம் ஏதுமில்லை. பின்னாட்களில் அந்தக் காதலை நினைவுகூரும்போது அது வசதியான வாழ்க்கைமீது உருவான ஈர்ப்பாகக்கூட இருக்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வருகிறாள். இப்படியாகச் சமூகத்தில் நிலைபெற்றுவிட்ட பாவனையான மதிப்பீடுகளைத் தன் தொடர் செயல்பாடுகளால் உடைத்துக்கொண்டே இருக்கிறாள். அடுத்து நவீன என்பவனை விரும்புகிறாள். நவீன அவளிடம் அதிகாரத்தைச் செலுத்த முயல்கிறான். தவிர, தன்னை நல்லவனாகக் காட்டிக்கொள்ள நடிக்கவும் செய்கிறான். இந்த பாவனைகளைத்தான் அவள் வெறுக்கிறாள். நவீனமிருந்தும் விலகுகிறாள். காதல், அன்பு ஆகிய இரண்டுமே ஒருவித பாவனைதான். இரண்டுமே அடிமைப்படுத்தவும் செய்யும் என்ற மனநிலைதான் அவளை விரட்டிக்கொண்டே இருக்கிறது.

இந்நாவலின் நாயகி இனக்குழு வாழ்க்கை சார்ந்த நனவிலி மனத்தால் தூண்டப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறாள். இயல்பாகப் புணர்ந்துகொண்டிருக்கும்

“

இவளுடைய அண்ணனின் பிறந்த நாளுக்கு கிரிக்கெட் மட்டையும் பந்தும் வாங்கிக் கொடுக்கும் பெற்றோர், இவள் பிறந்த நாளுக்குத் தங்கத்தை வாங்கி பீரோவில் சேமிக்கின்றனர். இந்தச் சமயின்மைதான் இவளை இந்தச் சூழல் பாதையிலிருந்து விலகி, தனக்கென ஒரு தனிப் பாதையை உருவாக்கிக்கொள்ளச் செய்கிறது.

”

வரிக்குதிரைகளின் வாழ்க்கை இவளை ஈர்க்கிறது. ஆணும் பெண்ணும் சுய விருப்பத்தின் அடிப்படையில் புணர்வதற்குப் பின்புள்ள சமூக ஏற்பாடுகள் இவளுக்கு வெறுப்பைத் தருகின்றன. ‘ஒருநாள் படுத்து எழுந்திரிக்க எதுக்குடா இத்தனையும் கேக்குற?’ என்று ஓரிடத்தில் நாயகி பேசுகிறாள். இது தனிநபரைப் பார்த்துக் கேட்கும் கேள்வியாகத் தெரியவில்லை. சடங்குகள் அனைத்துமே பெண்களுக்கு எதிரானவையாக இருக்கின்றன என்பது இவளது வாதம். ஆடை, கல்வி, திருமணம் ஆகிய சாதாரண விடயங்களில்கூட பாலினச் சமயின்மை இருப்பதே தனது மீறலுக்குக் காரணமென தன்னை நியாயப்படுத்திக் கொள்கிறாள்.

பெண்கள் பிறந்த திலிருந்தே திருமணத்திற்காகவே தயார் செய்யப்படுகிறார்கள். அதனைக் கொஞ்சமும் மறுக்க முடியாது. பெண்களின் உடல் அமைப்பு, நிறம் ஆகியவை தொடர்ந்து பெற்றோர்களால் கண்காணிக்கப்படுகின்றன. பெண்களது உடல் வளைவு நெளிவுகளுக்காகவே அவளது உணவு சார்ந்த பல ஆசைகளைத் துறக்க

வேண்டியிருக்கிறது. இது இந்நாவலின் நாயகிக்கும் நடக்கிறது. இவளுடைய அண்ணனின் பிறந்த நாளுக்கு கிரிக்கெட் மட்டையும் பந்தும் வாங்கிக் கொடுக்கும் பெற்றோர், இவள் பிறந்த நாளுக்குத் தங்கத்தை வாங்கி பீரோவில் சேமிக்கின்றனர். இந்தச் சமமின்மைதான் இவளை இந்தச் சமூல் பாதையிலிருந்து விலகி, தனக்கென ஒரு தனிப் பாதையை உருவாக்கிக்கொள்ளச் செய்கிறது. அப்பா - அம்மா; அண்ணன் - அண்ணி ஆகிய இரு தலைமுறையினரிடமும் இந்தச் சமமின்மை நிலவுகிறது. அந்த இரு பெண்களும் குடும்பத்திற்காக உழைத்துக்கொண்டே இருப்பதைப் பெருமையாகக் கருதுகிறார்கள். அவர்களது இயல்பான மணம் குடும்பத்திற்குள் கரைந்து வெங்காயம், இஞ்சி, பூண்டு மணத்தின் கலவையாக அவர்கள் நடமாடுகின்றனர். இவள் அவளது தனித்த வாசனையை இழக்க விரும்பவில்லை.

பா.கண்மணியின் புனைவுமொழி மிகுந்த அங்கதத்துடன் வெளிப்பட்டுள்ளது. இது பெண் எழுத்தாளர்கள் பலரிடம் இல்லாதது. பாலியல் சமமின்மை மீதான கசப்பு பல இடங்களில் அங்கதமாக வினையாற்றியுள்ளது. 'வரஜின் கேளும் வேணும்; எல்லாம் தெரிஞ்சும் இருக்கணுன்னா எப்புடி?' என்று ஓரிடத்தில் வேணுவிடம் பேசுகிறாள். 'காதலில்லாத கலவி உடற்பயிற்சி போன்றதே' என்றும் நினைத்துப் பார்க்கிறாள். இதுபோன்ற பல மேற்கோள்களை இந்நாவலில் இருந்து எடுத்துக் காட்டலாம். இவள் கட்டற்றவளாகத் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்கிறாள். அதனால் எல்லாவற்றின் மீதும் தன் கருத்தைப் பதிவு செய்துகொண்டே செல்கிறாள். அவள் தன்னுடைய குடும்பத்திலிருந்தே தனது மீறல் உணர்வுக்கான தர்க்கத்தை உருவாக்கிக் கொள்கிறாள். அவற்றில் பல ஏற்கெனவே பேசித் தீர்க்கப்பட்டவை என்பதுதான் இந்நாவலைப் பின்னுக்குத் தள்ளுகிறது. கிஷோர், நவீன், சிபி, ராவ், உமர், வேணு எனப் பல ஆண்களுடன் இவள் பழகுகிறாள். தேவைப்படும்போது உடலுறவும் கொள்கிறாள். அதனைப் பற்றி இவளுக்கு எவ்விதக் குற்றவுணர்வும் இல்லை. இதனையெல்லாம் பகடிசெய்து கடந்து விடுகிறாள். நாயகியின் மீறல் குணத்திற்கு அங்கதமொழி புனைவில் நன்றாக ஒத்துழைத்திருக்கிறது.

பெண்ணின் உடலையும் மனத்தையும் நாயகி வெவ்வேறு அங்கங்களாகப் பாவித்துக் கொள்கிறாள். 'இவனோடு மட்டுமே வாழ்நாள் முழுவதையும் கழிக்க வேண்டும் என்று இதுவரை நான் சந்தித்த எந்த ஆணுமே தோன்ற வைத்ததில்லை' என்று ஓரிடத்தில் கூறுகிறாள். அப்படியோர் ஆணோ பெண்ணோ இருக்க

முடியுமா? தான் செய்யும் சமூக மீறல்களுக்கு மனம் கற்பித்துக்கொள்ளும் ஒருவகை பாவனை உணர்வுதான் இது. அதே உணர்ச்சிப் பெருக்கில் ஓர் ஆணோ பெண்ணோ அப்படிச் கூறுவதுகூட அந்த நேரத்திற்கான மன இயல்புதான். 'இம்மை மாறி மறுமை யாயினும் / நீயா கியரென் கணவனை / யானா கியர்நின் னெஞ்சநேர் பவளே' (குறுந்.49) என்று சங்க காலத்திலேயே ஒரு தலைவி கூறியிருக்கிறாள். இதுபோன்ற பாவனைகள் காலந்தோறும் தொடர்த்தான் செய்கின்றன. ஒருவர் எல்லா கணத்திலும் அப்படித் தோன்றுவது எப்படிச் சாத்தியமாகும்? மனம் என்பது அருவமானது; ஒட்டுமொத்த நடத்தைகளின் தொகுப்பாகப் பார்க்கப்படுகிறது. எனவே, மனம் என்பது புற உடலோடு இணைந்துதான் இயங்கும். 'யாரும் நுழையாத மனம் இன்னும் வர்ஜினாகத்தானே இருக்கிறது' என்ற நாயகியின் கூற்றும் தன்னை நியாயப்படுத்திக் கொள்ளும் பாவனைதான். "நெஞ்சினால் பிழை செய்யாதவளை நீ ஏற்றுக் கொள்ளுவதுதான் பொருந்தும்" (சாபவிமோசனம்) என்று விசுவாமித்திரர் கூறுகிறார்; கௌதம முனிவர் மிகுந்த தயக்கத்துடனேயே அகலிகையை ஏற்றுக்கொள்கிறார். யதார்த்தம் இப்படித்தான் இருக்கிறது. மனத்தாய்மையைவிட உடல் தாய்மைக்கு முக்கியத்துவம் தரும் சமூகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம். எனவே, 'நான் மனதால் தாய்மையானவள்' என்ற நாயகியின் வாத்திற்கேற்ப அவளது நடவடிக்கைகள் புனைவில் அமையவில்லை. பலருடன் அவள் விரும்பியே உறவுகொள்கிறாள். அடுத்து, தன்னைவிட வயதில் இளையவனான வேணுவின்மீது இவளுக்கு ஈர்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. அவனது தொடுகை இவளுக்குப் புத்துணர்ச்சியைத் தருகிறது. இதுவும் ஒருவகையில் மரபின்மீது விரிசலை உண்டாக்கும் முயற்சிதான்.

கட்டற்ற உடலுறவும் குடியும் பொதுவாக ஆண்களோடு தொடர்புடையதாகவே கருதப்படுகிறது. அதேபோன்று சடங்குகளைப் பின்பற்றுதல் பெண்களுக்குரியதாகவே இருந்து வருகிறது. இதனை உடைக்க இந்நாவலின் நாயகி முயற்சிக்கிறாள். அதற்குச் சில சமாதானங்களைச் சொல்லிக் கொள்கிறாள். இவள் உருவாக்கிக்கொள்ளும் சமாதானங்கள் வலிமையாக இல்லை என்பதுதான் பிரச்சினை. மரபுகள் உடைப்பது அவ்வளவு எளிதானது இல்லை. கூட்டு நனவிலியின் ஒட்டுமொத்த சிந்தனையையும் அது மறுபரிசீலனை செய்யவைக்க வேண்டும். அதற்குத் தர்க்கங்கள் வலிமையாகக் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும். மரபுக்கு மாற்றான ஒரு தீர்வைச் சொல்ல வேண்டும். குடும்ப அமைப்பைச்

சிதைப்பது மரபை உடைப்பதாகாது; அதற்கு மாற்றை முன்வைக்க வேண்டும். இந்நாவலின் நாயகியிடம் அத்தகைய வலிமையான மாற்று இல்லை. சிதைப்பது மட்டுமே அவளது நோக்கமாக இருக்கிறது. அதில் மட்டுமே அவள் மகிழ்ச்சி காண்கிறாள். திருவிழாக்கள், பண்டிகைகள், சடங்குகள் ஆகியவைகூட குடும்ப அமைப்பை வலிமையாகத் தக்கவைப்பதற்கான ஏற்பாடுகள்தாம். அவற்றின்மீதும் இவளுக்கு ஒவ்வாமைகள் உள்ளன. தீபாவளியைப் புறக்கணித்துவிட்டு பப்புக்குப் போய் குடித்து மகிழ்ந்திருப்பதை எப்படித் தீர்வாகக் கருத முடியும்? தீர்வு என்பது ஒட்டுமொத்த சமூகத்திற்குமானதாக இருக்க வேண்டும். உதிரிகளுக்கான தீர்வு மட்டுமே இவளிடம் உள்ளது.

நாவலின் பல இடங்களில் இவள் அறிவுக்கூர்மையானவள் என்பது போன்ற உரையாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. 'அன்பின் அடுத்த கட்டமானது அதிகாரந்தானே.' 'தன் ஊரைச் சுமந்தே திரிபவர்களால் அதிக தூரம் பயணிக்க முடியாது.' 'அகந்தை நல்லது. செயலாக்கத்தைக் கூட்டும்' என்பது போன்ற தனித்த உரையாடல்கள் நிறைய உள்ளன. இதுபோன்ற இடங்களில் எல்லாம் பா.கண்மணிதான் நினைவுக்கு வருகிறார். கதாபாத்திரத்தின் இருப்பை மீறி அவள் பேசுவதாகவே கருதுகிறேன். ஏனெனில் அவள் ஆர்வத்துடன் இயங்கும் பங்குச் சந்தையில் அவளுக்குப் போதிய அறிவு இல்லை. பிறரைச் சார்ந்தே இயங்குகிறாள். அவர்கள் தரும் குறிப்புகளுக்காகக் காத்திருக்கிறாள். பெரிய அளவில் அவளால் பங்குச் சந்தையில் இலாபம் ஈட்ட முடியவில்லை. சிபியிடம் இவள் அடிக்கடி ஆலோசனை பெறுகிறாள். அதற்காக அவனிடம் தன் உடலையும் பகிர்ந்து கொள்கிறாள். புனைவின் இறுதியில்தான் ஒரு வெற்றியைப் பெறுகிறாள். அதன் பிறகுதான் இவளுக்குத் தன்மனப்பிக்கை பிறக்கிறது. தன் வேலையைத் துணிந்து விட்டுவிட்டு முழுநேர பங்கு வர்த்தகத்தில் ஈடுபட நினைக்கிறாள். நாவலை இந்த இடத்தில் முடித்துக் கொள்கிறார் பா.கண்மணி.

பா.கண்மணி தனக்குப் பிடித்த எழுத்தாளர்களாக ஆதவனையும் தி.ஜானகிராமனையும் குறிப்பிடுகிறார். ஆதவன் உயர் நடுத்தர வர்க்கத்தின் அகவாழ்க்கையைத் தம் புனைவுகளில் காத்திரமாக எழுதியவர். இவரது 'என் பெயர் ராமசேஷன்', 'காகித மலர்கள்' ஆகிய இரு நாவல்களிலும் பேசப்படும் களமும் உயர் நடுத்தர வர்க்கம்தான். தி.ஜானகிராமன் பெண்களின் பாலியல் சுயதேர்வுகளை நாவல்களாக எழுதியவர். 'அம்மா வந்தாள்', 'மரப்பசு' ஆகிய இரு நாவல்களும்

இடபம் (நாவல்) | பா.கண்மணி

எதிர் வெளியீடு, பொள்ளாச்சி | விலை: ரூ. 209

இதில் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவ்விருவரது புனைவுத் தன்மைகளும் 'இடபம்' நாவலில் அப்படியே பதிவாகியுள்ளன. 'பங்குச் சந்தை' என்ற களத்தை வெளியே எடுத்துவிட்டால் 'இடபம்' நாவலின் கதைநாயகியும் 'மரப்பசு' நாவலின் முதன்மைக் கதாபாத்திரமான அம்மணியும் வெவ்வேறானவர்களாகத் தெரிய மாட்டார்கள். இவ்விரு நாவல்களுக்கு இடையிலான ஒற்றுமை குறித்து விரிவாக எழுத முடியும். அந்த அளவுக்கு 'மரப்பசு' நாவலை 'இடபம்' உள்வாங்கியுள்ளது. தி.ஜானகிராமன் பாலியல் பிரச்சினைகளைச் செவ்வியல் தன்மைகளுடன் எழுதினார்; ஆதவன் அதனையே நவீனத் தன்மைகளுடன் அணுகினார். பா.கண்மணி இதில் ஆதவன் பாணியைத் தெரிவு செய்திருக்கிறார். அம்மணி, மரபான சடங்குகள்மீதும் திருமணத்தின்மீதும் நம்பிக்கையற்றுப் போவதற்கு தி.ஜா. வலிமையான காரணங்களைப் புனைவுக்குள் உருவாக்குகிறார். பா.கண்மணியால் அதனைத் திறம்படச் செய்ய முடியவில்லை. குடும்ப அமைப்பின் பலவீனங்களாக ஏற்கெனவே பலரும் பேசிப் பேசித் தேய்வழக்கான விடயங்களையே இடபத்தின் நாயகியும் பேசுகிறாள். குடும்ப அமைப்பிலிருந்து தன்னை வெளியேற்றிக் கொள்வதற்கான காரணிகளாக அவள் அதனையே தேர்ந்துகொள்கிறாள்.

குடும்ப அமைப்பிற்குள் இவளுக்கு ஏகப்பட்ட புகார்கள் உள்ளன. கு.ப.ரா., தி.ஜா. உள்ளிட்ட பல முன்னோடி எழுத்தாளர்களும் பெண்களுக்குள்ள புகார்களை மிக நுணுக்கமாக எழுதியிருக்கிறார்கள். இதனைப் பெண்களே எழுதும்போது இன்னும் அணுக்கமாக இருக்கிறது. பெண்கள் அவ்வளவு புகார்களுடன்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனை உடைத்துக்கொண்டு வெளியேறும் பெண்கள் தனித்து விடப்படுகிறார்கள். தி.ஜா. அலங்காரத்தம்மாள், அம்மணி உள்ளிட்ட தம் கதாபாத்திரங்களின் வழியாக இந்த அமைப்பின்மீது உடைப்பை ஏற்படுத்தத்தான் செய்தார். ஆனாலும் அவர்கள் மீண்டும் அந்த அமைப்பிற்குள்ள்தான் இயங்கினார்கள். ஏனெனில் அதுதான் சமூக யதார்த்தமாக இருக்கிறது. இந்நாவலின் நாயகி இதிலிருந்து மாறுபடுகிறாள். தனியளாகத் தன்னை நிறுவிக்கொள்ளும் முயற்சியில் இவள் கொஞ்சமும் பின்வாங்கவில்லை. புனைவும் இவளுக்கு பங்குச் சந்தையில் கிடைத்த சிறு வெற்றியின் நிறைவுடன் முடிந்துவிடுகிறது. இதற்குப் பிறகான அவளது வாழ்க்கை எவ்வாறு பயணித்தது என்பது வாசகரின் புரிதலுக்கே விடப்பட்டுள்ளது.

நாவல் பங்குச் சந்தை சார்ந்த சில நுட்பங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டாலும் அது புனைவுக்கான நோக்கமாக இருக்க முடியாது. பங்குச் சந்தையினூடாக நாயகி தன் பொருளாதாரத் தேவையை நிறைவுசெய்து கொள்கிறாள் என்பதைக் கடந்து புனைவை வாசிப்பவர்களுக்கு அது பெரிய அளவில் உதவாது. பெண்கள் தன்னியல்புடன் இயங்குவதற்குச் சுய பொருளாதாரம் மிக முக்கியமானது என்ற புள்ளியை மட்டும் எடுத்து வாசிக்கும்போது இந்நாவல் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது இந்நாவலின் நாயகி செயல்பாடுகளில் அவ்வளவு தர்க்க முரண்கள் உள்ளன. அவளுக்கு அது சரி; அவளைப் பின்தொடர நினைப்பவர்களுக்கு அவள் காட்டிய பாதையில் நிறைய முரண்கள் உள்ளதாகவே தோன்றுகிறது. ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய ஒழுங்கைச் சிதைப்பது மிக எளிது; அதனை மாற்றி அடுக்குவதுதான் கடினமானது. இந்நாவல் சிதைத்து மட்டுமே விட்டிருக்கிறது.

கட்டுரையாளர்: தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர்,
தருமமூர்த்தி இராப்பகதூர் கலவல கண்ணன் செட்டி
இந்துக் கல்லூரி. சென்னை.

உங்கள் நூலகம் சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு லேண்ட்லோர்!

நவம்பர் மாதத்தின் முடிவையும் சந்தாதாரர்களின் ரசீது எண்கள்

5507 5811 5405 2186 2194 17157840 1890 8973 7842
5510 5812 2179 2187 2195 17122448 1707 7431 980
1891 5813 2180 2188 2197 17133101 1708 7430
5506 6350 2181 2189 2198 11252567 1709 8560
5368 2711 2182 2190 2196 15462568 1710 8561
2447 2710 2183 2191 7794 40772566 1711 8562
7433 2199 2184 2192 7795 78385404 8971 8563
7837 2072 2185 2193 1714 78397432 8972 7841

உங்கள் நூலகம் சந்தாவினைப் புதுப்பிக்காதவர்கள் தொடர்ந்து உங்கள் நூலகம் இதழினைப் பெற புதுப்பித்துக் கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்

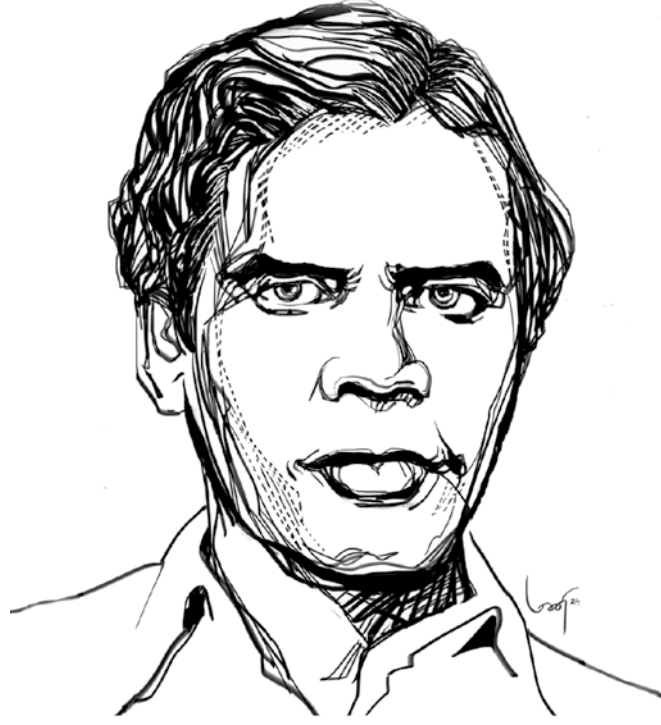
உங்கள் நூலகம்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட.,
41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் என்டேட்,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
தொலைபேசி எண் : 044-26251968, 26258410

தனி இதழ் ₹ 45.00 / ஆண்டு சந்தா ₹ 540.00
மாணவர்களுக்கு ₹ 500.00. / ஆயுள் சந்தா ₹ 5400.00
அயல்நாடு (ஆண்டு சந்தா) ₹ 4050.00

சந்தாத் தொகையை
New Century Reader's Sangam
Central Bank of India
Ambattur Branch, Chennai - 600 050
A/c.No. 1035249018
IFSC Code : CBIN0282161
என்ற வாங்கிக் கணக்கில் செலுத்தலாம்.

கிளைகள்

அம்பத்தூர் 044 - 2635 9906, ஸ்பென்ஸர் பிளாசா 044-28490027, மதுரை 0452 - 2344106, 4374106,
திருநெல்வேலி 0462 - 2323990, 4210990, திண்டுக்கல் 0451-2432172, கோயம்புத்தூர் 0422 2380554,
சேலம் 0427-2450817, ஈரோடு 0424-2256667, கிருஷ்ணகிரி 04343-234387, ஓசூர் 04344 - 245726,
ஊட்டி 0423 - 2441743 திருச்சி 0431 - 2700885, தஞ்சாவூர் 04362-231371, புதுக்கோட்டை 04322-227773,
விழுப்புரம் 04146-227800, பாண்டிச்சேரி 0413 2280101, வேலூர் 0416-2234495, நாகர்கோவில் 04652 - 234990.

தமிழ்ஒளி

வரலாற்றை வாழ்விக்கும் கவிதைவெளி

- வீரபாண்டியன்

கவிதை காலத்தின் கல்வெட்டு. கற்பனை, புனைவு என்றின்ன பிற கூறுகள் சேர்ந்தெழுந்தாலும் அதன் அடிக்கட்டுமானம் உண்மையின் பலத்தாலானது. அத்தகு உண்மையையும் வரலாற்றையும் முன்னிறுத்துகின்ற கவிஞனையும் காலம் தொலைப்பதில்லை. மறந்திருந்தாலும் நகர்ந்திருந்தாலும் தேடிக் கண்டடைந்து களத்திற்குக் கொண்டு வந்து நிறுத்திக் கைத்துக்கிறது. அந்நிரலில், தற்காலம் நூற்றாண்டு கொண்டாடி வந்திருக்கின்ற கவிஞர்தான் தமிழ்ஒளி.

தமிழ்நிலத்தின் பல்வேறு போராட்ட முகத்தை, ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தை, தாய்மொழி இருப்பை, தமிழ்க் காப்பியங்களை மீளாய்வு செய்த 'கண்ட காவிய'ப் படைப்புகளை எனத் தமிழ்ஒளி வெளிப்படுத்திய வரலாறுகளெல்லாம் எடுத்தேத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆயினும், காலம் தாண்டிய கண்டுகொள்ளலில் கவிஞரின் மேற்பரப்பைத் தொட்டுக்காட்டியும் பரப்பளவை விரித்துக்காட்டியும் புலப்படுத்தும் முயற்சிகளோடு ஆழத்தை அளந்துகாட்டுகிற

தேவையும் இங்கிருக்கின்றது. அத்தகைய அளவுக்கு உள்நுழையும்போது தமிழ்ஒளியை எல்லாருடைய மனதிலும் நுழைக்க முடியும். தார்மீக எண்ணங்கொண்டு, வாழ்தலில் தாகங்கொண்டு நாற்பது வயதுக்குள்ளே கவிஞர் நமக்குச் விட்டுச்சென்றுள்ள ஆழ ஆதாரங்களில் ஒன்று 'போர்க் கொடி'க் கவிதை.

சென்ற நூற்றாண்டின் நவீனத்தின் அடையாளமாகச் சென்னையைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தது 'டிராம்' வண்டி. இன்று பழம்பெருமையாக, 'மதராசபட்டினம்' (2010) எனும் திரைப்படத்தில் காட்டப்பட்டக் கதையாக அருங்காட்சியகப் பொருளாகி நிற்கின்றது. டிராம் வண்டி இயங்கிய பின்புலத்தில் பல்வேறு தொழிலாளர்களின் உழைப்பும் உத்தரவாதமின்மையும் இருக்கின்றன. அவற்றை மிகத் தெளிவாகப் பறைசாற்றுவதுதான் போர்க்கொடி கவிதை. பெருநிறுவனங்களுக்கே உரித்தான திடீரென்று நிறுவனத்தை இழுத்து மூடிய துன்பத்தை எதிர்த்ததுதான் டிராம்வே தொழிலாளர் போராட்டம்.

'தி மெட்ராஸ் எலெக்டிரிக் டிராம்வேஸ் லிமிடெட்' எனும் பெயரில் 1894இல் ஹட்சின்ஸன் நிறுவனம் இந்தியாவிலேயே முதன்முதலில் சென்னையில் டிராம்களைச் சோதனை முயற்சியாக இயக்கியது. இம்முயற்சியின் விளைவால் 7.5.1895இல் சென்னையில் மின்சாரத்தால் இயங்கும் டிராம் போக்குவரத்து தொடங்கப்பட்டது (வீரபாண்டியன்: 2022: 242). 1904இல் இங்கிலாந்து நிறுவனமொன்றின்கீழ் விரிவுபடுத்தப்பட்டு நூற்றுக்கணக்கான டிராம்கள் நகரத்தில் இயக்கப்படலாயின (இராமச்சந்திர வைத்தியநாத்: 285). தொடக்கத்தில் துறைமுகத்தில் இருந்து பொருட்களை, மக்களை ஏற்றிக்கொண்டு வரப் பயன்படுத்தப்பட்ட டிராம், நாளடைவில் அனைத்திற்குமான முக்கியப் போக்குவரத்தானது.

ஆயினும், பொருளாதார இழப்பு எனும் காரணம் காட்டித் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியம் தராமல் காலங்கடத்தியது. ஒவ்வொரு மாதமும் 50 ஆயிரம் ரூபாய் இழப்பு ஏற்படுவதாகக் கூறி, 11.4.1953ஆம் நாளோடு டிராம் போக்குவரத்தை நிறுத்திக்கொண்டது. இதனால் 1650 தொழிலாளர்கள் வேலைஇழந்தனர். இச்சூழலில், தொழிலாளர்களின் முறையான கோரிக்கைகள் நிறைவேற்றப்படாமல் போராட்டம் வெடித்தது.

நகரத்திலும் பொது மக்களுக்குப் போக்குவரத்து தடைபட்டது. அடுத்தடுத்த நாட்கள் புனிதவெள்ளி, தமிழ்ப் புத்தாண்டு என முக்கிய நாட்களாக இருந்தமையால் மக்கள் போக்குவரத்திற்கு இன்னலுற்றனர். சூழலைச் சமாளிக்க முடியாமல் அரசாங்கம் பேருந்துகளோடு சரக்கு வண்டிகளையும் இயக்கியது. ஒரு மணி நேரத்திற்கு 7கி.மீ. தான் பயணிக்க முடிந்தாலும், பேருந்து, மின்சார இரயில் போக்குவரத்துகள் இருந்தாலும் டிராம் வண்டிகள் இல்லாமல்போனது பெரும்பாதிப்பையே தந்தது. டிராம் நிறுவனம் 1948லிருந்தே நட்டத்தில் இயங்குவதாகவும் இதனைச் சமாளிக்க பயணக்கட்டணத்தை அதிகரித்தால் பயணிகள் வருவது குறைந்து இன்னும் நட்டமேதான் ஏற்படும் என்பதாலும் நிறுவனத்தை மூடிவிட்டதாகக் கூறிவிட்டது. இந்தச் சூழ்ச்சி முன்னரே முடிவெடுத்ததுதான் என்பதைத் தொழிலாளர்கள் எடுத்துரைத்தனர்.

ஆட்குறைப்பு செய்தமை, பராமரிப்புத் திறமையின்மை, உயர் பணிகளில் இருப்போர்க்குத் தரப்படும் அதிகமான ஊதியம், பழுதுபார்க்கும் பிரிவின் மிகையான செலவு, தொழிற்சங்கம், தொழிலாளர் நீதிமன்றம், அரசாங்கம் கருத்துரைத்தவற்றை எல்லாம் நிறுவனம் பொருட்படுத்தவில்லை என்று சொல்லப்பட்டன (விடுதலை: 13.4.1953). எனவே, தொழிலாளர்

சார்பில் ஆர். வெங்கட்ராமன், மோகன் குமாரமங்கலம், தொழில்துறை அமைச்சரான கிருஷ்ணாராவ் உள்ளிட்டோரால் அரசே ஏற்று நடத்தவேண்டும் என முறையிடப்பட்டது. அன்றைய முதலமைச்சர் இராஜாஜி, மாநில அரசு ஏற்று நடத்தமுடியாத நிலையுள்ளது எனவே மக்களையும் டிராம்வே தொழிலாளர்களையும் மனதில்கொண்டு இந்தப் போக்குவரத்தையும் 'இரயில்வே' நடத்திட வேண்டும் என்று கோரினார். ஆனால் அது நடக்கவில்லை. மாநில அரசாங்கமே நடத்திடவும் பலதரப்பும் விரும்பலாயின. 'டிராம்வே வேலை நிறுத்தம்' என்ற தலைப்பில் ஏப்ரல் 19ஆம் நாள் திராவிட நாடு இதழில் சி.என். அண்ணாதுரை(இணையதளப் பதிவு).

'நஷ்டம் வருகிறது - ஆகவே மூடுகிறோம்' என்பதாகத் தெரிவித்துவிட்டு சென்னை டிராம்வே முதலாளிகள், 1600க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களை அனாதைகளாக்கி விட்டனர். ஆங்காங்கும் அரசியல் விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டுவரும் இந்த நேரத்தில், முதலாளிகள் வசமிருக்கும் டிராம்வே நிர்வாகத்தை, சர்க்காரே ஏற்று நடத்தவேண்டும். 'சர்க்கார் நடத்தினால் நஷ்டம் வரும்' என்று காரணங் கூறப்படுவது சரியானதல்ல. ஒழுங்காகவும், தொழிலாளர்களின் உள்ளத்தைத் துன்புறுத்தாமலும் நிர்வாகம் நடைபெற்றால், எப்படி நஷ்டம் வரமுடியும்? - ஆகவே, தேவையானால் அவசரச் சட்டம் ஒன்று பிறப்பித்து, டிராம்வே நிர்வாகத்தை மேற்கொள்ளுமாறு வலியுறுத்துகிறோம். பஸ் 'இலாகாவால் சமாளித்துவிடமுடியும்' என்று சர்க்கார் பெருமை பேசிக்கொள்வது, சில நாட்களுக்கே முடியும்'

என்று எடுத்துரைத்திருக்கின்றார். இத்தகுநிலையில்தான் தொழிற்சங்கத் தரப்பில் வேலைநிறுத்தம் செய்திட முடிவாகிறது. ஆனால் போராட்டம் முழுவீச்சாக நடைபெற முடியவில்லை.

ஏப்ரல் 24ஆம் நாள் காலை பூந்தமல்லி நெடுஞ்சாலையில் 66 டிராம்வே தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்படுகின்றனர். டிராம்வே தொழிற்சங்கத்தின் துணைத்தலைவர் சி.கே. சம்பந்தம் மற்றும் முக்கியப் பொறுப்பாளரான எஸ்.கோபாலன் ஆகியோரும் கைதாகினர். இதனால் போராட்டத்தை நடத்தவிடாமல் அதன் தீவிரத்தைக் கட்டுப்படுத்தியது காவல்துறை. மேலும், 'அவர்கள் மீது கலகம் செய்ததாகவும் சட்டவிரோதமாகக் கூட்டம் கூடியதாகவும் காவலை செய்ய முயன்றதாகவும்' வழக்குகள் போராட்டம் பதிவானதை விடுதலை இதழ் (25.4.1953) காட்டுகிறது. இது நடைபெற்றிருக்கலாம் என

ஊக்க வழிசெய்கிறது. இருப்பினும் அது தொடக்க முயற்சியா அல்லது வேலையின்மைக்கான போராட்டமாகவே நடந்ததா என்பதை அறியமுடியவில்லை. அதேநேரம்,

'அவர்கள் குமாஸ்தாக்களும் வேலைக்குச் செல்லாமலிருக்க கோரி அமைதியான முறையில் மறியல் செய்ய நிச்சயித்திருந்தனர். இதனால் குழப்பமும் உயிர்சேதம், பொருள்சேதங்களும் ஏற்பட ஏதுவாகக் கூடுமென அறிவித்த சென்னை நகர போலீசு கமிஷனர் நகரின் சில பகுதிகளிலும் ரோடுகளிலும் ஒருமாத காலத்துக்கு கூட்டம் போடவோ, தடிகள் முதலான அபாயகரமான ஆயுதங்களை ஏந்திச் செல்லவோ கூடாதென 144பிரிவின்கீழ் தடையுத்தரவு பிறப்பித்தள்ளனர்'

என்பதிலிருந்து, ஒரு பெரிய போராட்டம் திட்டமிடப்பட்டு அது காவல்துறையின் தடுப்பு நடவடிக்கையால் அப்போது நடைபெறாமல் போயிருப்பதை அறியமுடிகின்றது. தடையுத்தரவு சூன் 30வரையும் நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் காலகட்டத்தில் பாகிஸ்தான் கராச்சியில் டிராம்வேயில் ஆட்குறைப்பு செய்யப்பட்டதை எதிர்த்து ஏப்ரல் 28இல் வேலைநிறுத்தம் செய்த 800 தொழிலாளர்களமீது தடியடி நடத்தப்பட்டு, 170 பேர் கைதுசெய்யப்பட்டுள்ளனர் எனும் செய்தி, பொதுவாகவே டிராம்வே நிறுவனங்களின் போக்கைக் காட்டுகின்றது. 'இருபதாம் நூற்றாண்டு வரலாறும் கவிதையும்' நூலிலிருந்து (வீரபாண்டியன்: 2022: 242-245) எடுத்துத் தரப்படுகிற இச்செய்திகளிலிருந்து, ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களும் அவர்தம் குடும்பங்களும் பொதுமக்களும் பாதிப்படைந்த டிராம்வே நிறுவனத்தைக் கண்டித்துப் பெரும் போராட்டம் நடத்திடத் தொடங்கி அது தொடக்கநிலையிலேயே முடக்கப்பட்டதைத் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இரண்டு மாதக் காலத்திற்குப் போராட்டம் நடைபெறவில்லையென்றே தெரிகிறது.

போராட்டமே நடத்திட முடியாத கெடுபிடியான நிலையினை எதிர்த்தும், தொழிலாளர்களுக்கு உறுதுணையாக நின்று தமிழ்ஒளி தம் கவிதைமூலம் 'போர்க் கொடி' உயர்த்துகிறார். அதில்,

"காற்றில் நெருப்பாய்க் கடலில் அலைப்பெருக்காய் ஆற்றில் புனலாய் அலைபொங்கும் போராட்டம்! பாய்கின்ற நேரமிது! படடத்தூரசர் முடி சாய்கின்ற நேரமிது! சங்கம் ஒலிப்பதுகேள்! 'கள்ளன் பற'ங்கிதனைக் காவல் கடுஞ்சிறையில்தள்ளுங்கள்' என்றெழுந்து தாவுகின்ற போராட்டம்!" (தமிழ்ஒளி: 2010: 97)

என்பதிலிருந்து போராட்டத்திற்கான தொழிலாளர் கூட்டத்தையும் உண்மையில் சிறையில் தள்ளப்படவேண்டியவர் யார் என்பதையும் உணர்த்துகிறது. காரணம், டிராம்வே நிலைநிற்க யார் பாடுபட்டது? யாருக்கு உரிமையானது? எனும் உக்கிரமான தன்மையில் அதற்கேற்ப வெட்டினரோ, கட்டினரோ என்றெல்லாம் வீறுகொள்கிறார்;

போர்முரசம் கேட்கப் புறப்பட்டார் செந்தமிழர்!
'யார் சொத்து? நாங்கள் அளித்தநிதி?' என்றிட்டார்!
வெள்ளையர்கள் இங்குற்று வெட்டினரோ, கட்டினரோ?
கொள்ளையிட்ட சொத்தெல்லாம் கொண்டுசெல்லல் எவ்வாறு?

(தமிழ்ஒளி:2010:97)

மேலும்,

ஆடாமல் சற்றும் அசையாமல் நீயிருக்க,
மாடாக எங்கும்பம் மண்ணாக யாமுழைக்க மேடாக
உன்வாழ்க்கை மேலாக ஓங்கியபின்
ஓடாக எம்மை உருட்டிவிடக் கூவுகின்ற
வெள்ளைக் கழுக்கே! விழிப்படைந்தோம்! நீயிட்ட
கொள்ளைப் பொருள்பறிக்கக் கொட்டுகின்றோம்
போர்முரசு! (ப.96) என்றும்,

நத்திப் பிழைக்கஇங்கு நாய்போன்று வந்துநமைக்
கொத்திப் பிழைக்கின்ற கும்பலிலே ஓர்கமுகு
ஓடுகின்ற 'டிராமை' ஒருநொடியில் கைப்பற்றி,
நாடுவருந்த நமைஎதிர்க்க வந்தது காண்! (ப.95)

என்றும் எழுதியிருப்பது தொழிலாளர்களின் நிலையையும் முதலாளிமார்களின் தந்திரத் தன்மையினையும் வெளிப்படையாகவே உணர்த்துகிறது. இதற்கும் மேலாக,

ஓடிவிட்ட வெள்ளையனின் ஒருலட்சம்
கொண்டமுதல்
கோடியாய் மேடிட்டுக் கோபுரமாய் ஓங்கியபின்,
'லாபமில்லை' என்றுரைக்கும் நாவையிரு
துண்டாக்கக் கோபமொடு செந்தமிழர்
கொட்டுகின்றார் போர் முரசு! நித்தநித்தம் 'டிரா'மோடு
நின்றுநின்று கால்கடுக்க, சித்தம் தளராமல்
செய்தொழிலில் ஊக்கமொடு,
கண்கள் வழியோடக் கானலொடு 'டிரா'மோட,
எண்ணற்ற இன்னலிலே தேகம் இளைத்தோட,
சிந்தும் வியர்வையிலே தேசநலன் பெருக,
அந்தத் தொழிலாளர் ஆண்டுதொறும் பாடுபட
ஒன்றுக்கு நூறாய் உயர்ந்ததொரு லாபமெனும்
குன்றுக்கு மேலே குதித்தாடும் பேய்க்கமுகு (ப.96)

என்னும் அடிகள், டிராம்வேவை மட்டுமல்ல இன்றும் நடந்துகொண்டிருக்கின்ற 'கார்ப்பரேட்' எனும் பன்னாட்டு முதலாளித்துவச் சித்தாந்தப் போக்கைத் தெளிவாக வேறுபடுத்தி பார்க்கின்றதை உணரமுடிகிறது. இவ்வளவு கவிதையடிகள்

இங்கு எடுத்துக்காட்டப்படுவதின் நோக்கம், தமிழ்ஒளி அவ்வளவு அசை அசையாக, சீர் சீராகத் தமிழ்மண்ணில் அந்நியர் நுழைவு முதல் தமிழர் அடிமையாகும் இழிவு வரை தூசி துடைத்துக் காட்டுகின்றார். கல்கத்தா, பம்பாய், தில்லி எனும் இடங்களில் இயங்கிவந்த டிராம் இதன்பிறகு சென்னையில் இயக்கப்பட்டவே இல்லை, அந்த நிறுவனம் இயங்கிய இடத்தில் இன்று பெரியார் திடலும் தினத்தந்தியும் இருக்கின்றன.

கவிதையின் அடிக்குறிப்பில் “ 'மெட்ராஸ் எலக்ட்ரிக் ட்ராம்வே' கம்பெனி வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தின்போது எழுதப்பட்டது!” என்று குறிப்பிடப்பட்டபோதும், இதழ்கள் வழியாக ஈவரா, அண்ணாதுரை உள்ளிட்டோர் எடுத்துரைத்தபோதும், நட்டப்பட்டு வாழ்வாதாரம் இழந்த தொழிலாளர்கள் அவர்களுக்கான போராட்டத்தைக்கூட நடத்திட முடியாமல் முடக்கப்பட்டபோதும் இவ்வரலாற்றைக் கிளர்ந்து உணர்த்தாதபோது தமிழ்ஒளியின் கவிதையின் வேட்கையும் அவர்தம் மேன்மையும் முழுமைபெறாது.

சமூக வரலாற்றில் தமிழ்ஒளியின் இக்கவிதைதான் டிராம்வே எனும் நிறுவனத்தினையும் அங்குத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பினையும் காட்டுகிறது. எழுபதாண்டுகள் கடந்தும் இத்தகு வரலாற்றைத் தமிழ்ஒளியின் கவிதை வாழ்விக்கிறது. இதேபோன்று, பல்வேறு போராட்டங்களையும் அடிக்குறிப்பில் 1930 என்றும் தமிழ்ஒளியின் சான்றாதாரமான செ.து.சஞ்சீவி 1930 என்றாலும்(சஞ்சீவி:2015:123) 1936இல் நடந்த புதுவைத் தொழிலாளர் போராட்டத்தையும் தமிழ்ஒளியின் கவிதைவெளி அழுத்தமாகத் திறந்தே வைத்திருக்கிறது.

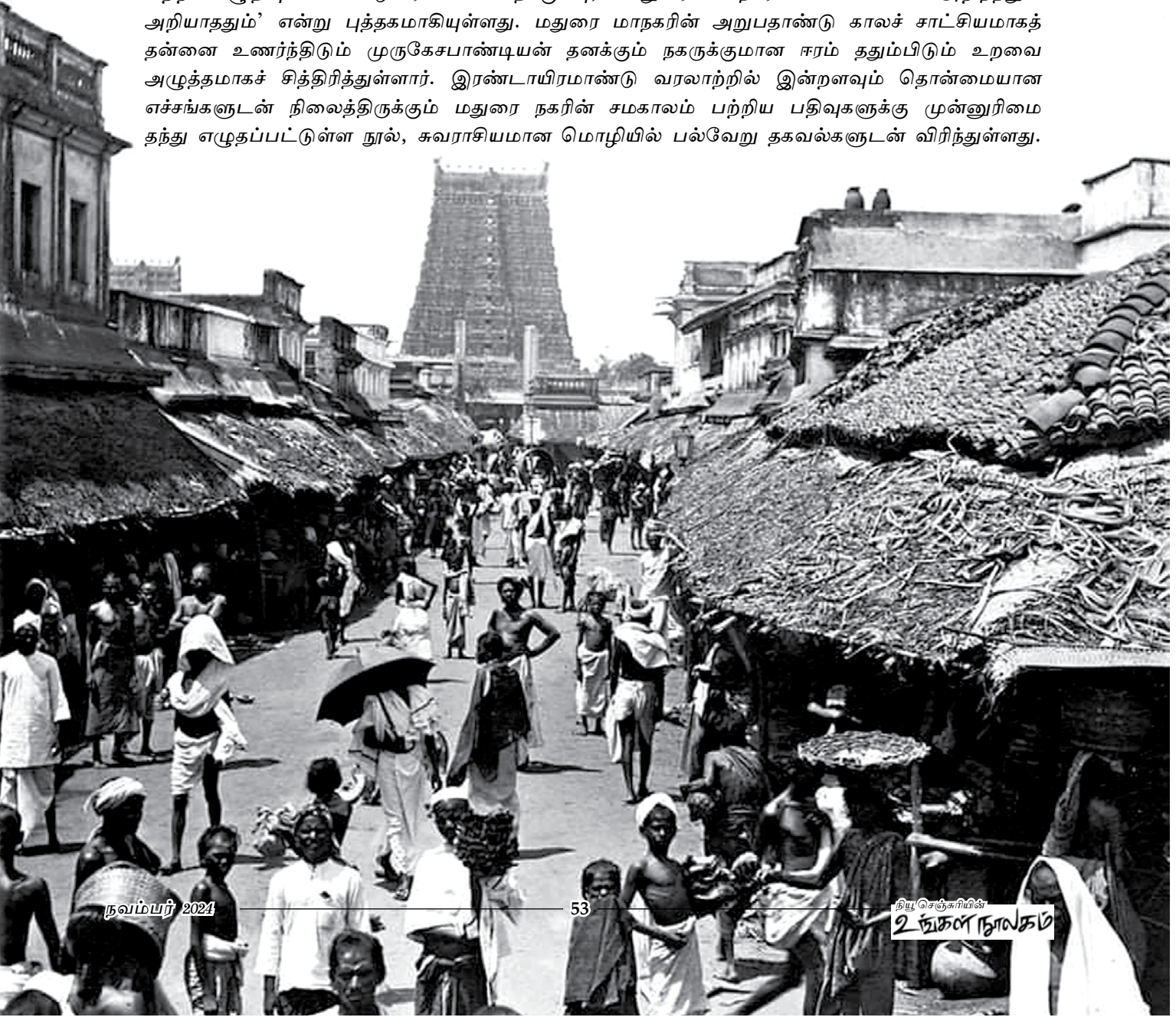
சான்றுகள்:

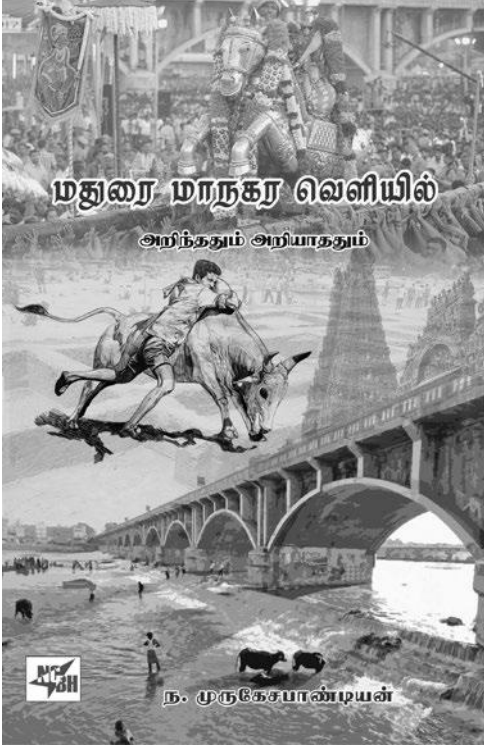
1. இராமச்சந்திர வைத்தியநாத், சென்னப்பட்டணம் மண்ணும் மக்களும், 2016, பாரதி புத்தகாலயம்.
2. செ.து. சஞ்சீவி, இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள்:தமிழ்ஒளி, 2015, சாகித்திய அகாடெமி.
3. தமிழ்ஒளி, (தொ.ஆ.:செ.து.சஞ்சீவி), தமிழ்ஒளியின் சிறந்த கவிதைகள், 2010, சாகித்திய அகாடெமி.
4. வீரபாண்டியன், பாரதி புத்தகாலயம். இருபதாம் நூற்றாண்டு வரலாறும் கவிதையும், 2022, பாரதி
5. விடுதலை - 13,15,25 ஏப்ரல் 1953.
6. <http://www.annavinpadaippugal.info/katturaigal/dramway-vaelai.htm>. பா.நா: 9.3.2018.

கட்டுரையாளர்: உதவிப் பேராசிரியர், பச்சையப்பன் ஆடவர் கல்லூரி, காஞ்சிபுரம்.

மதுரை மாநகரின் ஹபக்கம்

நிலமும் பொழுதும் முதன்மையானவை என்று கண்டறிந்த சங்கத் தமிழர் மரபின் தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொருவரின் நினைவுகளும் அவரவர் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணுடன் ஒத்திசைந்துள்ளன. முடிவற்ற நினைவுகளில் ததும்பிடும் கடந்த காலம் நிலத்தின் வழியாகப் பதிவாகியுள்ள சொற்கள் முடிவற்றவை. பிறந்த மண் பற்றிய, சொந்த ஊர் பற்றிய நினைவுகள் ஒருபோதும் எழுதித் தீராதவை. விமர்சகர் ந.முருகேசபாண்டியன் தான் பிறந்து வளர்ந்த மதுரை நகரைப் பற்றி எழுதியுள்ள கட்டுரைகளின் தொகுப்பு, 'மதுரை மாநகரின் வெளியில்: அறிந்ததும் அறியாததும்' என்று புத்தகமாகியுள்ளது. மதுரை மாநகரின் அறுபதாண்டு காலச் சாட்சியமாகத் தன்னை உணர்ந்திடும் முருகேசபாண்டியன் தனக்கும் நகருக்குமான ஈரம் ததும்பிடும் உறவை அழுத்தமாகச் சித்திரித்துள்ளார். இரண்டாயிரமாண்டு வரலாற்றில் இன்றளவும் தொன்மையான எச்சங்களுடன் நிலைத்திருக்கும் மதுரை நகரின் சமகாலம் பற்றிய பதிவுகளுக்கு முன்னுரிமை தந்து எழுதப்பட்டுள்ள நூல், சுவராசியமான மொழியில் பல்வேறு தகவல்களுடன் விரிந்துள்ளது.

மதுரை மாநகர வெளியில் | ந.முருகேசபாண்டியன்
வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
விலை: ரூ.230/-

சங்க இலக்கியமான மதுரைக் காஞ்சி, பரிபாடல் முதலாக மதுரை நகரை முன்வைத்து எழுதப்பட்ட இலக்கியப் பிரதிகள் காலந்தோறும் தொடர்கின்றன. எனினும் கி.பி. 1868 ஆம் ஆண்டு ஜெ.எச். நெல்சன் என்ற ஆங்கிலேயர் எழுதிய, 'மதுரையின் அரசியல் வரலாறு' நூல் தனித்துவமானது. மதுரை நகரை முன்வைத்துப் பலரும் எழுதியுள்ள நூல்களில் இருந்து மாறுபட்ட நிலையில் அண்மைக்காலத்தில் வாழ்ந்த மதுரைக்காரர்களை முன்னிறுத்தி எழுதப்பட்டுள்ள 'மதுரை மாநகர வெளியில்' நூல், சமகாலத்திய நிகழ்வுகளைப் பதிவாக்கியுள்ளது. முருகேசபாண்டியன் கடந்த காலத்தில் மதுரை நகரில் எதிர்கொண்ட சம்பவங்கள், எதிர்காலத் தலைமுறையினருக்கு மதுரை இப்படியெல்லாம் இருந்தன என்று அறிந்திட உதவுகின்றன. அவை, இன்னும் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் வரலாற்றுப் பதிவுகளாக மாறிவிடும்.

மதுரை மாநகர வெளியில் நூலை வாசித்தபோது கடந்த நாற்பதாண்டுகளில் நான் கடந்து வந்த வாழ்க்கையை எழுத்தில் கண்டறிந்த உணர்வை எனக்குள் ஏற்படுத்தியது. முருகேசபாண்டியன் விவரித்துள்ள காட்சிகளின் மொழி எனக்குள் உருவாக்கிய தாக்கத்தின் விளைவாக நூலில் இடம்பெற்றுள்ள சில

சுவாரசியமான விஷயங்களைப் பற்றிய எனது கருத்துகளைப் பகிர்ந்துள்ளேன்.

தென்னிந்தியாவின் ஏதென்ஸ் என்று போற்றப்படுகிற மதுரையைப் பற்றிய குறிப்புகள் மதுரைக்காஞ்சி 'புறநானூறு' பரிபாடல் சிறுபாணாற்றுப்படை, சிலப்பதிகாரம் போன்ற செவ்வியல் இலக்கியப் படைப்புகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. தாலமி, பிளினி போன்ற ரோமானிய வரலாற்றாய்வாளர்களால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மதுரை நகரம், இன்றும் இளமையுடன் விளங்குகிறது. இடைக்காலத்தில் இஸ்லாமியர்கள், தெலுங்கர்கள், மராட்டியர்கள் போன்றவர்களின் அதிகாரத்தில் பாண்டிய நாட்டில் தொடர்ந்து நடைபெற்ற போர்களாலும் பஞ்சத்தாலும் மடிந்த மக்களின் எண்ணிக்கைக்குக் கணக்கேது?

மதுரை நகரை ஆண்ட நாயக்க மன்னர்கள் வைணவக் கடவுள்களுக்கும் கோவில்களுக்கும் முன்னுரிமை தந்தாலும் மீனாட்சியம்மன் கோவில் உள்ளிட்ட பல்வேறு சிவன் கோவில்களில் கட்டுமானப் பணியில் ஈடுபட்டனர். நாயக்கர் ஆட்சியில் மதுரைத் தெருக்களுக்கு அமைந்த காரணப்பெயர்கள் அறிந்துகொள்ள சுவாரசியமாக உள்ளன. உதாரணமாகச் சில: ஓவியர்கள் வாழ்ந்த இடம் சித்திரக்காரத்தெரு இசைக் கலைஞர்கள் வாழ்ந்த இடம் நவபத் கானா தெரு. மஞ்சனம் அரைத்தவர்கள் இருந்த இடம் மஞ்சணக்காரத் தெரு என்று ஒவ்வொரு தெருவுக்கும் ஒரு காரணப்பெயர் இருக்கிறது.

நாவலாசிரியர் ப.சிங்காரம் அவர்கள் பேசிய பேச்சுகள்தான் மதுரை பற்றிய நூல் எழுதுவதற்கு அடிப்படை என்று குறிப்பிடுகின்ற முருகேசபாண்டியன், புயலிலே ஒரு தோணி நாவலில் இடம் பெற்றுள்ள மதுரை பற்றிய விவரிப்புகளைத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார். மதுரைக் காஞ்சி நூல் விவரிக்கிற மதுரைக்கும் புயலிலே ஒரு தோணி நாவல் விவரிக்கின்ற மதுரைக்கும் தான் எவ்வளவு வேறுபாடுகள்? நாவலில் இடம் பெற்றுள்ள மதுரை நகர் பற்றிய விவரிப்புகளை 60களில் நேரில் கண்டதாக முருகேசபாண்டியன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இசை, நாடகம், திரைப்படம் போன்ற கலைகள் மதுரையில் செழித்து வளர்ந்தது பற்றிய தகவல்கள் நூலில் பதிவாகியுள்ளன. சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் தொடங்கி வைத்த நாடகங்கள் இன்றும் கூட மதுரை, புதுக்கோட்டை, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் நடத்தப்படுகின்றன. பாரம்பரியமான நாடக நடிகையர், இசைக் கலைஞர்கள் நாடக நடிகர் சங்கத் தெருவை சுற்றிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

திருவிழாக்களின் தலைநகரமான மதுரையில் இன்றும் சித்திரைத் திருவிழா, பிட்டுத் திருவிழா, தெப்பத் திருவிழா போன்றவை சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன.

மதுரை என்றதும் அடுத்த நினைவுக்கு வருவது உணவுதான். தூங்கா நகரில் இரவிலும் கிடைக்கும் உணவுகள் பற்றிய குறிப்புகள் மதுரைக்காஞ்சியில் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழகத்தில் சோற்றை விற்பது நாயக்கர் காலத்தில் தான் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும் எனத் தமிழறிஞர் தொ. பரமசிவம் கருதுகிறார். அறுபதுகளில் கிளப்புக் கடை அதன்பின்னர் பிராமணர் காபி கிளப், சைவாள் காபி கிளப், உடுப்பி ஹோட்டல் எனத் தொடங்கி இப்பொழுது மதுரை நகரில் பிரபலமாக இருக்கும் சைவ அசைவ ஹோட்டல்கள் பற்றி ஆசிரியர் விரிவாக விளக்கியுள்ளார். முதன் முதலில் சீரக சம்பா அரிசியில் பிரியாணி செய்தது அம்சவல்லி பவனித்தான். இவைதவிர வடை, பஜ்ஜி போன்ற சிறு தீனிகளின் சிற்றுண்டிகளின் நாயகியாய் மதுரை விளங்குகிறது. மதுரை முனியாண்டி விலாசை யாராலும் மறக்க முடியுமா? மதுரையில் பிரத்தியேக உணவுகளான கீரை அடை அப்பம், இட்லியும் விதவிதமான சட்னிகளும், செளராஷ்டிரர்களின் பொங்கல், புளியோதரை, மதுரை ஸ்பெஷல் ஜிகர்தண்டா, பருத்திப்பால் போன்ற உணவுகளை நினைத்தாலே நாக்கில் எச்சில் ஊறும். மதுரை தெருவோரக் கடைகள் பற்றியும் அதன் சிறப்பு உணவுகள் பற்றியும் ஆசிரியர் சுவையாக விளக்கியுள்ளார்.

மதுரை என்றால் பலருக்கும் நினைவில் தோன்றுவது திரைப்படங்கள்தான். திருவிழாக்களின் நகரம் மட்டுமல்ல திரையரங்குகளின் நகரமும் மதுரைதான். எல்லா திரைப்பட நடிகர் நடிகைகளுக்கு ரசிகர் மன்றங்கள் மதுரை நகரில் அதிகமாக இருக்கின்றன. 20ஆம் நூற்றாண்டில் மதுரைக்கு மின்சாரம் அறிமுகமானபோது பழமையான இம்பீரியல் தியேட்டரில் ஜெனரேட்டர் மூலம் படங்கள் திரையிடப்பட்டன என்று வாசிக்கும்போது ஆச்சரியமாக உள்ளது. சந்திரா டாக்கீஸில் நவாப் ராஜமாணிக்கம், டி.கே.எஸ் சகோதரர்கள், கண்ணையா நாடகக் குழுக்களின் நாடகங்கள் நடந்திருக்கின்றன. மதுரை தங்கம் தியேட்டர் ஆசியாவிலேயே மிகப்பெரிய தியேட்டர் எனப் பெருமை பெற்றது. காலவோட்டத்தில் நிறையத் தியேட்டர்கள் மால்களாகவும் காம்ப்ளக்ஸ்களாகவும் மண்டபங்களாகவும் மாறிவிட்டன. திரைப்பட போஸ்டர்கள் நகரத்துத் தெருக்களின் சுவர்கள் எங்கும் அலங்கரித்தது ஒரு காலம்.

மதுரையின் மற்றொரு மகத்தான அடையாளமாக விளங்கிடும் ஜல்லிக்கட்டு. விளையாட்டின் பன்முக அம்சங்களைச் சமகால

அரசியலுடன் தொடர்புபடுத்தி முருகேசபாண்டியன் விவரித்திருப்பது, கவனத்திற்குரியது.

மதுரையில் உயர்கல்வியின் வளர்ச்சியில் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தின் பணி, மகத்தானது. முருகேசபாண்டியன், பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலைப் படிப்புப் பயிற்ற 1978-80 காலகட்டத்தில் தன்னுடைய பேராசிரியர்களை முன்வைத்து விவரித்துள்ள கட்டுரை, ஒப்பீடு அற்றது. ஒரு மாணவரின் உருவாக்கத்தில் ஜாம்பவான்களான பேராசிரியர்களின் செயல்கள் எப்படியெல்லாம் இருந்தன என்று முருகேசபாண்டியன் தன்னை முன்வைத்து எழுதியுள்ள சம்பவங்கள், இன்று தொடர்ந்திடாமல், ஒருவகையில் வரலாற்றுப் பதிவாக மாறுவது வேதனையளிக்கிறது.

மதுரை என்றதும் அடுத்த ஞாபகத்துக்கு வருவது அதன் மொழி. திரைப்படங்களிலும் மதுரைத் தமிழ் சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. ஆசிரியர் மதுரை வட்டார மொழிச் சொற்களையும் அதற்கான பொருளையும் அழகாக விளக்கியுள்ளார். அவை மதுரை வட்டாரத் தமிழ் மொழியைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறவர்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

நூலின் இறுதியில் இடம்பெற்றுள்ள மதுரை மண்ணின் மகத்தான கலைஞன் வடிவேலு பற்றிய கட்டுரை, வடிவேலு என்ற நடிகரின் ஆளுமை உருவாக்கத்தை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்துள்ளது. எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து, விளிம்புநிலையில் உழன்று தமிழ்த் திரைத்துறையில் வரலாறு படைத்த சாதனையாளரான வடிவேலு அவர்களின் கடின உழைப்பும், சினிமாவுக்கான அர்ப்பணிப்பும் பிரமிப்பானவை.

மொத்தத்தில் சங்கம் வளர்த்த மதுரை நகரில் தொடங்கி இயல் இசை நாடகம், திரைப்படங்கள் தியேட்டர்கள், உணவுகள், ஹோட்டல்கள், தெருக்கள் என முருகேசபாண்டியன் தான் சுற்றித்திரிந்த கண்ணுணர்ந்த, வளர்ந்த மதுரை பற்றிய சிறப்பான தொகுப்பாகப் புத்தகத்தை எழுதியுள்ளார். நாம் அறிந்ததும், அறியாததுமான அரிய தகவல்களின் களஞ்சியமாகப் புத்தகம் விரிந்துள்ளது. ஆசிரியரின் நினைவாற்றலும் தேடலும் ஆர்வமும் நூலின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் பதிவாகியுள்ளன. எதிர்காலத்தில் நமது சந்ததியினருக்கு மதுரையைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிற இந்நூல் ஒருவகையில் வரலாற்று ஆவணம். அதேவேளையில் மதுரை நகரின் சமகால நிகழ்வுகளையும் இடங்களையும் அறிந்திட இந்தப் புத்தகம் சிறந்த கையேடு; அரிய தகவல் சுரங்கம்.

●

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

எது நம்வாழ்வின் மெய்ப்பொருள்?

உதயை மு.வீரையன்

தமிழக இறைமக்களின் தனிப்பெரும் ஒரே கிறித்தவ வார இதழான 'நம் வாழ்வு' 1975 முதல் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த இதழுக்கென்று நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்ட தலையங்கங்கள் வழியாக மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளனர்.

2017 முதல் எட்டாவது ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்ற குடந்தை ஞானி எழுத்தாளராகவும், பத்திரிகையாளராகவும், அருட்தந்தையாகவும் விளங்கினார். அவர் எழுத்துகளில் வேகமும், விவேகமும் நிறைந்திருக்கும். அவர் எழுதிய 247 தலையங்கங்களே 'நம் வாழ்வின் மெய்ப்பொருள்' என்ற நூலாகிறது.

"குடந்தை ஞானியின் 'நம் வாழ்வின் மெய்ப்பொருள்' என்றும் இந்நூல் நிச்சயம் ஓர் ஆய்வு நூலாகவும், வரலாற்று ஆவணமாகவும், இன்றைய தலைமுறைக்கும், எதிர்காலத் தலைமுறைக்கும், பத்திரிகை உலகிற்கும் விளங்கும் என்பது வெள்ளிடைமலை" என்று ஆயர் பேரவைத் தலைவர் பேராயர் ஜார்ஜ் அந்தோணிசாமி ஆசியுரையில் கூறியுள்ளார்.

கோயிலுக்குக் கோபுரத்தைப் போல, சேலைக்கு முகப்பைப் போல, ஒரு இதழின் கம்பீரத்துக்கும், கவர்ச்சிக்கும், ஈர்ப்புக்கும் தலையங்கங்கள் வலு சேர்க்கின்றன. தலையங்கம் பத்திரிகையின் கொள்கை முழக்கம். அதுதான் பத்திரிகையின் முகமும், முகவரியும்.

“எல்லோரும் தலையங்கம் எழுதிவிட முடியாது. தலையங்கம் எழுதுகிறவர்களுக்கு சில அடிப்படைத் தகுதிகள் உண்டு. முதலில் அவர் நிறைய வாசிக்கும் பழக்கம் உள்ளவராக இருக்க வேண்டும், மாநில நிகழ்வுகள், தேசியச் செய்திகள், சர்வதேச நடப்புகளை அறிந்தவராக இருக்க வேண்டும்.” என்று பீட்டர் அல்போன்ஸ் தம் வாழ்த்துரையில் கூறுகிறார்.

இந்திய அரசியல் ஓர் உச்சத்தை அடைந்துள்ளது. இந்தியப் பொருளாதாரம் ஏழைகளை அந்நியப்படுத்தி பெரும் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளை அவணைக்கிறது. சனாதன சக்திகள் சமூக நீதிக்கு உலை வைக்கிறது. பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், பட்டியலின மக்கள், பழங்குடியினர் மற்றும் சிறுபான்மை மக்கள் மேலும் மேலும் சுரண்டப்படுகின்றனர்.

காலங்கள் தோறும் சமுதாயத்தில், அரசியலில், மக்களாட்சி அமைப்பில் நிகழும் தவறுகளை அறச்சீற்றத்துடன் பத்திரிகைகள் வெளிப்படுத்த வேண்டும். சமூகத்தின் மாற்றுச் சிந்தனைக்கு இடம் தரும் விதமாய் விமர்சனம் செய்ய வேண்டும்.

பொன்விழா காணப் போகும் ‘நம் வாழ்வு’ வார இதழின் ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்று அதனை அடுத்தக் கட்டத்திற்கு எடுத்துச் சென்றவர் குடந்தை ஞானியாவார். இன்றைய இந்துத்துவா பாஜக ஆட்சியில் பத்திரிக்கைகள் சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியாத நிலையில் உள்ளன.

‘ஒரு தலையங்கத்தின் சிறப்பு அது முன்வைக்கும் கருத்து கடுமையாக இருக்க வேண்டுமே ஒழிய, அதன் வார்த்தைகள் அல்ல. தந்தை ஞானி அவர்களின் தலையங்கங்களில் கருத்து மட்டும் கடுமையாக அறச்சீற்றத்துடன் உள்ளது. ஒவ்வொரு வார்த்தையும் உயிரோட்டம் நிறைந்ததாக, பசுமரத்தானி போல் வாசகர் மனதில் பதியும்படி உள்ளது” என்று நாடாளுமன்ற மாநிலங்களவை உறுப்பினர் பி.வி.லக்ஷ்மன் தம் வாழ்த்துரையில் கூறியுள்ளார்.

247 தலைப்புகளில் தொகுக்கப்பட்டுள்ள

இந்நூல் தாய்மொழித் தமிழில் உள்ள 247 எழுத்துகளையும் நினைவுபடுத்துகிறது. உயிர் எழுத்து 12, மெய்யெழுத்து 18, உயிர்மெய்யெழுத்துகள் 216, ஆயுத எழுத்து 1, ஆக 247. ஒவ்வொரு தலையங்கத்திலும் உயிர் உண்டு, மெய் உண்டு, உயிர் மெய் உண்டு, ஏன் ஆயுதம் கூட உண்டு.

ஓர் அருட்பணியாளர் என்பதை விட ஓர் எழுத்தாளர், பத்திரிக்கையாளர் என்பதில் பெருமிதம் கொண்டு ஏறக்குறைய 25 ஆண்டுகளாக செயல்பட்டு வந்துள்ளார். இன்றைய அரசியல் சூழலில் உலகையும், ஒன்றியத்தையும் மாநிலத்தையும் நோக்கி விமர்சனம் செய்துள்ளார்.

தமிழக நிதிநிலை முதல் மத்திய அரசின் மதவாதம் வரை அலசப்படுகின்றது. உள்ளூர் விலைவாசி முதல் உலகப் பொருளாதாரம் வரை பேசப்படுகின்றன. காவிரி பிரச்சனை முதல் உக்ரைன் மீதான ரஷ்ய படையெடுப்பு வரை தலையங்கங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

“ஓர் இதழின் தலையங்கத்தின் நோக்கம் சிந்திப்பதும், அவ்வாறே சிந்திக்கத் தூண்டுவதும், பார்ப்பதும், அப்படியே பாரக்க வைப்பதும், இயங்குவதும் அங்ஙனமே இயங்கச் செய்வதும்

நம் வாழ்வின் மெய்ய்பொருள் | குடந்தை ஞானி
பக்கங்கள்: 1248 | விலை: ரூ. 1000/-
வெளியீடு: 'நம் வாழ்வு' | 62, லக்ஷ்மன் சர்ச் ரோடு
மயிலாப்பூர், சென்னை - 600 004.

என்றால் நம்வாழ்வும், நம் ஞானியும் அவற்றைத் திறம்படச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள்” என்று முனைவர் சுப.உதயகுமாரன் தமது அணிந்துரையில் கூறியுள்ளார்.

ஆசிரியர் குடந்தை ஞானி தாம் பணியாற்றிய காலங்களில் அவர் எழுதிய தலையங்கங்களைத் தொகுத்து ‘நம் வாழ்வின் மெய்ப்பொருள்’ என்ற நூலாக 1200 பக்கங்களில் அளித்துள்ளார். இதுவொரு அவசியமான நடவடிக்கை எனலாம்.

ஆய்வாளர்கள், வரலாற்று ஆசிரியர்கள், பத்திரிகையாளர்கள், களப் போராளிகள் என அனைவருக்கும் பயன்படும் கருவூலமாகத் திகழ்கிறது. இந்தக் கட்டுரைகளில் மதவாதம், ஸ்லாமிய வெறுப்பு, சாதியம், காந்தியம், மக்களாட்சி, மனித உரிமை, கல்வி மறுப்பு ஆகிய முக்கிய பிரச்சனைகள் அலசப்படுகின்றன.

கட்டுரையாளர்கள் தங்கள் கருத்தையும், எண்ணங்களையும் எழுதுகின்றனர். ஆனால் ஆசிரியர் தமது தலையங்கங்களின் மூலம் இதழின் குரலை எழுதுகிறார். நடுநிலை தவறாமல் அறவுணர்வோடும், கடமை உணர்வோடு இந்தத் தலையங்கங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. அதுதான் பத்திரிக்கைக்கும், ஆசிரியருக்கும் பெருமை சேர்ப்பதாகும்.

நூலாசிரியர் குடந்தை ஞானி அவர்கள் திருச்சி மாவட்டம் லால்குடி அருகே நகர் கிராமத்தில் 1977 ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர். கீழ்வாளாடி அரசு உயர்நிலைப் பள்ளியில் 10 ஆம் வகுப்புவரை பயின்று, குருவாக வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் கும்பகோணம் மறைமாவட்டத்தில் சேர்ந்து, இளங்கலை வணிகவியல், மெய்யியல், இறையியல், முதுகலை இதழியல் கற்று 2005ஆம் ஆண்டு குருவாக நிலைப்படுத்தப்பட்டார்.

கல்லூரிப் பருவத்திலேயே பேச்சுப் போட்டி, கட்டுரைப் போட்டி, கவிதைப் போட்டி ஆகியவற்றில் மாவட்ட, மாநில அளவில் பல்வேறு பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளார். 2017 ஆம் ஆண்டு தம் 39 ஆம் வயதில் ‘நம் வாழ்வு’ வார இதழின் ஆசிரியராக தமிழக ஆயர் பேரவையால் நியமிக்கப்பட்டு 2023 வரை பணியாற்றினார்.

“என்னைப் பொருத்தவரை எழுத்து என்பது ஒரு வேள்வி, ஒரு தவம், ஒரு பிரளயம், ஒரு மாற்றுக்களம், ஒரு புரட்சியின் விதை. பாரதியின் வரியில் காட்டில் பொதிந்து வைக்கப்பட்ட

அக்கினிக் குஞ்சு, இயேசுவின் பாணியில் அவரே எருசலேம் ஆலயத்தில் பின்னிய சாட்டை, ‘நம் வாழ்வு’ வார இதழில் இடம் பெறும் ஒவ்வொரு தலையங்கமும் நம் தாய்த்திரு அவையின் உயிரோவியம்” என்று நூலாசிரியர் கூறுகிறார்.

கடந்த ஆண்டுகளாக நம் வாழ்வில் இடம் பெற்ற வாசகர் கடிதங்களில் பெரும்பாலானவை

தலையங்கங்களை பாராட்டியே வந்துள்ளன. இது தலையங்கக் கட்டுரைகளின் சிறப்புகளுக்கு ஒரு சான்றாகும்.

பிரதமர் மோடியின் வெறுப்பு அரசியல் பற்றி பல கட்டுரைகளில் எதிர்க்கருத்துகளை வெளியிட்டுள்ளார். கூடங்குளம் அணுமின் நிலையம், காவிரிப் படுகையில் மீத்தேன், மீனவர் பிரச்சனை, தூத்துக்குடி துப்பாக்கிச் சூடு, சாதி ஆணவக் கொலை, மாணவர்களைப் பழிவாங்கும் நீட் தேர்வு முதலிய பிரச்சனைகளில் அவரது அறச்சீற்றம் வெளிப்படுகிறது.

உலக அமைதிக்காக, ‘இன்னொரு போர் இனியும் வேண்டாம்’ என்ற கட்டுரை மனித நேயத்தை வலியுறுத்துகிறது. ‘திணறும் இலங்கை, திண்டாடும் ஈழத்தமிழர்கள்’ என்ற கட்டுரை இந்தியா உள்பட எல்லா நாடுகளும் உதவ வேண்டும் என்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறது.

பத்திரிகைப் பணி என்பது ஒப்பற்ற உன்னதமான பணியாகும். அவரைப் பொருத்தவரை முதலில் எழுத்தாளர். பின்னர்தான் அருட்பணி என்று வாழ்கிறார். அதனால் அவரது எழுத்துகளில் உண்மையும், அறமும் கைகோத்துப் போவதைக் காணலாம்.

அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், கிறித்தவம் என்று அவர் தொடர துறையில்லை. காலத்துக்கு ஏற்ப தேச நலனையும், மக்கள் நலனையும் இரு கண்களாக முன்னிறுத்தி அச்சமின்றி எழுதியுள்ளார்.

‘பேனா முனையை விட வலிமையான ஆயுதம் இவ்வலகில் இதுவரை இல்லை. காட்சிகள் கனவாகிப் போகும். வார்த்தைகள் காற்றோடு போகும். எழுத்து மட்டும் தான் நிலைத்து நிற்கும் என்பதை வரலாறு உணர்த்தி இருக்கிறது. இனியும் உணர்த்தும்’ என்று இவர் உரைத்திருப்பது இந்நூலுக்கும் பொருந்தும்.

●
கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்

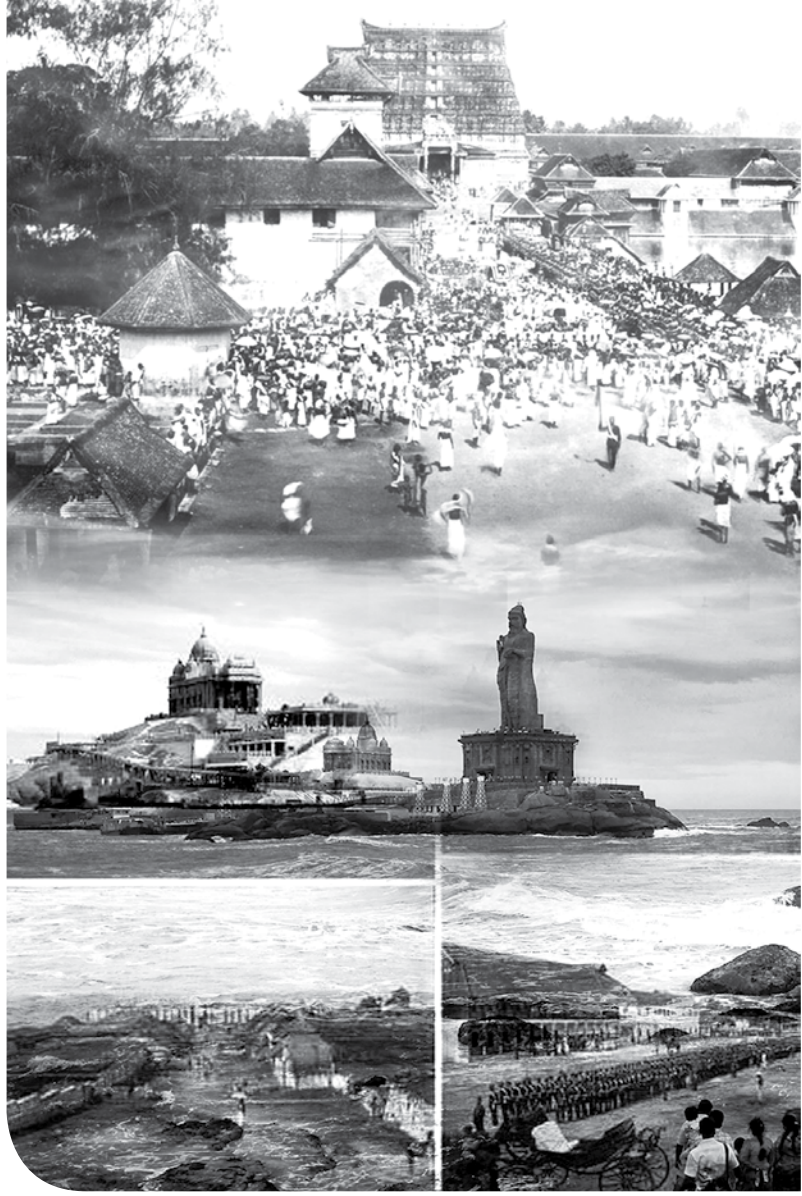
கிழக்கில் வங்கக் கடலும், மேற்கில் அரபிக் கடலும் தெற்கில் இந்துமாக் கடலும் ஒருங்கிணைந்து ஓயாமல் தாலாட்டும் தென்குமரி இந்தியத்துணைக் கண்டத்தின் தென் எல்லையாக நின்று வரலாற்றுப் பெருமையை நிலை கொள்ளச் செய்கிறது. ஒவ்வொரு தமிழ்ப் புத்தாண்டு முதல் நாளன்று மாலைப் பொழுதில் முழுமையான சூரியனையும், உதயமாகும் முழுமையான சந்திரனையும் ஒரே நேரத்தில் தனித்தனியே காணலாம்.

இந்தியத் தத்துவத்தின் பெருமையை உலகுக்கு உணர்த்திய ஆன்மீகவாதியான சுவாமி விவேகானந்தர் தவம் செய்த வரலாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த இடம் இது.

மகாத்மா காந்தி, கவிஞர் இரவீந்திரநாத் தாகூர் போன்ற மாமனிதர்கள் இங்கு வந்து தியானம் செலுத்திப் பெருமை சேர்த்த புனித இடம். கடந்த எழுபதுகள் வரை மிகப் பெரிய பாறையாக விளங்கிவந்த இந்தத் தளத்திற்குத் தோணியில் மட்டுமே சென்று வரக் கூடிய வசதி இருந்தது.

அதன் பிறகு, இது சுவாமி விவேகானந்தர் நினைவுத் தளமாக உணரப்பட்டுக் கோடிக்கணக்கான மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்தது. இங்கு அவருக்கு நினைவு மண்டபம் தோற்றுவிக்கப் பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து மேலும் சில வகையான மாமனிதர்களின் நினைவு மண்டபங்களும் உருவாகின.

தென்குமரியைச் சார்ந்த நிலப்பரப்பின் வாழ்க்கையும், வரலாறும் போற்றுதலுக்கு உரியவை.

கடல்கள் தாலாட்டும் தென்குமரி

சி.ஆர்.ரவீந்திரன்

அந்தப் பெருமைகளுக்குரிய தென்குமரி பற்றிய வியக்கத் தகுந்த செய்திகளைப் புதிய தலை முறைக்கும் சேர்த்து அறிமுகப்படுத்தும் நோக்கில் மாறுபட்ட வாழ்க்கை கலாச்சாரம் பண்பாட்டுத் தலித்தன்மைகளை 'தென்குமரிச் செய்திகள்' என்ற பெயரில் அ.கா.பெருமாள் ஒரு நூலாக வடிவமைத்துள்ளார்.

“இந்நூலின் அனுபவம் வழக்காறு தொடர்பான பத்து வரலாறு சமூகம் தொடர்பான பதிமூன்று வழிபாடு, நாட்டார் தெய்வம் தொடர்பான ஆறு என மொத்தமாக இருபத்தொன்பது கட்டுரைகள் கன்னியாகுமரிச் செய்திகள்' என்ற வகையில் அடங்கியுள்ளன. இத்தனை கட்டுரைகள் அனைத்தும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை ஒரு சித்திரமாகப் புரிந்து கொள்ள துணை நிற்பவை குறிப்பாக, குமரி மாவட்ட நாட்டார் வழக்காற்றுச் செய்திகள் எல்லா கட்டுரைகளிலும் இழையோடுகின்றன”.

“இந்தக் கட்டுரைகளில் உள்ள ஒன்பது கட்டுரைகள் 'உங்கள் நூலகம்' மாத இதழிலும் ஐந்து கட்டுரைகள் 'காக்கைச் சிறகினிலே இதழிலும் பிற கட்டுரைகளில் மூன்று நெய்தல், மானுடம், இந்திரன் கோட்டம் ஆகிய இதழ்களிலும் வெளி வந்தவை. ஏனைய 14 கட்டுரைகள் இந்நூலுக்காக எழுதப்பட்டவை” என்று குறிப்பிடுகிறார் நூலாசிரியர் அ.கா.பெருமாள்.

“தமிழகத்தின் பிற மாவட்டங்களை ஒப்பிடும்போது நாட்டார் வழக்காற்று மரபுகள் தாமாகச் சரிந்து பழமையை இழந்துவிடும் பகுதிகளில் கன்னியாகுமரி மாவட்டம் முதலிடத்தில் நிற்கிறது. இதற்கான அடிப்படையான காரணங்கள் சிலவற்றை ஊகிக்கலாம். தொடர்ந்து, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் பரப்பைக் குறிப்பிட்டு அங்கு தொடர்ந்து நிகழ்ந்த மாற்றங்களையும் வளர்ச்சிகளையும் குறிப்பிடும்.

“மாவட்டம் 1684 சதுர கிலோமீட்டர் பரப்பை உடையது. இங்கு மலைகளும், சமூகக் காடுகளும் அதிகம். மக்கள் வாழும்பிடங்களின் நெருக்கம் அதிகம். பெரும்பாலான கிராமங்கள் நகரத்தாக்கம் உடையவை. படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம் உடைய மாவட்டம். இந்துக்கள் அல்லாதோரின் எண்ணிக்கையும் அதிகம்.

“இந்த மாவட்டம் 1956 ஆம் ஆண்டுவரைக் கேரளத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இங்கே சமயத்திலும் சமூகத்திலும் பெருமாற்றங்கள் நிகழ்ந்திருக்கின்றன.”

அந்த மாவட்டத்தில் நிகழ்ந்த முக்கியமான மாற்றங்களைக் குறிப்பிடுகிறார் ஆசிரியர். நாட்டார் கலைகள் தொடங்கி நாட்டார் விழுமியங்கள் வரை 14 வகையான வழக்காறுகளைப் பட்டியலிடுகிறார்.

வாழ்க்கை முறையிலும் தொழில் முறையிலும் தனித்தன்மை வாய்ந்த சமூகங்களையும், அவற்றிற்குரிய மக்களின் மனப்போக்குகளையும் விளக்குகிறார். அவைகளில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய படக்காரன் வாயிலாக மாறுபட்ட மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளைக் கண்டு, கேட்டு உணர்ந்து அவர்களைப் பற்றிய செய்திகளைச் சேகரித்துத் தொகுத்துள்ளார் ஆசிரியர். “குமரிக்கு வருவதை நிறுத்திய யாசகர்கள்” என்று கட்டுரையில் இதைத் தெளிவாகக் காணலாம்.

தொகுப்பில் உள்ள கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரு கதைவடிவில் அமைக்கப்பட்டு நிகழ்கால நிலைமைகளுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டப்படுகிறது.

அவைகளில் “படக்காரன் சொன்ன கருட புராணம், ராஜகேசவதாசும் நம்பிநாராயணனும், குதிரைக்காரனுக்குப் பாவம் சேரும், கள்ளி நற்குழலாள், முத்தாள் கணவனைக் கருதிப்பாராள், அஞ்சலோட்டம் அவருக்கேயாச்சு போன்ற கட்டுரைகள் தனிச் சிறப்பு உடையவை. மாற்றங்கள் தொடர்பான பல வகைப்பட்ட செய்திகளை அறியவும் மக்களின் மாறுபட்ட வாழ்க்கை முறைகளோடு ஒப்பிட்டு சமுதாய வாழ்க்கை குறித்த தறிய விழிப்புணர்வைப் பெற ஊக்குவிக்கின்றன.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஆன்மிக வாழ்க்கையும், பொருளியல் வாழ்க்கையும் சூழல்களுக்குத் தகுந்த படி ஒருங்கிணைந்து மக்களின் வாழ்க்கையை வழி நடத்தின.

“ஆங்கிலக் கல்வியும், அலோபதி மருத்துவமும் தமிழ் வழி அறிவியல் நூல்கள் அச்சானதும் 12-ஆம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்திலேயே நிகழ்ந்து விட்டன. இவை போன்ற சமூக மாற்றங்கள் இந்த மாவட்டத்தில் நாட்டார் வழக்காற்றியல் நிகழ்வுகளைப் பாதித்திருக்கின்றன.

இந்த மாவட்டத்தில் அய்யா வைகுண்டர் ஸ்ரீ நாராயணகுரு ஆகிய இரு ஞானிகளும் மக்களிடம் செய்த பிரச்சாரம் விழிப்புணர்வை உண்டாக்கியிருக்கிறது. நாராயணகுரு நாகர்கோவிலின் ஒரு பகுதியாகிய கோட்டாற்றில் வாழும் ஈழுவ சமுதாய மக்களின் வாழ்க்கை

வட்டச் சடங்குகளில் பெரும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கும்.

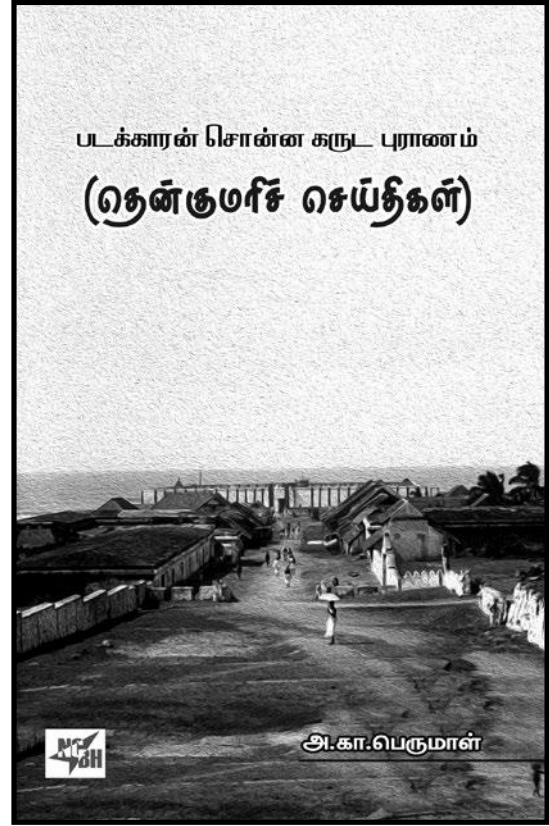
கோட்டாற்று மக்களிடம் வழக்கில் இருந்த நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டு மரபை ஒழிப்பதில் நாராயணகுரு தீவிரமாக இருந்திருக்கிறார். நாட்டார் தெய்வ உருவங்களை குருவே முன் நின்று உடைத்திருக்கிறார். இவை தொடர்பான சடங்குகளை நிகழ்த்த வேண்டாம் என்று சொல்லி இருக்கிறார். பேய் நம்பிக்கையை உடைத்திருக்கிறார். இதன் காரணமாக நாட்டார் தெய்வ வழிபாடு, நாட்டார் கலைகள், நாட்டார் வழக்காறுகள் ஆகியன இச்சமூகத்தில் மறைய ஆரம்பித்துவிட்டன.

அய்யா வைகுண்டார் நாட்டார் தெய்வ வழிபாட்டைத் தீவிரமாகக் கொண்டிருந்த நாட்டார் மக்களின் ஒரு பிரிவினரிடம் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினார். இதன் காரணமாக அய்யாவழி (அய்யா வைகுண்டரைப் பின்பற்றியவர்கள்) மக்களிடம் நாட்டார் தெய்வ வழிபாடு மறைய வேண்டிய சூழ்நிலை உருவானது. இதனால் இவ்வழிபாடு தொடர்பான சடங்குகளும், கலைகளும் அழியத் தொடங்கின.

அவை, நாட்டார் கலைகள், சுவரோவியம் ஓலைச் சுவடிகளில் ஓவியம், தாள்களில் ஓவியம், துணிகளில் ஓவியங்கள், துணிகளில் வரையப்பட்ட ஆவணம், வழக்காற்றில் புழங்கிய சொற்கள், புழங்கு பொருள்களும், பண்பாடும் மருத்துவமும், உணவுப் பழக்கம், வாய் மொழிப் பாடல்கள் மரபுசார்ந்த தொழில்கள், மரபு சார்ந்த தொழில்நுட்பங்கள், நாட்டார் வழிபாடுகள், சடங்குகள், யாசகராக வந்த கலைஞர்கள், நாட்டார் விழுமியங்கள்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டம் 1956-ஆம் ஆண்டு வரை கேரளத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இங்கே சமயத்திலும், சமூகத்திலும் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. அடிமை ஒழிப்பு (1853) மேலாடைக் கலகம் (1859), கோவில்களை அரசு கையகப்படுத்தியது (1910), கோவில்களில் எல்லாச் சாதியினருக்கும் நுழையும் உரிமை (1936), கோவில் தேவதாசிமுறை ஒழிப்பு (1930) எனப் பலவற்றைச் சொல்லலாம்.

இவை போன்ற ஆன்மிக சமுதாய மாற்றங்கள் சமுதாயப் பொருதார வாழ்க்கையின் வளர்ச்சியின் ஊடாக எவ்வாறெல்லாம் நிகழ்ந்தன என்பதை ஆசிரியர் எளிமையாகவும், தெளிவாகவும், தக்க

“தென்குமரிச் செய்திகள்”
(படக்காரன் சொன்ன கருடபுராணம்)
அ.கா.பெருமாள்
வெளியீடு: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
விலை: ரூ.280/-

ஆதாரங்களோடும் ஆய்வு செய்து ஒவ்வொரு கட்டுரைகளிலும் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

தென்குமரிச் செய்திகள் அடங்கிய ‘படக்காரன் சொன்ன கருடபுராணம்’ என்ற இந்த ஆய்வு நூலை அனுபவம்/வழக்காறு, வரலாறு/சமூகம் மற்றும் வழிபாடு - நாட்டார் தெய்வம் என்று மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து அவைகளுக்குரிய கட்டுரைகளை தொகுத்துச் செய்திகளை தெரியப்படுத்தியுள்ளார். இந்த நூலின் அளவு சிறியதாக அமைந்திருந்தாலும் விரிவான செய்திகளைச் சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும் தன் எளிய தமிழ்நடையில் வெளிப்படுத்தி இருப்பது வியப்புக்குரிய ஒரு கலைத்திறன் எனலாம்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் மறைந்துபோன வழக்காறுகளின் விளைவாக இந்த மாவட்டத்திற்கு வந்த யாசகர்களான புலம் பெயர்ந்துவந்த மக்கள் இங்கே வராமல் இருந்ததற்கு உரிய சூழ்நிலை எழுபதுகளில்தான் உருவானது.

‘படக்காரன் என்பவரை நாஞ்சில் நாட்டின் காவடிப் பண்டாரம் என்று அழைத்திருக்கிறார்கள். படக்காரன் என்ற பண்டாரம் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட பண்டாரம், பண்டாரம் ஜாதியினரின் உட்பிரிவினர் ஆவர். பெரும்பாலும் நாடோடிகளாக வாழ்ந்தனர். இவர்களில் சிலர் முருகன் கோவில்களில் காவடி எடுக்கும் சடங்குகளில் பங்கு கொண்டு சன்மானம் பெற்றிருக்கின்றனர்.

இந்தப் பண்டாரங்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தென் மாவட்டங்களில் காவடி எடுத்துக் கொண்டு நாடோடிகளாய் சுற்றியலைந்து யாசகம் பெற்று வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

“படக்காரன் ஊரின் முச்சந்தியிலும் சந்தையிலும், மக்கள் கூடுகின்ற இடங்களில் காவடியைச் சுமந்து கொண்டு நின்று பாடுவார். இவர் பாடுவதைக் கேட்க என்றே கூட்டம் கூடிவிடும். பெரும்பாலும் வயதானவர்கள் இவரது பாட்டைக் கேட்க வருவார்கள், பொறுமையாக நின்று கேட்பார்கள்”.

இதுபோன்ற வியக்கத்தகுந்த செய்திகளைத் தனது நூலில் ஆசிரியர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அன்று இந்தியாவில் வாழ்ந்த உலகம் போற்றும் மாமனிதர்கள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு வந்து சென்ற பெருமைக்குரிய செய்திகளையும் தன் நூலில் பதிவு செய்திருக்கிறார் நூலாசிரியர்.

“கன்னியாகுமரி மாவட்டம் 1956 வரை கேரளத்துடன் இருந்தது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கொடுமை முழுவதும் அறியாதது இந்த மாவட்டம். அதனால், விடுதலைப் பேராட்ட நிகழ்வு அடங்கித்தான் இங்கே நிகழ்ந்தது என்றாலும் மகாத்மா காந்தி, சரோஜினிநாயுடு, சி.ஆர். தாஸ், லாலா லஜபதிராய் எனச்சில தலைவர்கள் நாகர்கோவிலுக்கு வந்திருக்கின்றனர். மகாத்மா குமரி மண்ணுக்கு நான்கு முறை வந்திருக்கிறார்.

“வங்கக் கவிஞர் ரவீந்திரர் 1913-ல் நோபல் பரிசு பெற்ற பின்பு தான் தந்தையின் கனவை நனவாக்க இந்தியா முழுக்கப் பயணம் செய்தபோது கேளரத்துக்கு வந்தார். ஸ்ரீ நாராயண குருவைச் சந்தித்தார்.”

இதுபோன்ற வியக்கத் தகுந்த வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை நூலில் பல இடங்களில் ஆசிரியர் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

அதைப்போலவே, குமரி மாவட்டத்தில் உள்ள புகழ் பெற்ற கோவில்களைப் பற்றிய வரலாற்று

ஆவணச் செய்திகளும் இந்த நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

அவற்றில் ஸ்ரீபத்மநாப சுவாமிகள் திருக்கோயிலும் ஒன்று. அன்றைய காலகட்டத்தில் இது கன்னியாகுமரியுடன் இணைந்திருந்தது. இன்று அது திருவனந்தபுரத்தில் கேரளாவின் ஒரு பகுதியில் உள்ளது.

அதைப் போலவே, புகழ் மிக்க சுசீந்திரம் என்ற திருக்கோயிலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ளது.

கன்னியாகுமரியின் பழமையும், புதுமையும் நிறைந்த வரலாற்றுச் செய்திகளை இந்த நூல் ஆழமாகவும், தெளிவாகவும், சுருக்கமாகவும் உள்ளடக்கி இருக்கிறது.

இது, முன்மாதிரியான ஒரு தமிழ் நாட்டுப் பகுதியின் தனிப்பட்ட வரலாற்று செய்திகளை ஒருங்கிணைத்துப் பகுப்பாய்வு செய்துள்ளதால் இதன் தனித்தன்மையைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

கட்டுரையாளர்: எழுத்தாளர்.

**புத்தகங்கள் அச்சிட
அற்புகத் தீர்வு
குறைந்த செலவு
அதிகபட்ச தரம்**

அதிகபட்ச தரத்தில் மிகக்குறைந்த செலவில் புத்தகங்கள் அச்சிடுவதற்கு ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் (PRINT ON DEMAND) முறை ஒரு வரப்பிரசாதமாகும். ப்ரிண்ட் ஆன் டிமாண்ட் முறையில் நேர்த்தியான தாள், அச்சு மற்றும் பைண்டிங்குடன் மிகக்குறைந்த விலையில், தரமாக அச்சிட்டுத் தருவதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம்.

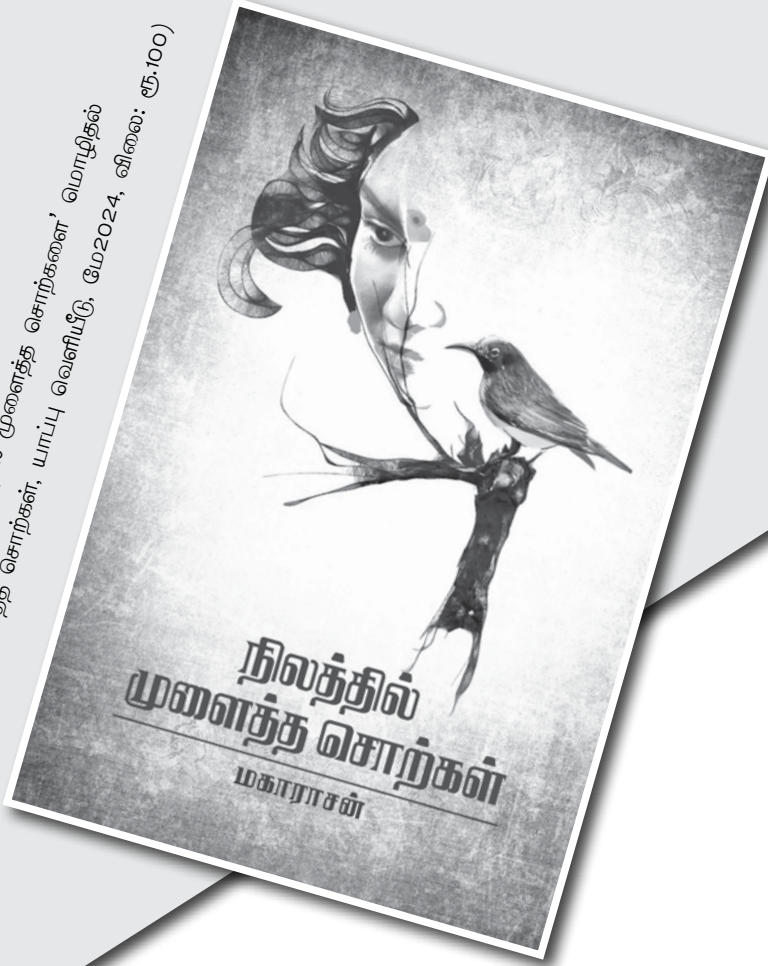
**REAL IMPACT
SOLUTIONS, CHENNAI**

தொடர்பு கொள்ள

98412 93503

மகாராசனின் 'நிலத்தில் முளைத்த சொற்களை' மொழிதல்
(நிலத்தில் முளைத்த சொற்கள், யாப்பு வெளியீடு, மே2024, விலை: ரூ.100)

எல்லாச் சொல்லுமீ நிலமீ குறித்தனவே

முனைவர் ம.கருணாநிதி

மகாராசன் 'சொல் நிலம்' (ஏர் வெளியீடு, 2017) கவிதைத்தொகுப்பினை அடுத்து 'நிலத்தில் முளைத்த சொற்கள்' (யாப்பு வெளியீடு, 2024) எனும் கவிதைத் தொகுப்பைத் தந்துள்ளார். கருத்துலகிற்குப் பல நூல்களைத் தந்தவர், இதன் வழியாகப் படைப்புலகத்திற்குள் தன்னைத்தடம் பதித்துள்ளார். இவரின் இரு வேறு தொகுப்புகளின் பொருண்மை ஒன்றாக இருப்பினும் கவிதைகளின் மொழிதல் மாற்றம் பெற்றிருக்கிறது என்றே கூறவேண்டும். நிலமும் நிலம்சார்ந்த நிமித்தமும் என்று கூறமளவிற்கு இவ்விரு தொகுப்புகளும் ஐந்து திணை உரிப்பொருள்களுக்கு அப்பால் நிலம் சார்ந்த புது உரிப்பொருளில் அமைந்துள்ளது. நிலமும் நிலத்தைச் சுற்றிச் சுழலும் வாழ்வியலை மட்டுமே தனக்கான படைப்பு வெளியாகக் கொண்டிருப்பதை இவரின் இவ்விரு படைப்பாக்கங்களின் வழி அவதானிக்கலாம்.

தமிழில் புதுக்கவிதை மரபில் வானம்பாடிக் கவிஞர்களின் கவிதை மரபு எல்லோருக்கும் புரியக் கூடிய எளிமையான தன்மையைப் பெற்று இருப்பதோடு கவிதைகள் முற்போக்குச் சிந்தனையைத் தாங்கியுள்ளன. இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் உருவான நவீன கவிதை மரபு எல்லோருக்கும் புரியாத பூடகத் தன்மையைக் கொண்டிருப்பதோடு மாற்று மொழிதலைக் கொண்டிருக்கிறது. நவீன கவிதை மரபில் இருண்மை எனும் குணநிலையைத் தன்னகத்தே கொண்டிருப்பதால் பல வாசிப்பிற்குட்படுத்தும் போது தான் அதன் பொருள்கொள்ளல் சாத்தியமாகிறது. அவ்வகையில் இருந்து மகாராசனின் கவிதைத்தளம் வேறுபடுகிறது. நிலத்தில் முளைத்த சொற்கள் கவிதைகள் யாவும் மரபிலிருந்து உருவாகி இருண்மைகொண்டு மொழிதலைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளி தம் படைப்பில் கலை நுணுக்கங்களையும், ரசனைகளையும் வெளிப்படுத்துவதோடு சமூக வாழ்வியலையும் தம் படைப்பில் வெளிப்படுத்த வேண்டும். அந்தவகையில் மகாராசன் நவீனக் கவிதை மரபில் நிலம், நிலம் சார்ந்த பருப்பொருளைக் கவிதையாக்கம் செய்ததில் புதுச்செல்நெறியில் பயணிக்க முனைகிறார்.

தொன்மை, பழமை என்று கூறப்படும் தொன்மத்தைக் கட்டவிழ்ப்பதும், கட்டுடைப்பதும், கட்டியெழுப்புவதுமான நிலையைத் தமிழ்க் கவிதைகளில் காணமுடியும். வானம்பாடிக் கவிஞர்கள் பெரும்பாலோர்த் தொன்மத்தை மறுவிசாரணை செய்தார்கள். எழுத்து இதழ் காலக் கவிஞர்கள் தொன்மத்தோடு பயணித்துத் தொன்மத்தைக் கட்டுடைப்பும் கட்டவிழ்ப்பும் செய்தார்கள். நவீன கவிஞர்கள் தொன்மத்தைக் கட்டுடைத்து மறு உருவாக்கம் செய்ததோடு புதுத் தொன்மத்தைத் தேடினார்கள்; பூர்வாங்கத்தைக் கவிதை வழி மொழிந்தார்கள்; தமக்கான தொன்மம் இவையெனக் கவிதைகளில் முன்வைத்தார்கள். ஆதித்தாயின் தொன்மத்தைத் தேடுவதாய் நிலத்தில் முளைத்த சொற்கள் கவிதைகளாய் வெளிப்பட்டுள்ளன. தாயிக்கும், நிலத்திற்கும், மொழிக்கும், மக்களுக்கும் தொடர்பிருப்பதைக் கவிதைகளில் காணலாம்.

"உயிர்த்தலைச் சுமக்கின்றன / நிலம் கோதிய சொற்கள்" (ப.23) தொன்மங்களின் பூச்சுகள் கரைய / உயிர் வழியும் கண்களால் / கதைகள் ஒட்டி நிற்கின்றன" (ப.26) எனும் வரிகள் வளமைக்கானதாக அமைந்துள்ளன.

"ஆழப் புதைந்திருக்கும் வேர்களை/ இறுகப் பற்றியது ஈரமண் / மண் மீட்டிய வேர்கள் இசை" (ப.28), பசுப்பூறிய பூசனத்தின் ஈரத்தில் (ப.25), பச்சையம் போர்த்திய நிலமும் கந்தல் துணியாய் போயின (ப.49) வெறுமை மண்டி இருக்கும் வாழ்நிலத்தில்(ப.86)/ஈரமாய் பூத்து சிரிக்கின்றன/ நிலத்தில் கவிழ்ந்திருந்த வானம் (ப.87)/ காடும் மலையும் மேவிய நிலத்தில் (ப.29). / கசிந்து வழிந்த சொற்கள்/ உள் காயங்களின் வலியில்/ அணத்திக் கொண்டிருக்கிறது. (ப.31)

தேர்ந்த வடிவ மொழிதலைக் கொண்டுள்ளன இக்கவிதைகள். கவிதைச்செல்நெறியில் மரபிலிருந்து விடுபடுதலும் மரபிலிருந்து புதுப்பித்துக் கொள்ளலும் மரபினை உடைத்தலும் நிகழ்கின்றது. இவை வடிவ, கருத்து ரீதியாக நிகழ்கின்றன.

வேளாண்மைச் சடங்குகளின் தொடர்பாட்டினையும் சடங்கிற்கும் நிலத்திற்குமான உறவு நிலையில் கவிதை நிகழ்த்துதல்களின் பரிணாமங்களை விவரிக்கிறது. சடங்கில் இருந்து நிகழ்த்தலுக்கும், சடங்கிலிருந்து வேளாண்மைக்கும், சடங்கிலிருந்து வேளாண் உற்பத்திக்கும், உற்பத்தியிருந்து மனித உறவிற்குமானத் தொடர்பாட்டினைப் பல கவிதைகள் காட்சிகளாக விரிகின்றன. வேளாண் சடங்கிலிருந்து வளமை வழியாக இன்பமும், இயற்கைச்சீற்றத்தின் வழி ஏற்படும் துன்பமும், துன்பவலியில் இருந்து உருவான படைப்பின் சொற்கள் ஆழ வேரூன்றி வெளிப்பட்டுள்ளன. நீரின்றித் தவிக்கும் திணைமாறியப் பறவைகளின் யாருமற்ற தனிமையில் முளைத்த சொற்களாய்ப் பதியம் இடுகிறார் மகாராசன்.

மனப்பறவை வானத்தில் வட்டமிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது என்றும் பூமியின் வறட்சியை ஆள் அரவமற்ற தனிமையில் வலசை தடங்களின் கதைகள் யாவும் கண்ணீர்கள் தூவிய பாதையாய் காட்சிப்படுத்தும் சொற்கள் என்றும் ஒரு பறவையின் வெளி வானத்தில் வலிகளோடு சிறகடித்துப் பறந்து, திரிவதைப் போல் துயரமொழி கவிதையில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

ஓர் இலக்கியப் படைப்பாளி படைப்பின் வழியாக சமூகத்திற்கு ஏதோ ஒன்றை, சொல்ல நினைக்கும் தன்மை, படைப்பாளியின் சமூக அக்கறையைக் காட்டுகிறது. ஒரு படைப்பாளி மொழிதல் வழியாக இலக்கண மரபினைக் காட்டுவதோடு தொன்மையின் பருப்பொருளை

உருவாக்குவது மட்டுமல்லாது கலை, இலக்கிய கொள்கைகளையும், உலகியலை நன்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும். படைப்பாளியின் அழகியல், அனுபவம், விருப்பம், நுண்மை இவை படைப்பில் வெளிபடுவதன் மூலம் அப்படைப்பை வாசிக்கும் வாசகர் படைப்பாளியின் ரசனையோடும், அனுபவத்தோடும், வாழ்வியலோடும் தன் நினைவைப் பொருத்திப் பார்க்கிறார்.

அந்தவகையில் நிலத்தில் முளைத்த சொற்கள் தமிழ் நில அடையாளத்தை முன்வைக்கிறது. பேரினவாதத்தின் பிடியில் சிக்குண்டு, தமிழ் ஈழநிலம் மீண்டெழு முடியாமல் போன கதைபேசி, நம்பிக்கைக்கான விதைப்பினை சொற்களாக, குறியீடாக, தொன்மமாக விதைத்துள்ளது நிலத்தில் முளைத்த சொற்கள் தொகுப்பு. “பூர்வத்தின் வேர் நுனி மணத்து / தாய் நிலத்து மண்ணைப் பூசிக்கொண்டு / பேருரு அடையாளத்தில் / மினுத்திருந்தது இவ்வினம்./அயல்நிலப் பருந்துகளின் கொத்தல்களிலிருந்து / குஞ்சுகளைக் காக்க / மூர்க்கமாய்ப் போராடின/ இரு தாய்க்கோழிகள்”. “தப்பிய புலிகளின்/ காலத்தடம் பதியக் காத்திருக்கிறது/ ஒரு நிலம்”(பக்.51-52) பேரினவாதத்தின் அழிவிலிருந்து தனக்கான தமிழ் ஈழம் புத்துயிர் பெற்றிருக்கிறது என மொழிகிறது கவிதை.

காலம், களம்

எல்லா நிகழ்வியத்திற்கும் காலம், களம் (Time, Space) முக்கியத்துவம் பெறும் என்பதே தொல்காப்பியம் வழிப்பெற்ற கவிதைக் கொள்கையாகும். காலம், களம் கூறுமிடத்து அவை ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புடைய கருத்துகளாகும். அவ்வவகாலமே படைப்பின் வழிக் களத்தைத் தேர்வு செய்துகொள்வது நியதியாகும். கவிதையின் பொருள் சார்ந்து அணுகும் போது களம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அந்த வகையில் கவிதைக்கான களம் என்பது ஒரு படைப்பாளி உருவாக்கிய படைப்பின் ஒட்டுமொத்த வெளிப்பாட்டினை அணுகுவதும், கவிதையின் மேல்நிலை, கீழ்நிலை, கிடைநிலை, புதைநிலை என்கிற தன்மையில் அணுகுவதும் கவிதையைப் புரிந்து கொள்ளுதல் சார்ந்ததாக அமைகிறது.

வாசகரின் புரிதல் கொள்கை எனும் சிந்தனையும் இலக்கியக் கொள்கையாக உருவான பின்னணியில் தான் கவிதைக்களம், கவிதை அர்த்த

தளம் என்பது முற்றிலும் வாசகர் சார்ந்ததாக அமைகின்றது. கவிதை வாசிப்பவரே கவிதைக்கான முழுபொருளைப் பெறுகிறார். ஆழ்ந்த வாசிப்பின் வழியாகக் கவிதையில் அமைந்த தொனிப்பொருளை இனங்காணமுடிகிறது. அந்தவகையில் நிலத்தில் முளைத்த சொற்கள் எனும் கவிதைத் தொகுப்பு, வாசகரின் மனவெளியில் எளிமையாகப் பயணிக்கிறது. இக்கவிதைகள் யாவும் வேளாண் பண்பாட்டின் நீட்சியைப் பதிவுசெய்துள்ளன.

ஒவ்வொரு சொல்லுடனும் வாழ்வின் ஆதார உணர்ச்சிகளும் அவ்வுணர்ச்சிகளை உருவாக்கும் நினைவுகளில் காலவிரிவும் கலந்துள்ளது. அவற்றைக் கவிதைகளில் திறனுடன் பயன்படுத்தமுடியும். சரியாக அமைந்த ஒரு சொல் உணர்வுகளைப் பற்றியெரியச் செய்யமுடியும். மகாராசன் அதைக் கவிதைகளில் சிறப்பாகச் செய்திருக்கிறார்.

தமிழ்க் கவிதை மரபின் மைய ஓட்டத்தில் இருந்து முற்றிலும் விலகிய தனித்துவம் கொண்ட கவிஞர்களை அடையாளம் காணலாம். நகுலன், அபி, பசுவய்யா, கலாப்ரியா, சுகுமாரன், மனுஷ்யபுத்தின், கல்யாணஜி, தேவதேவன், பிரம்மராசன், விக்ரமாதியன் முதலானவர்களின் கவிதை மொழியும், வாழ்வின் இருத்தலும், உவமை அமைப்பும், பேசுபொருளும், தமிழின் மொத்தப் புதுக்கவிதைப் பரப்பிற்குள் புதுப்புதுக் கோணங்களைக் கொண்டவைகளாகும். இவர்களின் கவிதைகள் வடிவழகியல் சார்ந்த தத்துவப் பின்புலத்தைக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இன்குலாப், தணிகைச்செல்வன், பழமலய், அறிவுமதி முதலானவர்களின் கவிதைகள் கருத்தழகியலில் மையங்கொண்டிருக்கின்றன.

மகாராசனின் ‘நிலத்தில் முளைத்த சொற்கள்’ தொகுப்பு, நிலம் குறித்த அழகியலாக வெளிப்பட்டுள்ளது. மேலும் நிலமற்ற தினக்கூலிகளின் துன்பக்கதையைப் பேசி விரிகிறது. நிலமிழந்த விவசாயிகளின் வலிகள் நிறைந்த வார்த்தைகள் கவிதைகளில் காணலாம். வாழ்வதற்காகப் போராடுவதும், போராடுவதற்காக வாழ்வதுமான வாழ்வியலை நிலம் என்பது அடையாளமாகக் கவிதைகளில் இடம்பெறுகிறது. கவிதையில் செம்புலப் பெயல் நீராகிப்போன செவல்காடு அன்போடு கலந்திருக்கிறது.

கட்டுரையாளர்: தமிழ் உதவிப் பேராசிரியர், தூய நெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர்.

உடல்னை உறுத் செய்யும் நாட்டுப்புற விளையாட்டுகள்

கி.செந்தில்குமார்
முனைவர் எ.பால்சாமி

நாட்டுப்புற விளையாட்டுகள் என்பது தொன்றுதொட்டு வழக்கில் இருந்துவரும் விளையாட்டுகள் ஆகும். இவ்விளையாட்டுகளில் பழங்காலத் தமிழர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளும், அவர்தம் வாழ்வியலும், பழக்க வழக்கங்களும் பொதிந்திருக்கும். காரணம் விளையாட்டுக்கள் என்பவை பண்பாட்டின் அடையாளமாக அமைபவை ஆகும். இவை சமூகத்தின் ஒழுக்க நெறியினை வளர்க்கின்றது. தலைமை ஏற்கும் தனித்துவப் பண்பினைத் தருகின்றது. அத்தகைய நாட்டுப்புற விளையாட்டுக்கள் நிலத்திற்கு நிலம் மாறுபடுகின்றது. அவ்வவ் பகுதி மக்களின் வாழ்வியலுக்கு ஏற்ப இவ்விளையாட்டுக்கள் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொண்டிருக்கும். அம்மக்களின் சூழலியல் சார்ந்து அவர்களின் உடலினை உறுதிசெய்யும் பாங்குடன் அமையும் மொத்தத்தில் சமூகக் கட்டமைப்புக்கு உட்பட்டும், செய்யும் தொழில், உழைப்பின் தன்மை, வாழும் பகுதியின் தட்ப வெட்ப நிலை, மொழி, கலாச்சாரம் போன்றவற்றைச் சார்ந்தே இவ்விளையாட்டுகள் தோற்றம் பெற்றுள்ளது. வளர்ந்துள்ளன. இவ்விளையாட்டுகள் இவ்விளையாட்டுகள் மனிதனின் உடலினை எவ்வாறு உறுதியும் செய்யும் வகையில் அமைகின்றன என்பதை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

உடல் வலிமையும் மன வலிமையும்

உடலும் மனமும் ஒரு சேர வலிமையாகத் திகழ வேண்டுமெனில் உடற்பயிற்சி அவசியம். மரத்திற்கு ஆணிவேர் முக்கியமாக இருப்பது போல் மனிதனுக்கு உடற்பயிற்சி முக்கியமானது ஆகும். உடல் உரமும் உள்ள உறுதியும் கொண்ட இளைஞருக்குத்தான் சங்க காலத்தில் தன்னுடைய மகளைத் திருமணம் செய்து வைத்துள்ளனர் தந்தையர். தொடர்ந்து உடற்பயிற்சி செய்ய இயலாது என்பதாலேயே முன்னோர்கள் இவ்வுடற்பயிற்சியினை விளையாட்டாக்கினர். இந்த விளையாட்டுக்களின் வழி உடல் வலிமையும் மன வலிமையும் அதிகரிக்கும். உடற்கல்வியும், உடற்பயிற்சியும், விளையாட்டுக்களும் வெவ்வேறல்ல. ஒவ்வொன்றும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிய தொடர்புடையதாகும்.

புறநானூற்றுப் புலவன் ஒருவன் முதுமைக் காலத்தில் தனது இளமைக் கால நினைவுகளை எண்ணி, யாக்கை நிலையாமை குறித்துப் பாடுகிறார். இதனை,

"இனிநினைந்து இரக்கம் ஆகின்று; திணிமணல் செய்வுறு பாவைக்கு கொய்புத் தைஇத் தண்கயம் ஆடும் மகளிரோடு கைபிணைந்து தழுவுவழித் தழீஇத், தூங்குவழித் தூங்கி மறையெனல் அறியா மாயமில் ஆயமொடு உயர்சினை மருதத் துறையுறத் தாழ்ந்து நீர்நணிப் படிக்கோடு ஏறிச், சீர்மிகக் கரையவர் மருளத், திரையகம் பிதிர நெடுநீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து குளித்துமணற் கொண்ட கல்லா இளமை அளிதோ தானே, யாண்டுண்டு கொல்லோ? தொடித்தலை விழுத்தண்டு ஊன்றி நடுக்குற்று இருமிடை மிடைந்த சிலசொல் பெருமூ தாளரோம் ஆகிய எமக்கே" ¹

என்ற பாடல் குறிப்பிடுகின்றது. இதில் மகளிர் ஈர மண்ணில் செய்த பாவைக்குப் பூமாலையிட்டுப் பின் குளத்தில் விளையாடிக் குளித்தனர். அப்போது அவர்களோடு அவனும் விளையாடினான். அவர்களின் மதிப்பைப் பெறுவதற்காக அத்துறையில் ஓங்கி உயர்ந்து வளர்ந்திருந்த மருதமரத்தில் நீரோரமாகச் சாய்ந்திருந்த கிளையில் ஏறி, கரையில் உள்ளவர் வியக்கும்படி நீரலை பெரிதாகிக் கரையில் படும்படியும், விரிவான, ஆழமான குட்டையில் 'துடும்' என்னும் ஓசை உண்டாகும்படி நீரில்

பாய்ந்து, மூழ்கி, ஆழத்திலிருந்த மண்ணை எடுத்துக்கொண்டு மேலே வந்து கொடுத்தான். அத்தகைய தனது இளமையானது இப்போது எங்கே போய்விட்டது? என்று இரங்குகிறான். இதில் பாவை விளையாட்டு, தண்ணீரில் மூழ்குதல், மூச்சு அடக்கி மூழ்குதல் போன்ற விளையாட்டுகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. யாக்கை நிலையாமையைக் குறிக்க எண்ணிய புலவருக்கு இவ்விளையாட்டுக்கள் நினைவு வந்தது என்றால் அதுதான் உடலும், விளையாட்டும் இணைபிரியாதது என்பது தெளிவாகின்றது.

விளையாட்டு என்பது வெறும் உடல்நலத்திற்கானது மட்டுமன்று. விளையாடுதல் என்பது உடலின் உறுதியும், உயரமும், நல்ல உடல் தோற்றத்தையும் வடிவத்தையும் பெறமுடியும் என்பதற்காக மட்டும் ஏற்பட்டதன்று. நோயின்றியும் ஆரோக்கியமான வாழ்வும் வாழ்வதற்காகவும் ஏற்பட்டதாகும். இவ்விளையாட்டுக்கள் உடலுக்கு வேண்டிய சரியான இயக்கத்தையும் சுறுசுறுப்பையும் அளிக்கின்றது. உடல் ஆரோக்கியம் சிதைந்தால் உயிர் உடலில் இருக்காது என்பதை அனைவரும் மறந்துவிடுகின்றனர். உடல் பேணிப் பாதுகாக்கப்படவேண்டிய ஒன்று. அதனால் திருமூலர்,

"உடம்பார் அழியின் உயிரார் அழிவர் திடம்பட மெய்ஞானம் சேரவும் மாட்டார் உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே"²

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"உடலினை உறுதி செய்" ³ என்றார் பாரதியார். நல்ல உறக்கத்தையும், சீரான இரத்த ஓட்டத்தையும், இரத்தத்தை நன்கு சுத்திகரிப்பும் செய்கின்றது. உடலில் நோய் எதிர்ப்பு சக்தியை உருவாக்கி நல்ல நோயற்ற வாழ்வினை வழங்குகின்றது. உடலின் செயல்திறனைச் சீராக்கி உடலில் உள்ள குறைபாடுகளைக் களைகின்றது. வெற்றியோ? தோல்வியோ? எல்லாவற்றையும் சமமாக நினைக்கும் மனப்பக்குவத்தை வழங்குகின்றது. உடலில் உள்ள உறுப்புகளில் மிகவும் முக்கியமான உறுப்பு கண். கண் பார்வை இழந்தவர்களால் விளையாட இயலாது. பார்வைத் திறன் உள்ளவர்களே அனைத்து வகையான விளையாட்டுக்களையும் விளையாட முடியும். கண்ணாமூச்சி, தொட்டுவிளையாடுதல் போன்ற விளையாட்டுக்களில் கண்கள் துணியால் கட்டப்படுகின்றன. அல்லது கைகளால்

பொத்தப்படுகின்றன. இவ்விளையாட்டுக்களின் அடிப்படை கண்டுபிடித்தல், கண்களை மூடுதல், கண்களைக் கட்டிவிடுதல் என்பவை கண்களுக்குரிய முக்கிய இயக்கங்களாகும். இதன் வழி கண்களில் செயல்திறன் உயர்கின்றது.

விளையாட்டுக்களில் மிக முக்கிய பங்காற்றுவதும் மிகுதியான விளையாட்டுக்களில் பங்குபெறுவதும் கைகள் தான். கைகளின் இயக்கத்தினால்தான் மிகுதியான விளையாட்டுக்கள் விளையாடப்பெறுகின்றன. இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்துதான் தாய்மார்கள் குழந்தைகளுக்கு "கைவீசம்மா கைவீசு, கடைக்குப் போகலாம் கைவீசு" என்று சிறு வயதிலேயே விளையாடக் கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள்.

சிறுமியர்களும் பெண்களும் விளையாடும் "தட்டாங்கல்" என்னும் விளையாட்டு மிகுந்த முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விளையாட்டாகக் கருதப்பெறுகின்றது. கற்களைக் கீழே வீசுதல், ஒரு கல்லை மட்டும் மேலே எடுத்தல், பிற்தொரு கல்லை அசையாமல் எடுத்தல், மேலேவிட்ட கல் கீழே விழுவதற்கு முன், கீழே இருக்கும் கற்களைக் கையில் எடுத்தல், கல்லைச் சொடுக்குதல் என இவ்விளையாட்டு முழுமையும் கைக்கும் மனத்தின் கவனத்திற்கும் வேலை கொடுக்கின்றது.

இதனால் கைகளின் இயக்கம் வேகமெடுப்பதொடு மனதினை ஒருநிலைப் படுத்துதல் என்னும் உயரிய பண்பினைக் கற்றுக்கொடுக்கின்றது. கட்டிப்பிடித்தல், கைகோத்தல், கொட்டுதல், சுத்துதல் எனப் பல விளையாட்டுக்களில் கைகளின் இயக்கங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

ஒடுவதும், தாண்டுவதும், குதிப்பதும், உதைப்பதும், ஊஞ்சலில் ஆடுவதும் கால்களுக்கு வளர்ச்சியையும், வலிமையையும் கொடுக்கும். இழுப்பது, தொங்குதல், தள்ளுதல், பந்தினைக் கையால் தடுத்தல், பந்தைத் துடுப்பால் அடித்தல், படகினைத் துடுப்பால் தள்ளுதல் போன்றவை கைகளுக்கு வலிமையும் பயிற்சியும் அளிக்கும். கயிற்றாட்டம், கயிற்றாட்ட ஓட்டம் போன்ற சிறுமியர் விளையாடும் விளையாட்டுக்களால் உடல் முழுவதும் நன்கு இயங்கி உடல் வளர்ச்சியை அளிக்கின்றது. ஈட்டி எறிதல், துப்பாக்கி சுடுதல் ஆகிய விளையாட்டுக்களால் கண்பார்வைத் திறன் அதிகரிக்கின்றது. வட்டு எறிதல், குண்டு வீசுதல், எடை தூக்குதல் போன்ற ஆட்டங்களால் கைகளும் தோள்களும், மார்பும் விரிவடைகின்றது. கால்களிலும், தொடைகளிலும் உள்ள தசைகள் பலம் பெறுகின்றன. ஓட்டமும், நீச்சலும் இரத்த ஓட்டத்தை அதிகரிக்கச் செய்கின்றது. உயரம் தாண்டுவதின் வழி கால், இடுப்பு முதலிய உறுப்புகள் விரைந்து செயல்படுகின்றது.

காது கேட்கும் திறன் என்பது அனைவருக்கும் பொதுவானதுதான். ஆனால் இதனைக் கண்கட்டி விளையாட்டில் முக்கியக் கூறாகக் கொண்டுள்ளனர். துணியால் கண்களைக் கட்டிக்கொண்டு இருக்கும் போது பிறர் ஒடுவதையும், ஒளிவதையும் கவனிப்பதற்குக் காதுதான் முக்கிய உறுப்பாகச் செயல்படுகின்றது. ஒடுபவர்களின் காலடி ஓசைகள், பெண் குழந்தைகளின் கொலுசின் ஓசை, சிரிப்பு, ஒடுபவர்களின் திசை ஆகியவற்றை அறிந்துகொள்ள காதுகள் உதவுகின்றன. இதன்வழி காதின் இயக்கம் நன்கு செயல்பட வழிவகை செய்கின்றது.

சிறுவர்களும், ஆண்களும் விளையாடும் கோலிக் குண்டு விளையாட்டில் கைகளின் இயக்கமும் சிந்தனையும் செம்மையாகின்றது. இவ்விளையாட்டில் குண்டினை அடிப்பதற்கு விரல்கள் நன்கு வளைந்து கொடுக்க வேண்டும். தான் அடிக்கப்போகும் குண்டின் தூரம், அதன் இருப்பிடம் ஆகியவற்றைக் கவனித்து அடிக்கவேண்டும். இதன்வழி கைகளுக்கும், விரல்களுக்கும், மனத்திற்கும் பயிற்சி கிடைக்கின்றது. அஃதொடு

அல்லாமல் தோற்றவர் தனது முட்டிக் கைகொண்டு அந்தக் கோலிக் குண்டினைத் தள்ளிவிட வேண்டும் என்பதும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வழுக்கப் பனை விளையாட்டு வெற்றி பெற நல்ல உடல் பலம் பெற்றவர்களால் மட்டுமே சாத்தியம். பலம் நிறைந்த சதை குறைவாக உள்ளவர்கள் இதில் வெற்றி பெற வாய்ப்புகள் அதிகம். இவ்விளையாட்டினால் கை, கால்களில் உள்ள தசைகள் அதிக பலம் பெறும். உடலில் உள்ள அனைத்து எலும்புகளும் வலுவாகும். உடலில் உள்ளே உள்ள இதயம், நுரையீரல், கணையம், சிறுநீரகங்கள் போன்றவையும் பலம் பெறுகின்றன. இரத்த ஓட்டத்தினைச் சீராக்குகின்றது. மனத்திடமும், நம்பிக்கையும் தடைகளைக் கடந்து வெற்றி பெறுகின்ற எண்ணத்தினையும் இவ்விளையாட்டு தருகின்றது. இன்றைய இளைஞர் இவ்விளையாட்டினை விளையாடுவது மிகுந்த சிரமம். காரணம் இன்றைய வாழ்க்கை முறை வாழும் இளைஞர்களுக்கு உடலில் பலம் இருக்காது.

சாதித் தொழிலும் விளையாட்டுக்களும்

பல்வேறு சாதிகள் தொடர்ச்சியாக ஒரே விதமான தொழில்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. அத்தகைய சில சாதிகளின் தொழில்கள் அச்சமூகத்தைச் சார்ந்த குழந்தைகளால் விளையாட்டுக்களாகவும் விளையாடுகின்றனர். இது அவர்களின் வாழ்வியலோடு பொருந்தியும் செல்கிறது. அவ்வகையில் ஏர் ஓட்டுதல், குள்ளப்புட்டி செய்தல் (இது சிம்புக் குறவர்களின் தொழில்), மீன் பிடித்தல், எலி அணி பிடித்தல், சிண்டுவில் கட்டுதல் போன்ற விளையாட்டுக்கள் இவ்வகையில் அமைவனவாகும். இவ்விளையாட்டுகள் அவர்களின் தொழில் சார்ந்து அமைந்தாலும் பிற்கால வாழ்க்கையில் அவர்களின் உடலினைத்

தயார் செய்யவும், தொழில் நுணுக்கங்களைக் கற்றுக்கொடுக்கவும் செய்கின்றன.

இவ்வாறு விளையாட்டுகள் மனிதர்களின் உடலினையும் உள்ளத்தினையும் உறுதிசெய்வதாக அமைகின்றது. அவர்களின் பிற்கால நிறைவாழ்விற்கு உடலினைத் தயார்செய்கிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. புறநானூறு., 243
2. திருமந்திரம்.,
3. பாரதியார் கவிதைகள்., புதிய ஆத்திச்சூடி

துணைநூற் பட்டியல்

1. இராமநாதன். ஆறு., நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் காட்டும் தமிழர் வாழ்வியல், மணிவாசகர் நூலகம், சிதம்பரம், 1982
2. காந்தி. க., தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை - 113, 2003
3. சக்திவேல், சு., நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை - 108, 2001
4. தேவநேயன். ஞா., தமிழ்நாட்டு விளையாட்டுக்கள், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1962
5. பாலசுப்பிரமணியன், இரா., தமிழர் நாட்டு விளையாட்டுக்கள், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், தரமணி, சென்னை, 1980

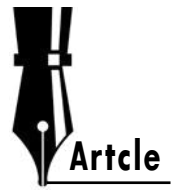
கட்டுரையாளர்கள்,

கி.செந்தில்குமார்

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், யாதவர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை - 14

முனைவர் எ.பாஸ்சாமி,

இணைப் பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வு மையம், யாதவர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), மதுரை - 14.

Politics of Silencing Women Writers: *A Study on the Writings of K. Saraswathi Amma*

Joshila Katherin C J
Dr. Priya Jose K.

Individual behavior is regulated by the societal conscience and the hegemonic ideology that controls and manipulates the society interferes in the life and thought process of the people. To this dominant dogma of the mainstream, the marginalized class showcases their response as imitation or as resistance. Throughout centuries women writers have penned their works to counter this dominant ideology but a male-dominant stance lingers over their writing as they produce it in the expected way whether it is an imitation or resistance. The power structure and the politics of the society are unable to hold a writer who is liberated enough to exhibit her true genius. K. Saraswathi Amma was a writer who wrote not to resist but to express her true self and this was not accepted by the system. She was ignored, neglected, and forgotten.

1. Introduction

The objective criterion of societal implications has a domineering stance over the mundane subjective realm. Every exhibited action of the individual could be analysed under the light of this manifested propaganda that is concealed within the common notion of the human psyche. Explicitly these may have the department of an objective (as aforementioned), unbiased, and fair outlook but rather dissection of this moulded neat societal affiliations reveals a biased,

prejudiced, and discriminated realm. A well-regulated subconscious strata had been embossed onto the behaviour of the people that prompts individuals to respond accordingly. This organized and sustained system of society is capable enough to receive, encounter and handle any form of resistance or conscious entanglement of, or against existing intrinsic order. Feminism, from its beginning itself, had sparred the underlying haughty ideology of the global society. The waves and various stages of women's movement, and the hardship and struggles undertaken by each and every female in establishing her space had been witnessed by the world. The constraints endured prompted women to realize the power they possess to react physically and ideologically. Even though it is impossible to annihilate the common feeling of considering women as subservient, to a great extent the system was able to amend and adapt to cater to the needs of women who were once suppressed and now demanded space. As John Stuart Mill puts it in *The Subjection of Women*, how drawing equality of women and men is a difficult task, he elaborates

Rather, the difficulty is one that exists whenever something is being defended against a mass of feeling. Just because the opposing view is strongly rooted in feelings, it is psychologically strengthened rather than weakened by having the weight of argument go against it. (1)

This psychologically strengthened view flourishes in people, community, and system in which women constitute an integral part; an unconscious embellished feeling of being inferior, which may or may not come with the tag of religion or defined roles, governs the internal behaviour of women in general. And women are compelled to play a role that is framed by the hegemonic delineations. The reaction of female writers against the oppression they faced had enthused them to create brilliant texts, theories, and works but a deeper analysis points to the fact that gender, as a social construct and as a conscience, takes up a pivotal role in most of the works of women writers. They either write to imitate, resist, or to prove their worthiness. It shadows their writing. The question asked by Sandra Gilbert and Susan Gubar in their seminal work *The Madwoman in the Attic*, "If the pen is a metaphorical penis with what organ can females generate texts?" (7) reflects in most of the works of female authors. The social system and its institutions had attained flexibility enough to adapt to the various forms of resistance initiated by women, especially through literature. With a common acceptance of the notion that actions may have reactions, the system had widened its horizon to appreciate the confrontations. The women writers who bore the wave of the revolution were recognized and celebrated. But in the process, some women who were able to go beyond the box of gender, limitation, and system were neglected intentionally and forgotten deliberately. Such a one was K Saraswathi Amma, the writer from Kerala, India who had excellently cast off her gender conscience and crafted numerous exceptional works. This paper attempts to analyse her life and works to understand the stance of the power structure that knowingly denies space for a woman writer exhibiting her true liberated self.

2. Women Writers and Power Politics

Even so, the very first sentence that I would write here, I said, crossing over to the writing table and taking up the page *Women and Fiction*, is that it is fatal for anyone who writes to think of their sex. It is fatal to be man or woman pure and simple; one must be woman-manly or man-womanly. (Virginia, 109)

Virginia Woolf suggests how a writer should be woman-manly or man-womanly to produce fertile writing in her remarkable work *A Room of One's Own*. Unfortunately, most women writers, when writing to configure their space in a global literary paradigm, fail to achieve their manifested goal of exhibiting pure genius. Instead, they tend to be seen struggling to come out of the role that was once drawn

by the power protocols. For imitation and resistance, the template of the thinking process and the style lavishly offered by the power regime are swallowed blindly by the majority of female writers. Peripherally, the works created by the women writers may seem to create defiance against the power regime. Still, in reality, the exerted oppositions are very well contained in the politics of power. The texts created by the writer thus become a distorted image of their free will and expression.

Even though feminism acts as an umbrella term for women globally, the experiences faced by women could never be defined on a common ground. Thus every struggle and pain that came across and is demarcated internationally becomes regional, and every story of oppression suffered regionally becomes international. As Elaine Showalter points out,

Criticism of women novelists, while focusing on these happy few, has ignored those who are not "great," and left them out of anthologies, histories, textbooks, and theories. Having lost sight of the minor novelists, who were the links in the chain that bound one generation to the next, we have not had a very clear understanding of the continuities in women's writing, nor any reliable information about the relationships between the writers' lives and the changes in the legal, economic, and social status of women. (7)

Focusing mainly on the writers who were considered great by the literary world intentionally berates and outcasts those writers who fail to fit into the mainstream category. To stand in equity with the hegemonic masculine world, female writers exert themselves to write novels, short stories and theories that deliberately oppose the ideas presented. The portrayal of body and bodily exposure, intentional and explicit openness of crude feelings, denial of normal (so-called), etc. in their works are some instances of how women writers express to demolish the politics that refuse them an equal footing. Politics in Kate Millet's words,

The term "politics" shall refer to power-structured relationships, arrangements whereby one group of persons is controlled by another. By way of parenthesis one might add that although an ideal politics might simply be conceived of as the arrangement of human life on agreeable and rational principles from whence the entire notion of power over others should be banished, one must confess that this is not what constitutes the political as we know it, and it is to this that we must address ourselves. (23-24)

Women writers of the postmodern, postcolonial society address the power-structured relationships, where one gender manipulates others, vehemently. But in the process, these writers tend to forget the actual “her” who is not mantled by the passion to prove to the world. Even if she exhibits her true self without the overlaid anxiety for equality, showcasing innovative propositions by going beyond the parenthesis of power, she will become an outcast. She will be disregarded not only by the dominant class but also by the society that includes the majority of female writers who are feminists.

In the introduction to the text *Feminism in India* editor Maitrayee Chaudhari wrote:

The central point being made is that the very idea of personhood for third-world feminists is different in as much as the fact that the slogan “the personal is political” tells only half the story of the multiple dimensions of gender oppression which confront third-world women. To complete the third-world situation the slogan would have been married to another, “the local is global”. (xxxiv)

The third world situation, especially the situation of India could be well identified in the slogan “the local is global” (xxxiv). Works produced in the local languages in India by women writers profusely contributed to the global vision. As analysed earlier, most of the women writers in India had either imitated their male contemporaries, reciting the female images and relationships created by them, or had followed the path of Western feminists bearing the overshadowing thoughts of resisting the patriarchal society that they are in. Despite the trend being mimicked, the reality of the Indian feminine societal position that degrades to below the level of the downtrodden was showcased through these writings. But unfortunately, the central prowess is still lenient to the dominant masculine ideology. Since the ideally drawn and preserved power system had not made itself equipped to meet women who had discovered their “self”, silences their voices. These women are marginalized and muzzled in order not to open up their genuine talent and free thinking. The focus of this paper is a writer from Kerala, India who was erased from the canons of literary history in spite of her famous contemporaries being honoured regionally, and nationally, she was denied a space in the literature of Keralam. When the other women writers around her spoke about motherhood, suffering, and body, she talked about her views on life, independence, and intelligence of women. Despite her great contribution to Malayalam literature, she was silenced, muted, and wiped out

from the social system as its horizon was narrowed to the writing of a woman whose ideas were never coloured by the oppressing hegemonic politics.

3. K Saraswathi Amma- A Study

She died in the house she had built for herself, unmourned, and misunderstood by her family and her readers. (165)

Tracing the women writers in India from 600 BC, Susie Tharu and K Lalitha jotted the above words about K Saraswathi Amma in their text *Women Writing in India 600 B.C. to the Present*. When the early twentieth century marks an era of conservative and traditional women across India, K. Saraswathi Amma born in 1919, took a liberal outlook to life. Juxtaposing her with contemporaries at the international level, she occupies a high pedestal since she was able to portray her true genius through her work which was not influenced or deviated by the suppression of dominant ideologies or crushing caste interventions. Being born in Kerala, she could be categorized as a human being who was suppressed not twice but thrice or four times. Born as a female of a particular class, belonging to a specific caste, in a nation that is a colony (then) of white oppressors, undeniably she suffered triple oppression. Unlike the conventional thought process exhibited by the women across the sphere, especially by her contemporaries, Saraswathi Amma depicted a world that was new to Malayalee readers. Her iconoclastic concepts and unconventional ideologies presented were indigestible to the readers. Even though there had been several women writers in India, including feminists, the thoughts delineated in her works were strikingly distinct that went beyond the system of power.

Contrary to the general Indian attitude towards women’s education in the early twentieth century, Kerala had rather a liberal attitude. In the article *Legacies of Matriliney: The Place of Women and the “Kerala Model”* Robin Jeffry points out,

Before the establishment of a widespread government-financed school system in Travancore in the 1980s, Nair girls went to the local schools that were common throughout Kerala, and, indeed, were often held on the land of Nair families (654-655)

The literacy rate of women in Kerala was relatively high and being born in Nair caste in Kerala, K Saraswathi Amma was able to attain good education and passed English School Leaving Certificate with first rank but was unable to complete her higher studies. Although Kerala society had witnessed great reformation and resistance from women writers, the

reason why Saraswathi Amma was ignored could be because of her genius which defied gender, and her outspoken intellectual ability that seemed dangerous to a system that was manipulated by the patriarchal dominance. She took the most common themes that ruled the literature then, especially the themes of love and marriage and presented it in a new light. She voices revolting thoughts and ideas through her characters that horrify and shock the reader. In her short story *The Riches of Love*, she writes,

What, really, is love? The utterly desirable urge towards joy. The love between the sexes can differ from other sorts of love only in that the weight of worldliness hangs heavier in it. Otherwise, what special merit does it have? The desire for pleasure that arises from the difference in kind, is it a symbol of sacredness? Love is the final result of an inner consciousness that attains shape when one senses the prospect of great pleasure inheriting another. (Amma)

And in her only novel *Premabhajanam* (*Darling*) the female protagonist Louisa is in search of her other half and for this she employs the method of flirting. She has a lot of lovers but when she finally meets her other half (who fulfils her mental and physical demands), she marries him and both of them commit suicide declaring it to be the perfect unification. Feminist critic J. Devika writes, "Louisa is Saraswathi Amma's answer to the non-fulfilment of the promises made by modernity to women. She is one who pursues the promises of modernity to the fullest, caring little for those institutions of Malayalee modernity that stand in her way" (220). The societal system that expects women to respond in a certain way was unable to comprehend the ideas put forth by Saraswathi Amma. In her short story *Penbudhi* (*Women's Wit*) the readers encounter a woman who is well aware of her potential, who has great intellectual ability, and who uses it efficiently. The portrayal of the character Vilasini in the same work Saraswathi Amma portrays a woman who maintains an intellectual friendship with her male companions denying all romantic interests. Vilasini is the projection of those women whose great skill and intelligence are looked on with fearful apprehension. In 1957, in a society where women were considered to be inferior, Saraswathi Amma's stories were an open challenge to everyone. "Vattu Saraswathi" (crazy Saraswathi), despite her craziness, had been trying to teach a society the strength of a woman who is free of all the bondages of the male-dominant society. The system and its power regulation were not enough to accommodate a women writer who was not

manoeuvred by the controlling authoritative dogma. The politics of the mass was not ready to derive a section to allow a female writer to express her free will and genuine spirit. As Kate Millet points out in *Sexual Politics*,

It is opportune, perhaps today even mandatory, that we develop more relevant psychology and philosophy of power relationships beyond the simple conceptual framework provided by our traditional formal politics. Indeed, it may be imperative that we give some attention to defining a theory of politics that treats of power relationships on grounds less conventional than those to which we are accustomed. I have therefore found it pertinent to define them on grounds of personal contact and interaction between members of well-defined and coherent groups: races, castes, classes, and sexes. For it is precise because certain groups have no representation in a number of recognized political structures that their position tends to be so stable, their oppression so continuous. (24)

In the recognized political structure certain groups have no representation and their oppression continues. Even though the conditions had changed a lot as the system had obviously been habituating the various groups who were under long oppression, but, Saraswathi Amma was neglected, ignored, and deleted as the politics established was unable to cope with a lady who had discovered her "self". Even when she died, her death was not mourned and the news covered only a tiny column of the obituary on the last page of a local newspaper.

When gender becomes interwoven with the cultural and political aspects of a society, it is required to produce a structured panopticon that monitors subaltern groups with their constructed regulations in which they evolve. Everyone who comes out of the framework will be ignored. As Judith Butler pointed out in *Gender Trouble*,

If one "is" a woman, that is surely not all one is; the term fails to be exhaustive, not because a pregendered "person" transcends the specific paraphernalia of its gender, but because gender is not always constituted coherently or consistently in different historical contexts, and because gender intersects with racial, class, ethnic, sexual, and regional modalities of discursively constituted identities. As a result, it becomes impossible to separate out "gender" from the political and cultural intersections in which it is invariably produced and maintained. (3)

As it is difficult to separate "gender" from the political intersection, the expected role the gender had

to play is also cemented onto the cultural arrangement of a system, when this is not fulfilled it brings negligence. This was the case of Saraswathi Amma. The anticipated purpose of gender as a woman writer was not realized by Saraswathi Amma and when she portrayed her characters and her works it perilously displayed her inner strength that formidably challenged the towering authoritative force which in turn resulted in the deliberate disregard of such a writer in the history of Kerala. Saraswathi Amma possessed, as Elaine Showalter puts it, “Finally, there is a phase of self-discovery, a turning inward freed from some of the dependency of opposition, a search for identity” (19). And Saraswathi Amma was well aware of her identity which was reflected in her works.

4. Conclusion

Susie Tharu and K. Lalitha remarks that “ it is not surprising that the writers whose works we found most significant were often not the ones, that traditional critical establishments had singled out for praise” (xxii). Ignored by her contemporaries and the literary world, Saraswathi Amma becomes a tragic example of a true, free-spirited genius tampered with by the traditional critical establishments. Even though recent studies by Malayalee feminist critics like Jancy James and Devika J had strived to revive her works they are still devoid of the place they deserve. Though she had been conferred the title of an early Malayalee feminist her writings were not appreciated enough. Saraswathi Amma with her versatile writing challenges the system that had oppressed women for centuries and exists in the literary world largely unrecognised and forgotten despite sporadic attempts made by critics to revive her texts.

Bibliography

- Amma, K Saraswathi. K. Saraswathiyamayute Sampooma Kruthikal. Kottayam, DC Books, 2020.
- – “The Riches of Love.” Translated by J Devika, Reading room co, Oct 2020, <https://readingroomco.com/2020/10/17/20-the-riches-of-love/>
- Butler, Judith. Gender Trouble. London, Routledge, 2006.
- Chaudhuri, Maitrayee, editor. Feminism in India. New Delhi, Raj, 2004.
- Devika, J. ‘Beyond Kulina and Kulata: The Critique of Gender Difference in the Writings of K. Saraswati Amma’. Indian Journal of Gender Studies, vol. 10, no. 2, June 2003, pp. 201–228. DOI.org, <https://doi.org/10.1177/097152150301000202>.

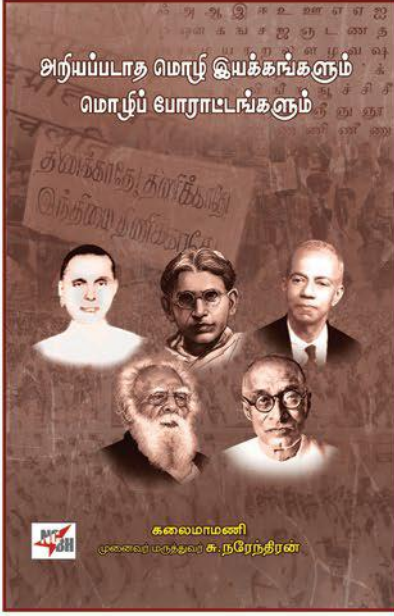
- –“In Defiance of Living Death: The Life and Writings of K Saraswathi Amma - Part I.” ALA (), 8 Aug. 2022, alablog.in/issues/23/saraswathi-amma-part-i/.
- Ferguson, Mary Anne. “Images of Women in Literature: An Evolution.” The Radical Teacher, no. 17, 1980, pp. 34–36. JSTOR, <http://www.jstor.org/stable/20709278>. Accessed 17 May 2023.
- Geetha, editor. Theeyezhuthukal. Thiruvananthapuram, The State Institute of Languages, 2016.
- Gilbert, Sandra M., and Susan Gubar. The Madwoman in the Attic. New Haven, Yale UP, 1979.
- Jeffrey, Robin. “Legacies of Matriliney: The Place of Women and the ‘Kerala Model.’” Pacific Affairs, vol. 77, no. 4, 2004, pp. 647–64. JSTOR, <http://www.jstor.org/stable/40023536>. Accessed 17 May 2023.
- Mill John Stuart. The Subjection of Women. London, Longmans Green Reader and Dyer, 1869.
- Millett, Kate. Sexual Politics. 1st Ballantine Books ed. Ballantine, 1978.
- Showalter, Elaine. A Literature of Their Own. New Jersey, Princeton UP, 1977.
- Sunder Rajan, Rajeswari. Real and Imagined Women. Routledge, 2003. DOI.org <https://doi.org/10.4324/9780203359662>.
- Tharu, Susie J., and K Lalita, editors. Women Writing in India: 600 B.c. to the Present. Delhi, Oxford UP, 1995.
- Woolf, Virginia. A Room of One's Own. Penguin Books, 2004.
- Works Cited:
- Edgar, Thurston. Castes and Tribes of Southern India. Vol.4. Hardpress Publishing, 2016.
- Haraway, Donna J. Staying With the Trouble: Making Kin in the Chthulucene. Duke UP, 2016.
- –. The Companion Species Manifesto: Dogs, People, and Significant Otherness. Prickly Paradigm Press, 2007.
- Meletinsky, Eleazar M. The Poetics of Myth. Routledge, 2013.

●
Joshila Katherin C J
Research Scholar, Dept. Of English
Maharaja's College, Ernakulam (Kerala)

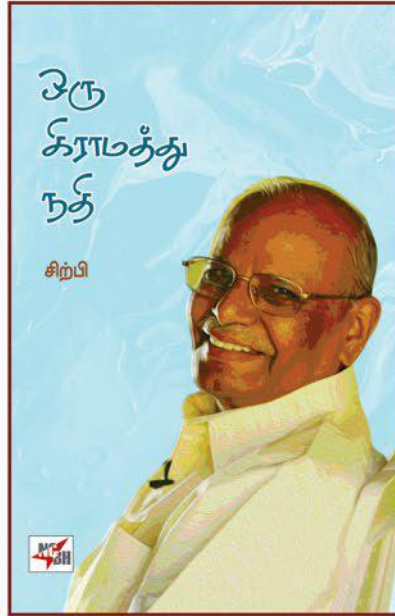
Dr. Priya Jose K.
Associate Professor, Dept. Of English
Maharaja's College, Ernakulam (Kerala)

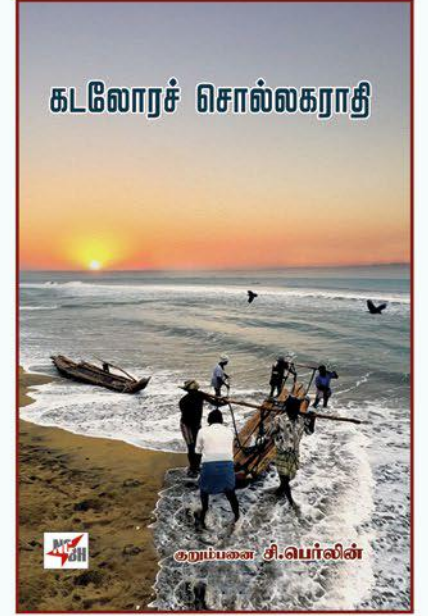
நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் புதிய வெளியீடுகள்

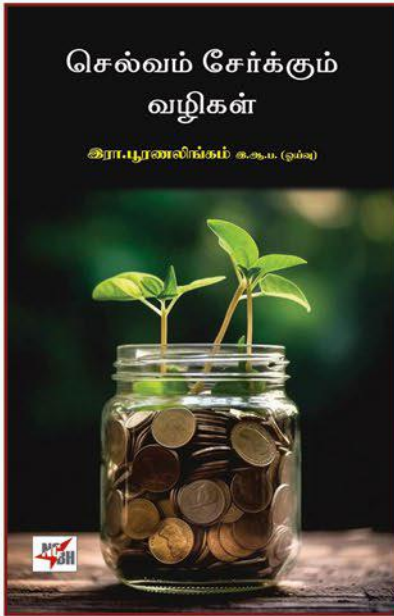
₹ 215/-

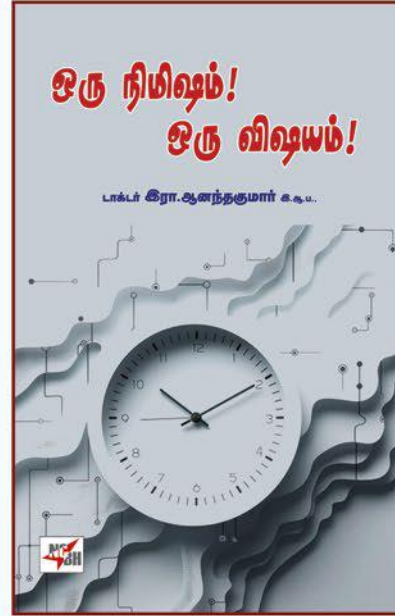
₹ 130/-

₹ 450/-

₹ 285/-

₹ 290/-

₹ 90/-

நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

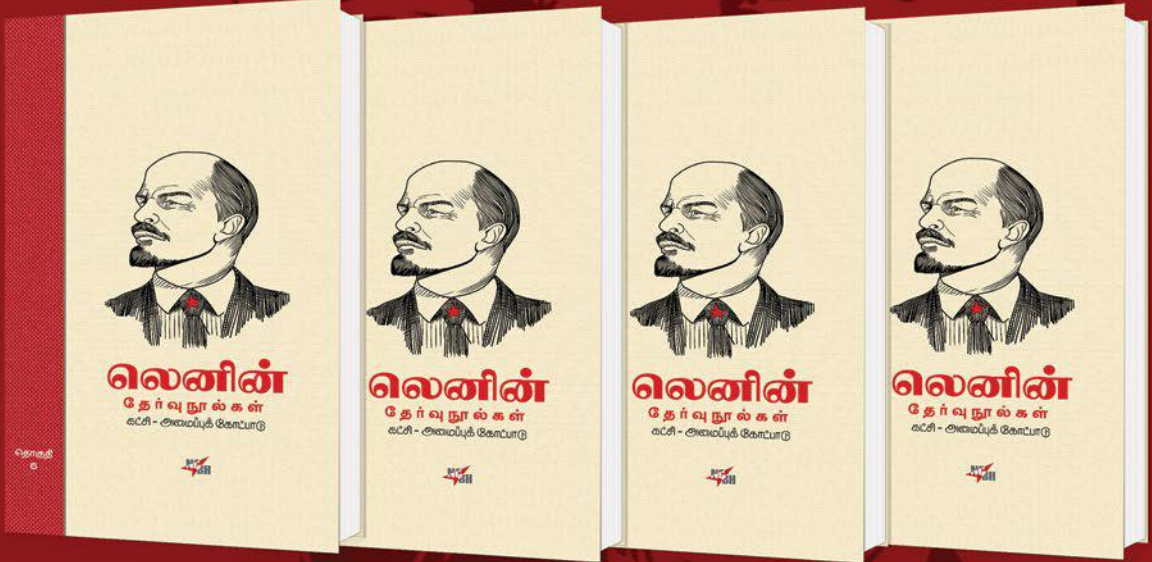
☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in

Published by Shanmugam Saravanan on behalf of New Century Reader's Sangam
at 16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014 and Printed by A.Sivakumar at Pavai Printers (P) Ltd.,
16 (142), Jani Jhan Khan Road, Royapettah, Chennai - 600 014. Editor: T.Stalin Gunasekaran

நியூ செஞ்சுரி புத்தக நிறுவனத்தின் லெனின் தேர்வு நூல்கள்

இக்கால மக்கள் பதிப்பு **12** தொகுதிகளில்

107 ஆவது சோவியத் புரட்சி நாளில் (நவம்பர் 7, 2024) வெளியிடப்படும்.

மொழிபெயர்ப்பை மேம்படுத்தி அிக்கால மொழிநடை இக்கால எளிய மொழிநடைக்கு மாற்றி அமைக்கப்பட்டுள்ளது

3800
பக்கங்கள்

- 150-க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள், நூல்கள், அறிக்கைகள், உரைகள்
- ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் இடம்பெறும் ஆக்கங்களின் காவம், தன்மை பற்றிய குறிப்பு
- ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் பெயர்க்குறிப்பு அகராதி, கலைச்சொல் அகராதி

ராயல் சைஸ்
ஹார்ட் பவுண்டு
குரமான தாளர்,
அழகிய வடிவமைப்புடன்

விலை: **ரூ.4275/-** மட்டுமே!

நியூ செஞ்சுரி புக ஹவுஸ் (பி) லிட்.,

41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.
☎ 044 - 26251968, 26258410, 48601884 www.ncbhpublisher.in | email: info@ncbh.in